

ແບບເງິນຮຽນມາຕີສຶກໝາ

ຫັນປະກມປີທີ່ຕາ

ຕາມຫລັກສູດກຣະກວງສຶກໝາອີກາຣ

372.3
ກ 698 ດ

ພິມພໍຈໍາຫຼາຍທີ່

ໄທຍວັດນາຖານີ້

ธรรมชาติศึกษา

เล่ม ๓

สำหรับชั้นประถมปีที่ ๓

ทรงทราบประมวลการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๓๓

นายวิรุพห์ สุวรรณกิตติ ว.ท.บ., ป.ม.

ร่วมกับครูอาจารย์อีกหลายท่าน

เรียนเรียง

พิมพ์ครั้งที่แปด ๑๐,๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๕๓๐

ราคาเล่มละ ๓.๕๐ บาท

พิมพ์สำนักงานพิมพ์ หน้ากุนล้วนสามัญนิติบุคคล

ไทยวัฒนาพาณิช

(สงวนลิขสิทธิ์)

เลขท่อง

313

เลขทบูร

๕๘๒๙

ราชบัณฑิณ กรมธรรม์ฯ

พิมพ์สำนักงานรัฐบาลไทย

ไทยวัฒนาพาณิช

๕๕ ถนนกรุงศรีฯ โทร. กท. ๒๐๘๐๓

และตามร้านจำหน่ายแบบเรียนทั่วไป

คำนำ

เรามักจะเข้าใจว่า สิ่งที่เก็บขึ้นกับเรามากที่สุดนั้น ก็คือคนอื่น ๆ แต่ความจริง สิ่งที่อยู่ร่อง ๆ ตัวเรา เช่นลม อากาศ สัตว์ พืช เก็บขึ้นกับเรามากกว่าเท่อนนนุษย์ด้วยกันเสียอีก ห่านถ้าไม่มีลมอากาศ เราจะหายใจไม่ได้ ดังนั้นการเล่าเรียนถึงสิ่งรอบ ๆ ตัว ที่เรียกว่าธรรมชาตศึกษา จึงต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก ๆ มาที่เดียว

กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชาธรรมชาตศึกษานางประการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สมบูรณ์ขึ้น และเพื่อจะอนุโลมตามความนุ่มนวลของหลักสูตรใหม่ ไทยตั้นนานานิจจึงได้มอบให้คณะครุศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิเรียนเรียนหนังสือธรรมชาตศึกษาขึ้นใหม่ ใน การเรียนเรียนนี้ได้อาศัยหนังสือธรรมชาตศึกษารอบอั้งคุณ อเมริกัน ซึ่งเขาได้ทำก้าวหน้าไปมากเป็นบรรทัดฐาน หลักสำคัญในการเรียนเรียงคือให้สนุก อ่านง่าย และมีภาพประกอบมาก

ถ้าท่านเบ็ดหนังสือเล่มนั้นต่อไป จะพบภาพประกอบที่เห็นชัดเจน น่าคุยกัน ๆ หน้า และเด็ก ๆ จะอ่านหนังสือนี้ได้โดยตนเองด้วยความเพลิดเพลิน และในเวลาเดียวกันก็ได้ความรู้ด้วย

เลขที่

2/4

นายเปลี่ยน นคร

เลขที่

372 - 3

กรรมการอำนวยการครุศาสตร์ฯ

๒๖๙๘๕

เอกสารเบ็ด

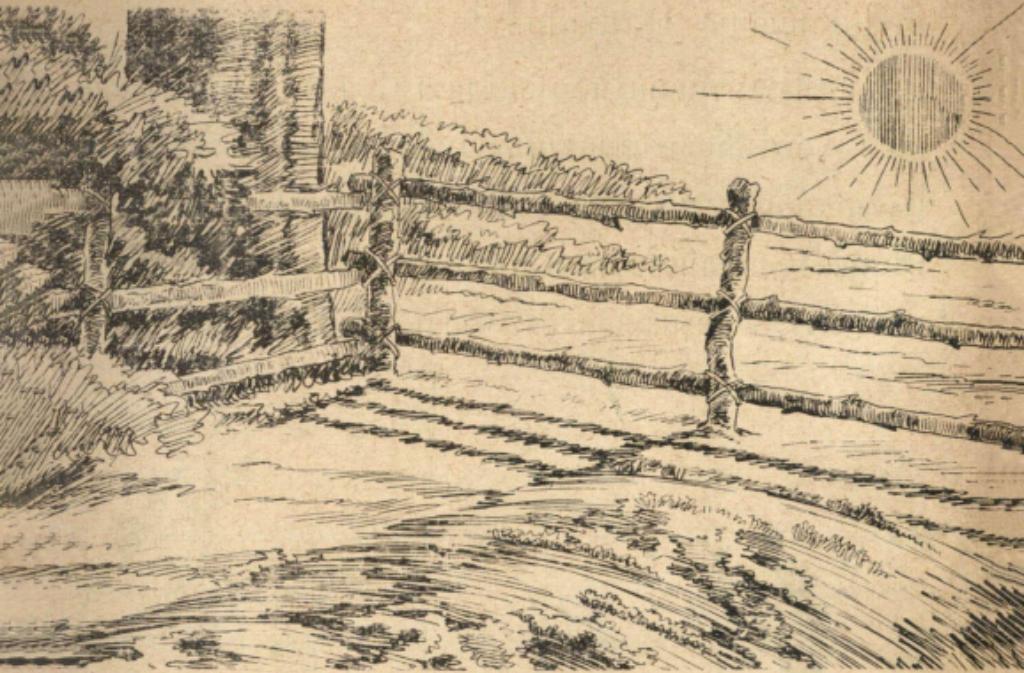
ບច្ចីនីរោង

បញ្ជី

បញ្ជី

១ សេងដេត ការានវីន ការានហេងលេង	" ១
២ ភាកាស	" ៤
៣ នា	" ១៥
៤ ឈុនា	" ២៦
៥ កាលកិនយាយ កូន ពនានអូនហោា	" ៣៥
៦ សំនើខិតកូនសំនើមីនើខិត	" ៣៥
៧ ពិខិនកូនលេងកូនពិខិនកូនុង	" ៤៥
៨ ការពេកទាកូនការងកូនុងមេតិការ	" ៥៥
៩ ពិខិនវាកហោា	" ៥៥
១០ ធមកសានគរា	" ៥៥
១១ គុកឱីកូនុងឱី	" ៥៥
១២ ត័ត្រ	" ៦៥
១៣ ការជុប្បាល់និងការលើងប្បាល់	" ៦៥
១៤ ការលើងប៊ែដនិងហាន	" ៦៥
១៥ ពុណិន	" ៦៥
១៦ បុន្មាយនិងបុន្មិមេនទ់	ចុងក្រោយ ៥៥
១៧ នា វិ សាន	" ៧៥
១៨ ប្រជិនុងកូនពិខិន	ចុងក្រោយ ១១០
១៩ នាប៉ែដុ	" ១២០

บทที่ ๑ แสงแดด ความร้อน ความแห้งแล้ง

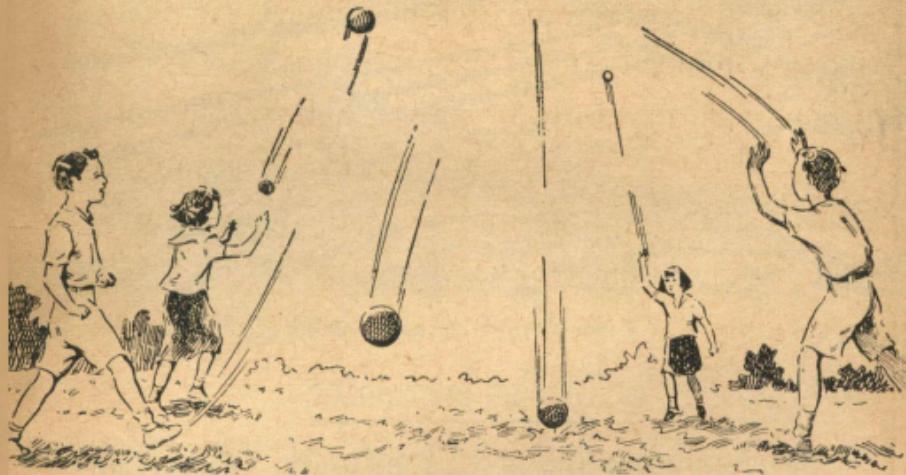
ดวงอาทิตย์ให้ความร้อนและแสงสว่างแก่โลก

๑. ประโยชน์ของแสงแดด

แสงแดดเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งแก่สิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ทั้งคน สัตว์ และพืชทุกชนิด แสงแดดเป็นแสงธรรมชาติที่มีประโยชน์เป็นอันมาก แสงแดดให้ความสว่าง ความอบอุ่น แสงแดดทำให้เมล็ดพืชออก เกداเราเท่าฝักเราต้องให้ถูกแดด มันจึงจะแตกงอกขึ้นเป็นต้นและ เดินโถ ต้นไม้ทุกชนิดต้องการแสงแดด ต้นมะละกอหรืออมะเขือโก เมล็ดร่วงลงไปงอกอยู่ใต้ดินเรือนนั้น มันจะถอนต้นออกมารับแสง แดด ตามโภคต้นไม้ใหญ่ ๆ ที่มีใบหนาແນ่นไว้ก่ออิฐมีต้นไม้เล็ก ๆ ขึ้น

อู้ เผระแสงแดคลอดผ่านลงไปไม่ได้ แม้แต่มีต้นไม้เล็กๆ ขันอยู่
บ้างไม่ห้ามก็ตาม อ่ายงเห็นในป่าทึบ

แสงแดดทำให้คนเราเดินโถแข็งแรง เด็กที่ว่างเล่นกวางแดด
เสนอ จะลำสันและแข็งแรงมากกว่าเด็กที่ดูดเลียงกักอยู่แต่ในบ้าน
เราจึงการเล่นกวางแข็งเสนอ ทั้งข้าได้สุดลมหายใจอาการที่สุดชั้น
บริสุทธิ์ด้วย กนสมัยโบราณร่างกายใหญ่โตและอาชุยขึ้นกว่าคนเดียว
มาก เพราะเขาเลี้ยงสัตว์และทำไร่ทำสวนอยู่กวางแดดเสนอ

สัตว์ก็ต้องการแสงแดดเข่นเดี๋ยวกับคนเรา มันต้องได้รับแสงแดด
มันจึงจะเดินโถแข็งแรง ในประเทศไทยนิมคณและสัตว์เป็นโรคชนิด
หนึ่งกันมาก ทำให้พื้นอ่อนยุบและผุ่ง่าย และกระดูกโกรังงอ เขาเรียก
ว่าโรคกระดูกอ่อน นกвиทยาศาสตร์ได้พยาบาลกันหาเหตุของโรค
กระดูกอ่อนอยู่เป็นเวลานาน จึงทราบว่า กนและสัตว์ที่เป็นโรค
กระดูกอ่อนนั้น ขาดวิตามิน ดี

ในแสงแดดนี่แสงอยู่ชนิดหนึ่งเรียกว่าแสงอัลตราไวโอเลต ในระหว่างหน้าหนาวตามประเทศหน้าหนาวแห่ง แสงอัลตราไวโอเลตในแสงแดดส่องไม่ถึงผิวโลก แสงอัลตราไวโอเลตนี้ ทำให้ร่างกายคนและสัตว์มีวิตามิน ดี เกิดขึ้น และช่วยในการรักษาโรคผิวหนัง

แต่ทุกวันนี้หมอนอกว่า ถ้าเราต้องการวิตามินดี ก็ให้กินไข่ไก่นม และนำมันตับปลาให้มากๆ เพราะอาหารเหล่านี้มีวิตามิน ดี อยู่มาก แสงแดดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าดวงอาทิตย์เย็นลงเมื่อไร คนสัตว์ และพืชก็จะพากันตายหมด ในโลกก็จะไม่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่เลย เช่นเดียวกับมนต์ดวงจันทร์

นอกจากแสงแดดยัง phenomena ที่ต่าง ๆ ให้กล้ายเป็นไอ ซึ่งในที่สุดก็กลับเป็นฝนตกลงมาเป็นน้ำอีก แสงแดดทำให้อากาศร้อนข่ายตัวและลอดอยู่ขึ้นไป และอากาศที่เย็นกว่าเคลื่อนเข้ามาแทนที่ แสงแดดทำให้มีลม มีฝน ทำให้อากาศร้อนหนาต่าง ๆ กัน

นอกจากแสงแดดเป็นขาทำให้อาบุญแล้ว แสงแดดยังเป็นขาฆ่าเชื้อโรคด้วย เราต้องหมั่นตากนุ่ง หมอน ทันอนมื่อย ๆ

๒. เทอร์โมมิเตอร์ชนิดสามัญ

เราทุกคนมีความรู้สึกร้อนหนาวแตกต่างกัน เช่น ฝรั่งที่เกยอยู่ในประเทศที่มีอากาศหนาว เมื่อมาอยู่ในเมืองเรา ย่อมรู้สึกร้อนนอนอาว่า ส่วนแรกของเกยอยู่ในประเทศร้อนมากอยู่ในเมืองเรายื่อมรู้สึกว่าอบอุ่นสบายดี ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากความเคยชินกับอากาศที่ได้รับอยู่เสมอ ทำให้ความรู้สึกร้อนหนาวเปลี่ยนแปลงไป แท้จริงนั้น ความรู้สึกร้อนหนาว หรืออบอุ่น เนื่องมาจากระดับความร้อนในสถานที่นั้น ๆ

แต่ก็ต่างกันนั่นเอง ที่นี่โลกตอนใต้ที่ได้รับความร้อนจากดวงอาทิตย์มาก ที่นี่ก็มีระดับความร้อนสูง และเรารู้สึกว่าตอนใต้ได้รับความร้อนน้อยมากกระดับความร้อนต่ำ เรายังรู้สึกว่าตอนน้อย หรือตอนอุ่น หรือหนาวเย็น ต่างกันไป

เราจะวัดระดับความร้อนในที่ใด ๆ ได้ทั่วโลก เครื่องมือที่ใช้วัดระดับความร้อน เรียกว่า เทอร์โมมิเตอร์

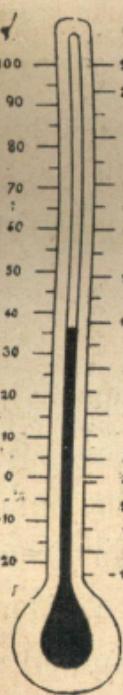
เทอร์โมมิเตอร์ มีอยู่หลายชนิดด้วยกัน ชนิดที่ใช้กันทั่วไป ๓ ชนิดคือ (๑) เชนติเกรด

(๒) ฟาร์นไฮต์

(๓) romeo

๑. การที่เทอร์โมมิเตอร์นี้ชื่อต่าง ๆ กัน เป็นเพราะว่าผู้คิดทำเทอร์โมมิเตอร์ เขาแบ่งขีดบากจำนวนองศา แห่งระดับความร้อนต่าง ๆ กัน เทอร์โมมิเตอร์จะจดจำข้อต่อไปนี้ คือ ต่างกันตามข้อของผู้คิด

๑. เทอร์โมมิเตอร์ เชนติเกรด มีจุดเยือกแข็ง (จุดนาเข็ง) อยู่ที่ ๐ องศา (${}^{\circ}$) มีจุดเดือดอยู่ที่ขึ้น ๑๐๐ องศา (${}^{\circ}$) ระยะระหว่างสองจุดนี้ แบ่งเป็น ๑๐๐ ส่วนเท่า ๆ กัน ส่วนหนึ่งเท่ากับ หนึ่งองศา เชนติเกรด เป็นตัวบัญญัติ ๑ $^{\circ}$ ซึ่งถ้าความร้อนขึ้นสูงกว่า 100° ก็ใช้ 101° , 102° ถ้าบากจะต่ำกว่า 0° ก็ใช้ -1° , -2° หรือ -3° ตามลำดับ

๒. เทอร์โมมิเตอร์ ฟาร์นไฮต์ มีจุดเยือกแข็งอยู่ที่ 32° มีจุดเดือดอยู่ที่ 212°

จะกระหายน้ำส่องจุดนี้แบ่งเป็น ๑๘๐ ส่วนเท่า ๆ กัน ส่วนหนึ่งๆ เท่ากับหนึ่งองค้า斐เรนไฮต์ เพิ่มนเป็นตัวอย่างว่า ๑๘๐ ฟ. เช่น ๑๘๐ 斐เรนไฮต์เพิ่มนว่า ๑๙๐ ฟ.

๓. เกอร์โนมิเตอร์ โรเมอร์ มีจุดเยือกแข็งอยู่ที่ขด ° มีจุดน้ำเดือด อยู่ที่ขด ๘๐ ° จะกระหายน้ำส่องจุดนี้แบ่งเป็น ๘๐ ส่วนเท่า ๆ กัน ส่วนหนึ่งๆ เท่ากับหนึ่งองค้าโนเมอร์ เพิ่มนเป็นตัวอย่างว่า ๘๐ ร.

เกอร์โนมิเตอร์ ทำด้วยหลอดแก้ว บรรจุปูรองไว้ข้างใน ถ้าไม่ใช้ปูรอง จะใช้ของเหลวอื่น เช่น อัดไกออล หรือน้ำสีกี้ได้แต่ใช้ของเหลวอะไร ๆ ก็ไม่ดีเท่าปูรอง ใช้ปูรองเป็นดีที่สุด เพราะจะน้ำที่เข้าจึงนิยมใช้ปูรองทำเกอร์โนมิเตอร์มากที่สุด การที่เกอร์โนมิเตอร์โดยมากทำด้วยปูรอง บางคนจึงเรียกเกอร์โนมิเตอร์ว่า ปูรอง

ตามบ้าน และโรงเรียน บางแห่งมี เกอร์โนมิเตอร์ไว้สำหรับบวกระดับความร้อน เมื่ออากาศร้อน ปูรองในหลอดแก้วเกอร์โนมิเตอร์จะสูงขึ้นไป และเมื่ออากาศเย็นปูรองก็ลดต่ำลง แม้อากาศจะเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อย ปูรองก็จะขยายขึ้นหรือลดลงให้เรามองเห็นได้ชัด เมื่อระดับปูรองอยู่ตรงขั้ดเลขใด ก็นองค์ระดับความร้อน (หรือที่เรียกว่า อุณหภูมิ) เท่านั้นองค้า คำว่าองค้าหมายให้วงกลมเดิ็ก ๆ แทน เขาเขียนมันไว้ข้างบนเลขบอกระดับความร้อน เช่น ๑๘ ° อ่านว่า ๑๘ องศา ๑๙ ° อ่านว่า ๑๙ องศา ° อ่านว่า เศนขององศา

เกอร์โนมิเตอร์ชนิดตรวจคนไข้ ต้องสอดเข้าให้ลึกกันไข้ หรือให้รักแร้ แล้วเอาออกมาอ่านระดับความร้อน ตามปกติ กันเรามีอุณหภูมิ (ระดับความร้อน) ประมาณ ๓๗ ° ซ. หรือ ๙๗.๘ ° ฟ.

๓. ความแห้งแล้งกับชีวิต

อากาศระหว่างเดือนมีนาคมและเมษายนแห้งแล้งมาก ฝนเท่านั้นที่ออกเลข ขบวนน้ำตามหนอง ตามบึงในบ้านจะเหือดแห้ง ต้นไม้ก็ตายไปเสื่อนาก แมลงต่างๆ ก็ไม่ชุกชุมอย่างในฤดูฝน ถ้าเราไปเที่ยวบ้านในขณะนี้ จะรู้สึกว่าไม่ร่าเริงอย่างในฤดูฝน

ในเมืองเราราอากาศจะแห้งแล้งอยู่ช่วงเดือนกันยายน ตีเขียงช้าสองสามเดือน เท่านั้นแล้วก็จะถึงฤดูฝน ฝนจะตกลงมาทำให้ชุ่มน้ำชั่วชั้นอีก เมื่อฝนตกชุดเดียวเป็นช่วง ก็จะชุกชุม ต้นไม้ พืชผัก มีน้ำอิ่มอุดหนาแน่น แต่ก็ถูกดูดไปโดยตลอด แมลงต่างๆ จะกลับชุกชั่วชั้น สัตว์ที่ชุกช่อนหายหน้าไปก็จะออกมานาหารกินอยู่ทั่วไป บ้าก็กลับครึกรินชั่วชั้นอีกคราวหนึ่งสลับกันไปอยู่ช่วงเดือนกันยายน

แต่เมื่อกันยายนแห้งอากาศแห้งแล้งอยู่ตลอดปี ก็จะเลกราย世家รา อากาศแห้งแล้งที่สุดเท่าไหร่ก็ฝนตก Ley ด้วยเหตุนั้นจึงมีแต่พืชรายอยู่สุดลูกหูลูกตา ไม่มีต้นไม้ ไม่มีสัตว์ และไม่มีแมลง กันเดินทางผ่านไปก็ลำบากมาก

แต่ทุกวันนี้มีน้ำอยู่ตลาดล้า สามารถทดแทนได้ มากทำให้เลกรายให้ก่อการเป็นพันธุ์ชุ่มน้ำ จนกระทั่งทำเป็นสวนดอกไม้ได้

สรุปความ

๑. แสงแดดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต กัน สัตว์ และพืช
๒. ถ้าขาดแสงแดด กันเราจะเป็นโรคกระดูกอ่อน
๓. ถ้าอากาศแห้งแล้งมาก พืชจะไม่ออกงาม และสัตว์ก็จะตายมาก

๔. ແດນທະເດທរ່າຂອາກສແໜ່ງແລ້ງອູ້ຕົດອົບ
ຈຶ່ງ ໄນໄກ່ອິຍມື່ພື້ນແລະສັວ່ງ
៥. ອາກສມື່ຮະດັບຄວາມຮຸ້ນຕ່າງ ກັນ
- ໆ. ເກົ່າງນອກຮະດັບຄວາມຮຸ້ນ ເຮື່ອງວ່າ ເຫວົ່າໂນມີເຕອົວ
ເຫວົ່າໂນມີເຕອົວນີ້ຍືນທຳດ້ວຍປ່ອຖກ ມີອຸລືໂກສອດ
- ່. ຮະດັບຄວາມຮຸ້ນ ມີອຸລື່ນຫຼຸມ ເຮື່ອກເປັນອົງຄາ ເຊັ່ນ ຕ່າງ
ກຳດາມ
១. ແສງແດດໃຫ້ປະໂຍ້ນນີ້ຍ່າງໄວ ?
២. ເຫວົ່າໂນມີເຕອົວກີ່ອະໄວ ?
៣. ເຫວົ່າໂນມີເຕອົວທຳດ້ວຍອະໄວ ?
៤. ເຫວົ່າໂນມີເຕອົວທີ່ໃຊ້ກັນທ່ານໄປມີໝັ້ນດີໃຫນນ້ຳ ?
៥. ໃນທີ່ແໜ່ງແລ້ງ ດິນພໍາອາກສເປັນອຍ່າງໄວ ?

บทที่ ๒ อากาศ

๑. อากาศเป็นสิ่งจำเป็น

สำหรับชีวิต

ถ้าเราลองเอามืออุตุนิยม
ให้แน่นหรือลองกลืนใจ ก็
ไม่หายใจดูสักประเดียว เรา
จะรู้สึกอึดอัด ไม่สบาย และ
ทนอยู่ไม่ได้นาน ที่เป็นดังนั้น
เป็นเพราะ คนเราต้องหายใจ
ต้องสูด อากาศเข้าไปเลี้ยงร่าง
กาย ตัวต้อง ๆ ก็ต้องหายใจ
เหมือนกัน

อากาศเป็นสิ่งที่มีอยู่ในที่ว่างทั่วๆ ไป ในน้ำก็มีที่ว่าง เพราะฉะนั้นจึงมีอากาศอยู่ แต่มีไม่นานนัก ปลาเก็ตต้องหาข้าวเอาอากาศเท่าไปเลี้ยงร่างกายเหมือนกัน ที่เรามองเห็นแก้มปลาจะเขินจนน้ำค้อ มันหายใจ ปลาหายใจด้วยเหงือก เหงือกของมันอยู่ใต้แก้ม คนเราลงไปหายใจในน้ำไม่ได้ เนื่องจากเราไม่ได้หายใจด้วยเหงือก เหมือนพวกปลา คนเราและสัตว์บกทั้งหลายหายใจด้วยปอด

ในเดนก็มีอากาศ สัตว์ที่อยู่ใต้ดิน เช่น ได้เดือน และปลวก ต้องหายใจเอาอากาศเท่าไปเลี้ยงร่างกายเหมือนกัน

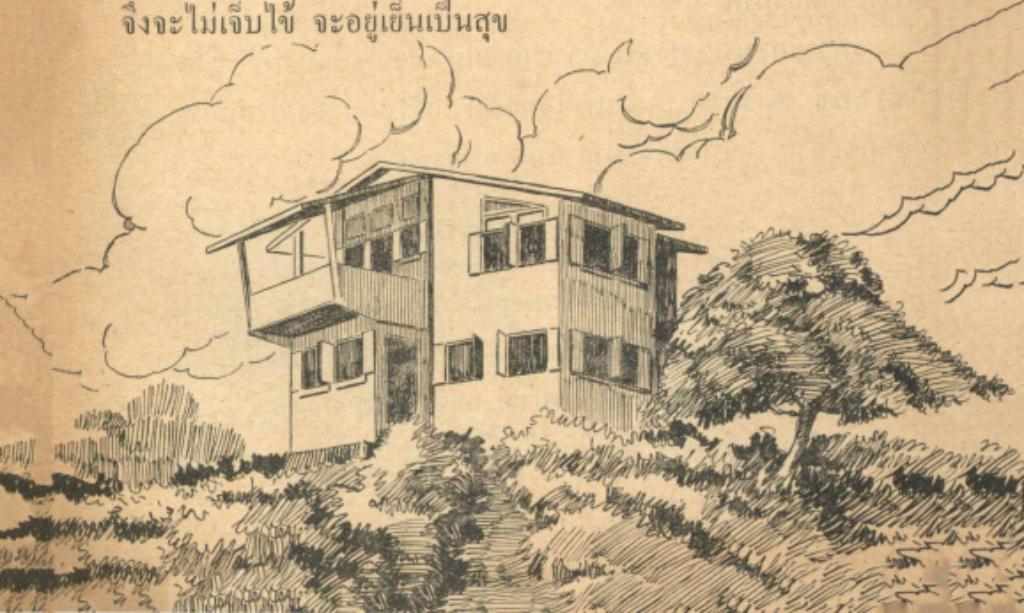
พวกที่ชื่อก้อ ต้นไม้ ในพืช ก็ต้องการอากาศเท่าไปเลี้ยงลำต้น ที่สุดอากาศเท่าไปทางใบ ถ้าเราเอาต้นไม้เลิก ๆ ต้นหนึ่งมาปลูกลงในกระถาง แล้วหาด้วยแก้วให้ญี่ๆ มาครอบไว้ให้มิด กดปักด้วยแก้วให้จนดิน เทือกันอากาศไม่ให้เข้าถึงต้นไม้嫩 ไม่น้ำ ได้เลข ถึงแม้จะระหน้าทุกวัน แต่พอหลาย ๆ วันเข้า ต้นไม้嫩 จะขาด ในจริง และตาย เนื่องขาดอากาศ

เนื่องจากนั้น จะเห็นได้ว่าอากาศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต คน สัตว์ พืช ต้องการอากาศหายใจทั้งนั้น ถ้าไม่มีอากาศ คนก็จะตาย สัตว์ก็จะตาย และพืชก็จะตายเหมือนกัน

๒. อาการศูนย์เสื่อมสัมภัญญาณแก้ไขวิธี

คน สัตว์ พืช ต้องการอากาศหายใจ และต้องการอาหารริสุทธิ์ อากาศริสุทธิ์ ก้อ อาการที่มีการถ่ายเทกล่อนไหวไปมา ได้อยู่เสมอ ไม่อัดอัน ทั้งมีอุณหภูมิและความชื้นพอตัว ก้อ อุณหภูมิไม่สูงเกินไปจนถึงกับร้อนอบอ้าว และต้องไม่ชื้นเกินไป เนื่องจากชื้นเกิน

ไป จะทำให้เงื่อนไม่แห้ง เกิดเป็นหวัดง่าย อาการสมริสุทธิ์มีอยู่ตาม
ชายทะเล ตามที่โล่งแจ้ง ที่ท่อมโกรก เมื่อเราออกไปเดินเล่นตามที่
กว้าง ๆ กลางแจ้ง จะรู้สึกหายใจโล่งอก และเมื่อกำลังกระปรี้กระเพร่า
ขึ้น ลมเย็น ๆ ที่พัดมาถูกเรา เราจะรู้สึกเย็นผิวหนังเหมือนกับเราได้
อาบน้ำ แต่ถ้าเรารออยู่ในที่ที่มีอากาศอุดอู้ เช่น ในโรงพยาบาล
ยานตร์ ที่มีผู้คนแผลดับเข้ามายัง มีการระนาบอากาศไม่พอ ก็จะทำให้
เราหายใจไม่สะดวก จะรู้สึกอ่อนเพลีย ไม่สบาย หรือไอรออยู่ในบ้าน
เรือนที่ปูลูกหลังคางเตี้ย เพดานเตี้ย ห้องแคบ มีประตูหน้าต่างน้อย
อาการข้างนอกเข้าไม่สะดวก นักจะร้อนอบอ้า เหม็นอัน ๆ ชั้น ๆ
เป็นอากาศไม่นริสุทธิ์ จะทำให้ผู้อู้จ้าสักเข็บไข้นบ่อง ๆ ร่างกาย
อ่อนแอ เพราะฉะนั้น บ้านเรือนที่ดี จะต้องสร้างให้ลูกสุขลักษณะ ให้มี
ประตูหน้าต่างมาก ๆ อากาศถ่ายเทไปมาได้สะดวก โปร่งเย็นสบาย
ไม่ร้อน ไม่อับชั้น ทึ่ให้มีแสงสว่างลอดเข้าไปได้อีกด้วย ผู้อู้จ้าสัก
จึงจะไม่เจ็บไข้ จะอยู่เย็นเป็นสุข

ในทะเบียนราย อาศากสมีอุณหภูมิสูงมาก ไม่เหมาะสมที่คนและสัตว์อาศัยอยู่ได้ เนื่องจากความร้อนอบอ้าวไม่ไหว พืชก็แทนจะไม่มีเลย มีอยู่บ้างคือต้นไม้จำพวกไม้มีใบ เช่น ต้นตะบองเพชร สลัด ฯลฯ เพราะเป็นต้นไม้ที่ทนต่อความแห้งแล้งได้ดี

๓. อาศากสมากช้ำหลายชนิดผสมอยู่

อาศากสมีนิเวศของผสม มีก้าชาสำคัญหลายชนิดผสมอยู่ด้วยกัน กือ ออกซิเจน ในโทรศัพท์ การ์บอนไดออกไซด์ ไอน้ำ และยังมีฝุ่นและผงผสมอยู่ด้วย ซึ่งก้าเรียนจะสังเกตเห็นได้ ในเมื่อมีลำแสงสว่างส่องเข้าไปในห้องที่มีฝุ่นผงลอดอยู่

ตามธรรมชาติส่วนผสมของอาศากสมีเปลี่ยนแปลงไปตามสถานที่ต่าง ๆ ในห้องอบ ๆ จะมีก้าการ์บอนไดออกไซด์อยู่มาก ในสถานที่บ้างแห่ง ก็มีไอน้ำมาก บางแห่งก็มีน้ำขี้ แต่สำหรับก้าออกซิเจน กับก้าในโทรศัพท์ ต้องมีประจำอยู่กู่กันไปทุก ๆ สถานที่ อาศากสมีกันและสัตว์หายใจเข้าไปนั้น จะมีก้าออกซิเจน ๙ ส่วน และมีก้าในโทรศัพท์ ๕ ส่วน นอกนั้นยังมีก้าอ่อน ๆ ปนเข้าไปบ้าง

ก้าออกซิเจนเป็นส่วนสำคัญที่สุดของอาศาก กือ เป็นส่วนที่ช่วยในการหายใจของมนุษย์ สัตว์ และพืช ถ้าไม่มีก้าออกซิเจน มนุษย์ สัตว์ และพืช จะตายหมด เมื่อเราหายใจเข้า มีก้าสำคัญเข้าไป กือ ออกซิเจน และในโทรศัพท์ ออกซิเจนจะหมดไป แต่ในโทรศัพท์ไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเราหายใจออก จะมีการ์บอนไดออกไซด์ออกมาก่อน อ่อน กับในโทรศัพท์

ในการหายใจของพืช พืชหายใจเอาออกซิเจนเข้าไป และภายในก้าการ์บอนไดออกไซด์ออกมาก แต่ในการปรุงอาหารของพืช พืช

รับการ์บอนไดออกไซด์เข้าไป และถ่ายออกส่วนออกซิเจนออกมานี่เป็นเรื่อง ก้าซอกรชีวะ และการ์บอนไดออกไซด์ จึงมีถ่ายเทวนี้เวียนกันไปไม่สิ้นสุด

๔. อาการช่วยให้ไฟฤกไหม

อาการเป็นสั่น มีประกายชนิดแก่กันเรออย่างขึ้น นอกรากคนเราจะหาไฟจากการเผาไปเลี้ยงร่างกายแล้ว อาการชักช่วยให้ไฟฤกไหมไฟเป็นสั่น จำเป็นของคนเรา คนเราใช้ไฟทุกต้มทำอาหาร ไฟให้แสง

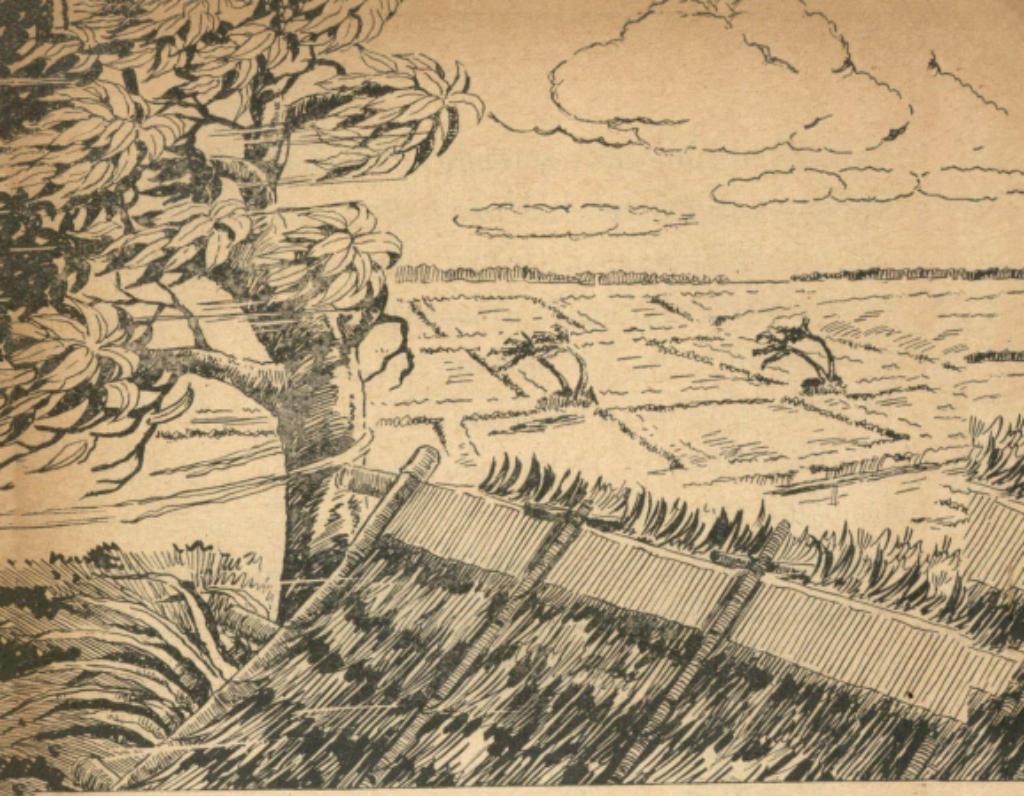
สร้าง ให้ความร้อน และความอบอุ่น ไฟจะลุกไหมได้ต้องอาศัย
อากาศ ถ้ามีอากาศไม่พอ ไฟก็ไม่ติด

คนก่อไฟ เขาก่อองไฟให้ไปร่วง ให้อากาศเข้าได้สะดวก พอด
จุดไฟ ไฟนี้ก็จะลุกไหมโดยเร็ว ถ้าก่อองไฟແน่น วางกันไม่ วางพื้น
หรือด้านสูงกันทิบ ๆ ไฟก็ไม่ค่อยติด บางที่ต้องเป็นหือรือใช้พัดลม
ไฟ จึงก่อขุนได้เฉพาะได้อากาศเข้าไปช่วยให้ไฟลุกไหม

ถ้าเราจุดเทียนใน แล้วเอามาเทียนในติดตั้งกับโต๊ะไว้ ต่อไปเอามา
ด้วยแก้วสูง ๆ มากรอบเทียนใน อุ่นไฟกันถ้าขึ้นแก้วติดกันไส้เทียน
ไม่ห้ามเห็นว่าไฟเทียนในค่อยห่อลงจนดับ ที่เมินดังนี้ ก็เพราะว่า
ข้างในถ้วยแก้ว ไม่มีอากาศพอจะช่วยให้ไฟลุกไหมมีอยู่ต่อไปได้ ไฟ
จึงดับ แต่ถ้าเรากรอบไฟไม่ให้มิด ให้มีทางท้ออากาศผ่านเข้าออกได้
ไฟก็จะไม่ดับ เพราะอากาศเข้าไปได้พอ ขังช่วยให้ไฟลุกไหมมีอยู่ต่อ
ไปได้ อ่างนี้เป็นเช่นเดียวกับชีวิตคนและสัตว์เหมือนกัน ถ้าไม่ได้
หายใจอากาศใหม่ ได้แต่หายใจอากาศที่ใช้แล้ว ไม่ห้ามจะต้องตาย
เช่นเดียวกับไฟดับ เพราะการเผาผลิตธาตุในร่างกายต้องหยุดลง

๕. ทนคืออากาศที่เกิดอนไฟ

นักเรียนทราบแล้วว่า ในที่ว่างรอบ ๆ ตัวเรานี้ มีอากาศอยู่ทั่วไป
อากาศที่มีอยู่รอบตัวนี้ บางแห่งก็หนาแน่นมาก และบางแห่งก็หนา
แน่นอีก ตามที่นัดนิมนต์อากาศหนาแน่นกว่าที่สูง ๆ ขึ้นไป บนที่นี่โลก
อากาศก็หนาแน่นไม่เท่ากันทุกแห่ง อากาศตอนไหนลูกแสงแฉแดงมาก
ก็เป็นที่น้ำ อากาศที่เย็นกว่าก็ถ่ายเทเข้ามาแทนที่ การถ่ายเทของอากาศ
นั้นเองทำให้เกิดลมขึ้น เพราะฉะนั้น ลมก็คืออากาศที่เคลื่อนไหว และ
เราจะได้อ่างที่เห็นลมพัดใบไม้ หรือลมพัดผู้คนละอองให้กล่าวไป ถ้า
อากาศเคลื่อนไหวเร็วนาก เราเก็บกันไว้ พา

ในเดือนมีนาคมและเมษายน อากาศร้อน ตอนบ่าย ๆ จะมีลมพัดมาจากทางใต้ไปทางเหนือ ลมในฤดูนี้จะพัดเฉื่อย ๆ ไม่ก่อขึ้นแรงนัก เราเล่นว่าวกันมาก จึงเรียกลมต้นฤดูนี้ว่า ลมว่าว

พอย่างเข้าฤดูฝน ลมที่พัดมาจากทิศใต้ จะพัดแรงขึ้น และไม่ก่อขึ้นพัดเป็นปกติ ทั้งข้างพาอานมาตกให้เราด้วย บางทีก็เรียกว่า ลมฝน

พอสิ้นฤดูฝน และย่างเข้าฤดูหนาว ลมที่พัดจากทิศใต้ไปทิศเหนือจะเบาบางและหายไป แล้วจะมีลมที่พัดจากทิศเหนือลงมา ให้พอด้วย พัดมาอากาศก็จะเริ่มหนาว เราจึงเรียกว่า ลมหนาว

ลงที่พัดประจำฤกษ์กาลดังกล่าวแล้วนี้ บางที่เขากว่า ลง
มารสุน ลงที่เดินจากทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ในฤกษ์ฝน เรียกว่าลง
มารสุนตะวันออกเฉียงใต้ ยังมีลงอีกชนิดหนึ่ง ชื่องพัดประจำฤกษ์ต่อไปนี้
จากทางข้ามเหนือและข้ามใต้ของโลก ไปสู่แทนกลางของโลกที่ร้อนจัด
ชื่อเขาว่าแม่น้ำแม่เจ้า แม่น้ำแม่เจ้าเป็นแม่น้ำที่มีความเร็ว
กระเดด กกลางวันและกลางคืนลงก็พัดกลับทิศกัน กลางวันลงพัดจาก
ทางเดือนสุรุ่งข้าม เขารีบกว่า ลงกระเดด และตอนกลางคืนลงพัดจากนก
ไปสู่ทางเดด เขารีบกว่า ลงนก

นอกจากลงสินค้า ลงนก และลงกระเดดแล้ว ยังมีลงชนิดอื่นๆ
ชื่อเกิดขึ้นเฉพาะท้องถิ่นอีก ทั้งนี้เพราะในฤกษ์ร้อนอากาศร้อนจัดมาก
จนอุณหภูมิของอากาศสูงขึ้น โดยจะทันที ทำให้เกิดลงขึ้นทันที เช่น
ลงน้ำหมู ลงจำพวกน้ำแข็งที่ก็พัตรุนแรงมาก เราเรียกว่าหาญ มีลงไถ
ฟุ่น ลงกรรณ์นาโด และลงเออร์ริเกน

ลงเขินที่พัดเข้ามายังท้องอุ่นทำให้ห้องพ้าโปรด়ร่วงแจ่มใส ส่วนลง
บนอุ่นที่พัดเข้ามายังที่เขิน จะทำให้อากาศชื้นและฝนตก ส่วนลงที่
พัดเฉือยๆ นั้นทำให้อุณหภูมิของอากาศคงที่ และช่วยคายເຫກາສ.

ลงพัดเอาสิ่งสกปรกผุ่นละอองไป ภายในหลังฝนตกใหม่ๆ ลงก็
หายเป็นพื้นดินให้แห้ง ทำให้น้ำระเหยไป

ลงที่พัดแรงมากเรียกว่า หาญ นั้นเป็นอันตราย ทำให้ผู้คนล้ม
ตาย บ้านเรือนหักพัง ทรัพย์สมบัติเสียหายมาก

๖. ผู้ดูดซับในอากาศ

ในอากาศมีผู้ดูดซับแรงลมอยู่ด้วย ผู้ดูดซับมาจากพื้นดิน
ลงพัดหอบมันขึ้นไปในอากาศ ผู้ดูดซับจะอีกด้วยและนานมาก จึง

ล้ออยู่ในอาการได้ ผู้นุ่มละอองทำให้เก็บเรือนและเครื่องใช้สักปีก เราจึงต้องนึ่งด้วยความเดือดๆ ทำความสะอาดด้วยเสมอหน้าแล้วทันเดินแท้ๆ จะเกิดผู้นุ่มละอองมากกว่าหน้าฝน

ผู้นุ่มละอองเป็นสิ่งให้โทษแก่ร่างกาย ผู้นุ่มละอองมาจากการที่ต่างๆ นอกจากน้ำสิ่งสักปีก ในผู้นุ่มละอองยังมีเชื้อโรคติดมาด้วย บางคราวเมื่อเรา

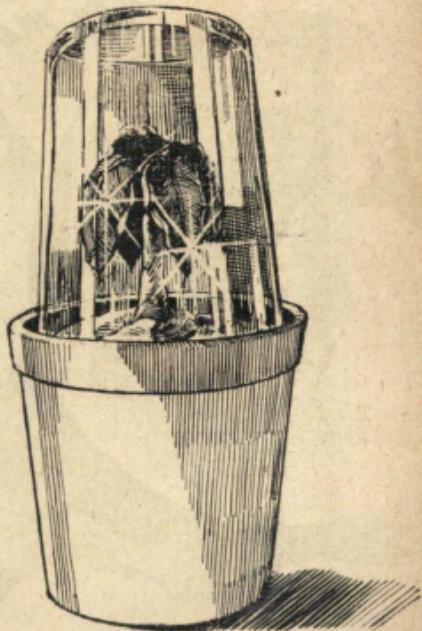
เดินผ่านถนนที่มีผุ่มกลบฟุ้ง อาการที่มีผู้นุ่มละอองอยู่เสมอ ก็อาจเป็นโรคร้ายแรง เช่น วัณโรคได้ ขณะนี้จึงควรระวังให้มาก เวลาเดินผ่านในที่มีผุ่มมาก ต้องนี่พื้นปีดจนมาก อย่าสูดลมหายใจแรงนัก

สรุปความ

๑. คน สัตว์ และพืช ต้องหายใจอากาศบริสุทธิ์เท้าไปเลี้ยงร่างกาย
๒. อากาศบริสุทธิ์ ก้อ อาการที่มีการถ่ายเทไปมาอยู่เสมอ ทั้ง มีอุณหภูมิ และความชื้นลดลง
๓. อากาศเป็นของผสม ในอากาศมีก้าซออกซิเจน ในโทรศัพท์ การรับอนไดออกไซด์ ไอ้น้ำ และผุ่มพงด้วย
๔. อากาศช่วยให้ไฟลุกให้มี ถ้าไม่มีอากาศพอ ไฟจะไม่ติด
๕. ลม ก้อ อากาศที่เคลื่อนไหว

คําถาม

๑. อาการเสริมสุขที่มีอยู่ตามที่ไหนมาก ?
๒. ถ้าไครเดอปลาเป็น ๆ หลายตัวใส่ลงในอ่างแก้วที่มีน้ำอ้อย และ หง่านไว้นาน ๆ ไม่เปลี่ยนน้ำเลย ปลาหนึ่งจะตายที่ละตัวสองตัว เพาะะเหตุอะไร ?
๓. ในอาการมีก้าชอะไรผสมอยู่บ้าง ?
๔. ออกซิเจน กับ ไนโตรเจน อิ่มท้องมีในอาการมากกว่ากัน มีสัดส่วน ?
๕. จงบอกประโยชน์ที่สำคัญของอาการ

บทที่ ๓ น้ำ

๑. แห้งนา

น้ำมีอยู่ทั่วไป เราไปที่ไหน ๆ ก็พบน้ำ บ่อ สระ หนอง และบึง เป็น例่นน้ำเด็ก ๆ มากแห่งเกิดขึ้นเอง บางแห่งกันเราขาดขึ้น เพราะต้องการใช้น้ำ แม่น้ำ ลำธาร ก็เป็นลำน้ำเด็กขึ้นตามธรรมชาติ น้ำมีมากในทะเลและมหาสมุทร มหาสมุทรเป็นห่วงน้ำที่ใหญ่ที่สุด บนพื้นโลกเรามีส่วนที่เป็นน้ำมากกว่าพื้นแผ่นดินเสียอีก

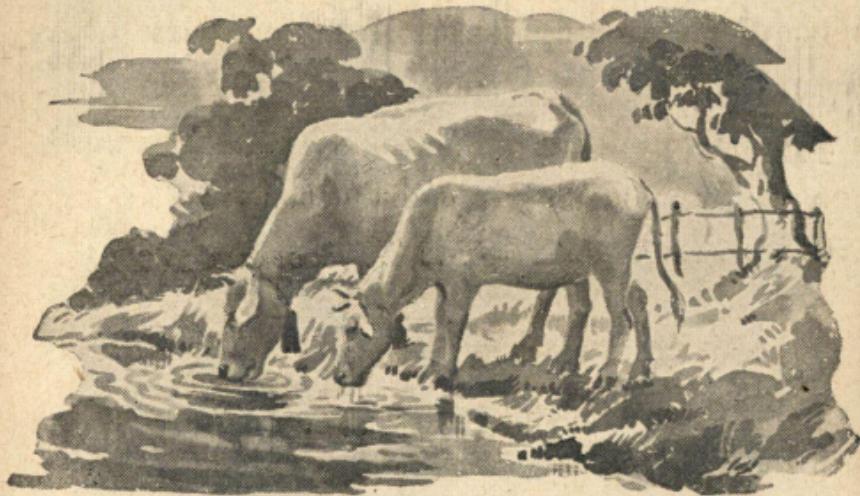
๒. สิงห์น้ำชีวบทั้งการนา

เราใช้น้ำเป็นประโยชน์หลายอย่าง เราอาบน้ำ เราใช้น้ำซักเสื่อผ้าและหุงต้มอาหารทุกวัน เราดื่มน้ำวันละหลายครั้ง เราดื่มน้ำวันละมาก ๆ ทุกวัน เมื่อเรากระหายน้ำเราจะต้องดื่มน้ำทันที บางที่เมื่อเราไม่มีน้ำดื่ม เราถึงต้องรอดด้วยความกระวนกระวาย คนที่กำลังเดินอยู่กลางทะเลกราบ และหนาน้ำกินที่ไหนไม่ได้เลย เขาจะรู้สึกว่าเขาต้องการน้ำ สำหรับดื่มน้ำคงกว่าสิ่งใด ๆ ในโลก น้ำเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง

นอก จาก เราต้องกินน้ำ สำหรับดื่มน้ำยังต้องการน้ำ สำหรับซักฟอก เสื่อผ้า

ล้างภาชนะเครื่องใช้ และทำความสะอาดบ้านเรือนอยู่ทุกวันด้วย
นอกจากนั้น เรายังต้องการน้ำรดต้นไม้ในสวน ต้องการน้ำสำหรับทำงาน
ทำไร่และเทาะปลูก

สัตว์ต่างๆ ก็ต้องการน้ำเช่นเดียวกับคนเรา มันต้องกินน้ำทุกวัน
ไม่ว่าเราจะเลี้ยง หมา แมว นก เป็ด หรือไก่ เราต้องมีน้ำใส่่อ่าง
ไว้ให้มันกินตลอดวัน สัตว์บางชนิดชอบอาบน้ำ ชอบแห่น้ำ
ความชื้นไปกลอกคออยู่ในหนองในบึงเสรmon เป็นต้นชอบลงเล่นน้ำและ
หากุ้งปูหอยกิน ยังมีสัตว์หลายชนิดอาศัยอยู่ในน้ำ ปลาเล็กปลาอ้าย
จนกระทั่งปลา Lawrence ใหญ่ที่สุด อยู่ในน้ำทึ่งสัน ภูเขาชนิดกืออยู่ในน้ำ
แมลงน้ำกิมมอยู่เป็นอันมาก

พืชทุกชนิดต้องการน้ำ มันจะงอกงามเติบโตไม่ได้ถ้าขาดน้ำ
รากรของต้นไม้หยั่งลงไปในดินเพื่อคุณน้ำขึ้นมาเลี้ยงลำต้น พืชบางชนิด

ราหทั่งลงไปลึกและแผ่ไปไกลมาก จนยาวเสี้ยกว่าลำต้น ทรงนกเพอ
แสงหาน้ำมาเลี้ยงลำต้นนั้นเอง พืชที่มีรากข้าวเห็นนี้ เป็นพืชชนิดนั้น
มีอายุอยู่ได้นาน ๆ เพราะสามารถดูดนามาเลี้ยงลำต้นได้ตลอดปี แม้
ระหว่างฤดูแล้ง ก็ไม่ขาดแคลนน้ำจนถึงตาย

๓. น้ำกับการงานของมนุษย์

น้ำแต่สมัยโบราณมาแล้ว คนแล่นเรือไปตามแม่น้ำ ทะเล และ
มหาสมุทร เพื่อค้าขายติดต่อกันและกัน จึงนับว่าน้ำเป็นสาขามนุษย์
สำคัญอย่างหนึ่ง

กระแสน้ำไหลพัดระหัสวิดน้ำเข้ามา กระแสน้ำที่มีพลังงาน
มาก ๆ สามารถใช้เดินเครื่องจักรใหญ่ ๆ ได้ เช่น ใช้เดินเครื่องกำเนิด
ไฟฟ้า และเครื่องสีขาว

นอกจากนี้ ไอน้ำเดือดก็มีกำลังดันมาก สามารถเดินเครื่องจักร
ได้ กันเรารู้จักเก็บไอน้ำเดือดเหมือนกัน เขารอึกเครื่องจักรชนิดนี้ว่า
เครื่องจักรไอน้ำ

ไอน้ำจากน้ำเดือด เครื่องจักรไอน้ำต้องมีหม้อน้ำใหญ่ สำหรับ
ต้มน้ำให้เกิดไออก เพื่อจะได้กำลังไปเดินเครื่องจักร หัวรถจักรที่ลาก
ขบวนรถไประยาเหยียดน้ำ ก็แล่นไปได้ด้วยเครื่องจักรไอน้ำ เรือขันต์
ก็แล่นไปได้ด้วยเครื่องจักรไอน้ำ นอกจากนี้ โรงสีขาว โรงเลือบไม้
โรงน้ำแข็ง ก็ใช้เครื่องจักรไอน้ำทั้งสิ้น

เมื่อฝนตกหนักจนน้ำ漫องแผ่นดิน น้ำไหลจนชั่วคืนเป็นร่อง
น้ำใหญ่ ถ้าไหลผ่านเข้ามาในเรือสวน และ ไร์ เมล็ดพืชที่เพาะไว้
หรือพืชต้นอ่อนก็จะเสียหาย ขึ้นกว่านั้น คืนดี ๆ ก็จะพลอยถูกน้ำฝน
ชะตาดายไปเสียด้วย

นางแห่งฝันตกมาก และตกตลอดทั้งวันทั้งคืน เมื่อฝันตกมาก
ขึ้น ๆ น้ำในแม่น้ำที่น้ำฝันไหลลงไปไม่หยุดหย่อน ก็ท่วมล้นผ่อง ไหล
หลากริมทั้งสองฝาก ท่วมน้ำน้ำเรือน เรือกสวน ไร่นา ถนน หนทาง
เสียหาย แม่น้ำบางแห่งในเมืองเราท่วมล้นผ่อง ไหลหลากรุกบี

น้ำจะเริ่มหลากร้าว ๆ เดือน ๕ นางที่ฝันคลั่งไปหน่อย น้ำจะ^๔
หลากร้าวเดือน ๑๐ หรือ ๑๑ ขณะทันน้ำหลากน้ำจะไหลท่วมทุ่งเจ่งไป^๕
หมด เป็นต้น ไก่ และช้าง ม้า วัว ควาย คำนากมาก ชาวนาต้องยกพนัข^๖
ให้สัตว์ของเขารู้^๗ ขณะนั้นชาวภัยด้วยสูงขึ้นตามนาเรือ^๘ ๆ นอก
จากน้ำจะหลากมากและไหลแรงพิดปรกติ ตนน้ำก็จะเสียหาย เพราะ
ขึ้นตัวโตตามน้ำไม่ทัน และกระแสน้ำจะพัดต้นข้าวขาดยับไป

ขณะน้ำหลาก กุ้ง ปลา ไม่ก่อจะมี เพราะไหลตามน้ำไปเสีย
มาก แต่จำพวกผักอุดม ตามห้องนาก็มีผักนุ่ง และสาขาน้ำเต้มไปหมด
ราوا ๆ เดือน ๑๒ น้ำที่ไหลหลากจะทรงตัวอยู่ผักหนัง ขณะนั้น^๙
ข้าวจะเริ่มออกโรง

ถัดมาราوا ๆ เดือนอ้าย หรือเดือนยี่ น้ำจะเริ่มลดลงเป็นลำดับ
ขณะน้ำลด กุ้งปลาอุดมมาก ชาวนาจับปลาได้สารพัด เช่น ปลาดุก
ปลาช่อน ปลาหม้อ ปลากระดี่ ปลาตะเพียน และปลาสลิด เข้าจับได้
มากน้ำยังเหลือกิน ก็ทำแห้งทำเค็มเก็บไว้ เราจะเห็นมีปลาแห้ง
ขายเต็มตลาดไปหมด

ราสันเดือนยี่ ข้าวในนาก็จะสุก ชาวนาก็ลงมือเก็บเกี่ยว ตอน
นี้ลำน้ำแห้งหมดแล้ว

ขณะที่น้ำลดในเดือนอ้ายหรือเดือนยันนี้ ลมก็จะเปลี่ยนทิศ ลมฟุ่มซึ่งได้พัดจากใต้ไปเหนือจะสงบไป ลมหน้าซึ่งพัดจากเหนือไปใต้จะเริ่มพัดแทนที่ต่อไป

บางคราวน้ำท่วมน้ำมากผิดปกติโดยกะทันหัน กระแสน้ำไหลเข้า ถนนทางบ้านเรือนและสะพานพังทลายเสียหายหมด ผู้คนและสัตว์ล้มตายจำนวนมาก ๆ เช่นนี้ เราเรียกว่าอุทกภัย ท่วมน้ำซึ่งทำให้ข้าวในนาเสียหาย วัว ควาย หมู เม็ด และไก่ตายจำนวนมาก ๆ

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๘๙ ในกรุงเทพฯ มีน้ำท่วมใหญ่ ท่วมน้ำบ้านทั่วเมืองอยู่นานร่วมเดือน ไปไหน ๆ ก็ต้องไปเรือกันทั้งนั้น

เมื่อลาขแห่งทักษิณาราช ถ้าฝนไม่ตก พืช ผักก็ไม่ค่อยงอกงาม วัว ควาย แมว และสัตว์ต่าง ๆ ก็พากันอดน้ำไปด้วย ถูกแล้งเป็นถูกที่ลำบากที่สุดเรื่องน้ำ แต่ในบ้านบัน คนยังรู้จักวิธีกักน้ำเอาไว้ใช้อุปกรณ์ปลูกและเลี้ยงสัตว์ได้ตลอดถูกแล้ง เขาสามารถกักน้ำจากน้ำตกมาใช้ตามเรื่องสวนไร่นา และทำทักษิณาราชแห่งแล้งให้ทำการเพาะปลูกได้ ตามที่ไม่มีน้ำตกก็ฝังห่อสูบน้ำจากแม่น้ำหรือทักษิณาริมน้ำไปใช้ทั่วทั้งหมู่บ้านและไร่นา

ทักษิณาราชแห่งเขากล่าวหารัฐบาลชัตติ เร่น โกรกเจา หรือหน่อง บึงใหญ่ ๆ โดยบีดทางที่น้ำจะไหลออกเสีย และต่อห้อให้น้ำไหลตามท่ออ่อนลึกลงที่ห้องการ ส่วนตามบ้านเรือนก็ต่อห่อเล็ก ๆ แยกเข้าไป ทำนองเดียวกับท่อประปา

สรุปความ

๑. บนพื้นโลก มีที่เป็นน้ำอยู่ ๓ ส่วน ก็เป็นแผ่นดิน ๑ ส่วน
ที่เป็นน้ำ เรียกว่า แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง บ่อ
สระ ทะเล และมหาสมุทร
๒. น้ำเป็นสิ่งจำเป็นแก่ชีวิตของคน สัตว์ พืช
๓. คนเราอาศัยน้ำช่วยในการทำงานหลายอย่าง เช่น อาศัยแรง
น้ำไหลดให้ไปหมุนเครื่องทำไฟฟ้า ไปหมุนไม่ให้โรงสีสีข้าว
ได้ และอาศัยแรงดันของไอน้ำมาเดินเครื่องจักร เช่น รถไฟ
เรือไฟ

คำถาม

๑. แหล่งน้ำต่าง ๆ มีชื่ออย่างไรบ้าง ?
๒. แหล่งน้ำที่กว้างที่สุด เรียกว่าอะไร ?
๓. ในวันหนึ่ง ๆ เราใช้น้ำทำอะไรบ้าง ?
๔. บ้านเมืองที่อยู่ตามลุ่มน้ำ หริภูมิกว่าบ้านเมืองที่อยู่ดอน
เพระเหตุใด ?
๕. คนเราอาศัยน้ำในการทำงานต่าง ๆ อย่างไรบ้าง ?

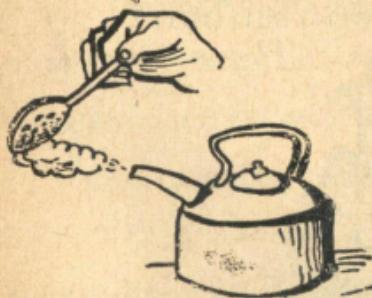

บทที่ ๔ ไอน้ำ

๑. ในอาการมีไอน้ำ

ข้าวและกับข้าวร้อน ๆ มีไอเป็นควันลอยขึ้นมา น้ำเดือดก็มีไอ พลุ่งออกมานเป็นกลุ่มลอยขึ้นไป เวลาเข้าครัวมีหมอก และน้ำค้าง เป็นยอดูดามในหลัง พอสายหมอกก็หายไป น้ำค้างก็แห้ง บางคราว ฝนตกชูไหปลุ่ง ถนนเปียก แต่พอแผลดอกระเดียวเดี่ยว ถนนก็คลับ แห้งอย่างเก่า น้ำที่ตั้งทั้งไว้นาน ๆ ก็แห้งลดน้อยลงไป ผ้าเนื้กตาด ไห้กลางแಡดไม่ขาดก็แห้ง น้ำจากท่อต่าง ๆ เหล่านี้ระเหยเป็นไอไปอยู่ ในอากาศทั้งนี้ ไอน้ำเมื่อลอขึ้นไปสูง ๆ ก็ลายเป็นละอองน้ำรวม กันอยู่เป็นกลุ่ม น้ำค้อเมฆนั่นเอง

ในอาการมีไอน้ำอยู่ทั่วไป น้ำค้างที่เราเห็น ในตอนเช้า ๆ นั้น เกิดจากไอน้ำในอากาศนั้นเย็นจัดเข้ากับลายเป็นหยดน้ำ วันใหม่ อากาศชื้นมากก็มีไอน้ำอยู่มาก ถ้าเราเอาเกลือหรือน้ำตาลใส่จานตั้ง ทั้งไว้ไม่นานก็จะชื้น เพราะมันดูดไอน้ำในอากาศ ลมหายใจก็มี ไอน้ำปนอยู่

๒. ไอน้ำในอาการมากจากไข้

ในฤดูแล้ง น้ำตามหนอง ห้วย และบึง ก่ออยู่แห้งไป เพราะถูก แಡดเผา น้ำค้างที่จับอยู่ตามยอด หญ้า ในเวลาเข้า พอสายหมอนอบ นานเมื่อถูกความร้อนแตกลายเป็นไอ แಡดร้อน ก็ระเหยเป็นไอไปหมัด

เวลาเราตากผ้า ถ้าแดดรดจัดและมีลมพัด ผ้าของเราก็แห้งเร็ว น้ำในผ้าจะหายไปในอากาศ เวลาเราหุงข้าว เวลาเราต้มน้ำ พอน้ำเดือดก็เมื่อพลุ่งลอยขึ้นไปเหมือนกัน

น้ำตามที่ต่างๆ ระเหยเป็นไอ ลอยไปในอากาศตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถ้ามีการถ่านว่า ไอน้ำในอากาศมาจากไหน ก็จะตอบได้ว่า ไอน้ำในอากาศก็มาจากน้ำ คือ ความร้อนทำให้น้ำในที่ต่างๆ ทั่วโลกระเหยกลายเป็นไอ ไอน้ำเป็นของเบา จึงเข้าผสมกับอากาศ และถูกลมพัดพาไปในที่ต่างๆ ได้ง่าย เมฆที่เราเห็นเป็นรูปต่างๆ ทั่วไป ก็คือละอองไอน้ำนั่นเอง ไอน้ำลอยขสูงขึ้นไป เมื่อถูกอากาศเย็นเข้า ก็กลายเป็นละอองน้ำรวมกันอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน

๓. น้ำค้าง

ในตอนเช้า ๆ ถ้าเราเดินขึ้นไปกลางสนามหญ้า เท้าเราจะเบี้ยก เพราะมีน้ำค้างอยู่ตามหญ้าเมื่อนอนมาก น้ำค้างก็เกิดจากไอน้ำในอากาศเหนื่อยล้นกัน ในตอนกลางคืน พื้นดินเย็นลงรวดเร็ว ทำให้อากาศเหนื่อยลงด้วย ยิ่งในตอนดึก ๆ จะเย็นมาก ไอน้ำก็กลั่นตัวเป็นหยดน้ำ จับอยู่ตามใบไม้ในหญ้า วันใหม่ห้องพ้ามีเมฆมาก อากาศอบอุ่น น้ำค้างจะมีน้อย ก็น้ำฝนห้องพ้าปลดออกไปแล้ว จนมีน้ำค้างมาก

๔. หมอก

ฤดูหนาว ตอนกลางคืนและตอนเช้า ๆ เวลาเราเบิดหน้าต่างจะเห็นหมอกหนา มองออกไปแทบไม่เห็นอะไรเลย หมอกคือละอองน้ำเล็ก ๆ ที่มาจากการไอน้ำในอากาศนั่นเอง

กลางวันแคร้อันจัด น้ำระเหยกลาขเป็นไอลอขปนอญ្យในอากาศ
มาก เวลาอากาศเย็นลง เข่น เวลาเข้มดีโอนี้ก็จะระเหยเป็นละออง
น้ำเล็ก ๆ ลอยอญ្យเหนือนอกพื้นที่ พื้นดิน เราเรียกว่าหมอก ตอนเข้าเรา
จะเห็นมีหมอกอญ្យเพียงชั่วโมงสองชั่วโมงเท่านั้น พอมีแสงแดด
หมอกก็จะค่อย ๆ จางลง ๆ จนหายไป อากาศก็หายจากเย็นชั้น กลับ
ไปร้อนและแจ่มใสขึ้น

๕. เมฆ

ไอน้ำที่ลอดอญ្យในอากาศนั้น — เมือไปถูกอากาศที่เย็นเข้าแล้ว
ไอน้ำนั้นจะกลาขเป็นละอองน้ำ และเข้ารวมกลุ่มนกน้อย โดยอาศัยผู้น
และพงในอากาศเป็นทุนสำหรับเกาะ ละอองน้ำที่รวมกลุ่มนกนอยู่น
ก็เป็นอย่างเดี๋วกับหมอกนั้นเอง คือว่า ถ้าอญ្យไกดีพื้นดิน เราเรียกว่า
หมอก ถ้าขึ้นไปอญ្យสูง ๆ เราเรียกว่าเมฆ ลมจะพัดพาเมฆและหมอก
น ไปรวมกันเป็นก้อนใหญ่ได้

ถ้าเราแหงนดูเมฆในท้องฟ้า จะเห็นว่าบังก้อนก้อนใหญ่ บังก้อน ก้อนเล็ก และเปลี่ยนรูปร่างโดยรวดเร็ว บังที่เรา กินกหินเป็นรูปสัตว์ รูปปะไว้ค้างๆ ไป

๖. นาฝัน

ก่อนฝันจะตก เรายังจะรู้สึกอ่อนนอนอ้าว เราจะเห็นก้อนเมฆ ลอดต่ำ เมฆฝันมีสีดำหนาทึบ อากาศจะมีดีกรีมไปหมด บังที่มี ลมพัดทำให้เมฆฝันที่จะตก กระจายออกไป บังคราวลมพัดแรง มากหอบเอาเมฆฝันไป และไปตกเสียท่อนหมด บังคราวทึ่งลมกี พัดฝันกีตกระหนำลงมา สาดบ้านเรือนเปียกไปหมด เราบีดประตู หน้าต่างแทนไม่ทัน ลมที่ทำให้ฝันตกนี้เรียกว่า ลมฝัน ลมฝันพัดจาก ทางทิศใต้ไปทางทิศเหนือ ลมฝันพัดอยู่ตลอดฤดูฝัน พอดีลมพัด เปลี่ยนทิศไป ก็แสดงว่าฤคุณกำลังจะหมดในไม่ช้า

น้ำฝนที่ตกลงมา บางส่วนขังอยู่ด้านพื้นดิน เช่น ทุ่งนา หัวย
หนอง คลอง แม่น้ำ และทะเล บางส่วนก็ซึมลงได้ดี เมื่อฝนตก
พื้นดินจะเปียกและอ่อนลง ดินบางแห่งจะจนเป็นโคลนเลน ถูกฝน
น้ำฝนตกชุก น้ำในแม่น้ำ ลำคลอง มีมากขึ้น ชาวนาถึงมือทำนา
ชาวสวน ชาวไร่ ก็ปลูกพืชผักต่างๆ ที่ชักได้รับน้ำฝนก็เจริญงอกงาม
น้ำฝนทำให้อาการสั่นคลาน เพราะช่วงจะผุ่นละอองที่ปลิ
ลอดอยู่ ภายในหลังฝนตกใหม่ๆ อาการสัดชันแย่ลง หายใจได้
ลำบาก น้ำฝนที่ร่องจากชายคาสะอาด เป็นน้ำบริสุทธิ์ใช้ดื่มได้ดี

๗. รั้งกินน้ำ

บางวัน แม้จะแสวงหาส่วนที่ถูกต้องแล้ว ก็ยังไม่พบ แต่เมื่อวันนั้น ฟันก็อาจตกลงมาได้ ทั้ง ๆ ที่มีแสวงหาทิศที่อยู่ทางหน้าซึ่งเป็นที่ท่องเที่ยว ฟันตก และแสวงหานอกในเวลาเดียวกัน อย่างที่เราเคยร้องเล่นว่า “ฟันตกแสวงหานอก นกกระจากเริ่ง”

เมื่อฟันชากลงสักหน่อย ถ้าเรารีบหันหลังให้ด่วนอาทิตย์ และมองดูในท้องฟ้า จะเห็นแบบสีแดง เหลือง น้ำเงิน เป็นแบบขาว โกลัง อุ้ยุ่นนท่องฟ้า แบบสีเหล่านี้สลับซ้อนกัน ดูงามมาก และเรียกว่า “รั้งกินน้ำ” รั้งกินน้ำนี่ เกิดจากละอองน้ำฟันถูกแสงแดด

เรามักจะเห็นรั้งกินน้ำ ภายในตัวฟันตกลงมาใหม่ ๆ และทั้งที่นั้น แสวงหาส่วนที่ถูกต้อง

ถ้าฟันตก หรือหลังฟันตกใหม่ ๆ และแสวงหาส่วนที่ถูกต้องลงมาในตอนเช้า เราจะเห็นรั้งกินน้ำ อุ้ยุ่นทางทิศตะวันตก ถ้าฟันตกในตอนบ่าย เราจะเห็นรั้งกินน้ำ อุ้ยุ่นทางทิศตะวันออก

สรุปความ

๑. ในอาคารมีไอน้ำ ไอน้ำในอาคารมาจากน้ำในท่อต่าง ๆ ทั่วโลก เมื่อถูกความร้อนของดวงอาทิตย์ หรือของไฟ น้ำจะระเหย กลายเป็นไอ ลอดเข้าไปในอาคาร
๒. น้ำกลายเป็นไอลด้อยขึ้นไป เป็นหมอก เป็นเมฆ ในที่สุดก็ จะกลายเป็นหยดน้ำตกลงมา เป็นน้ำค้าง เป็นน้ำฝน
๓. น้ำถูกความร้อนกลายเป็นไอ ไอถูกความเย็นกลายเป็นน้ำ

๔. เมฆ กับ หมอก คืออะไรของน้ำของไอน้ำอย่างเดียว กัน ถ้า
อยู่สูง เร็ว เมฆ ถ้าอยู่ต่ำ ก็กลืนดิน เร็ว ก็หมอก
๕. รังกินน้ำ เกิดจากอะไรของน้ำในลูกเดด

คำถาม

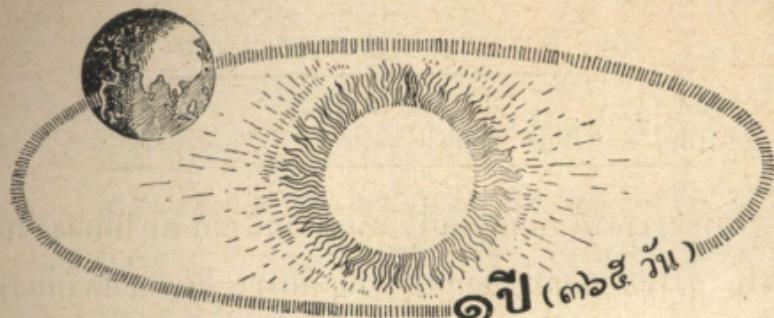
๑. เมื่อเราซักผ้าและตาก ทำไมผ้าจะแห้ง?
 ๒. ไอน้ำในอากาศมาจากไหน?
 ๓. ไอน้ำเกิดขึ้นได้อย่างไร?
 ๔. น้ำถัง ก่ออะไร?
 ๕. น้ำฝนมาจากไหน?

บทที่ ๕ กلامกืนยาฯ กับ ตะวันอ้มข้าฯ

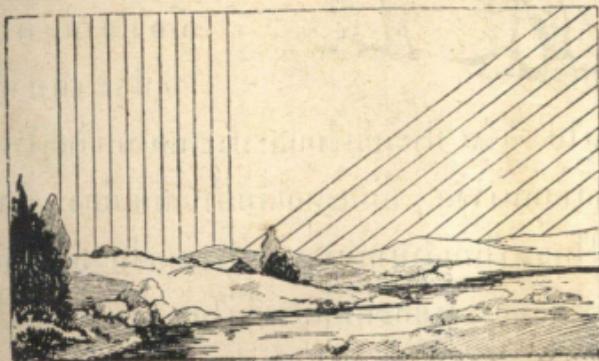
๑. ในฤทธิหนาภารตามคืนยาฯ กว่ากางวัน

ทุกคนคงเคยสังเกตแล้วว่า ในฤทธิหนาฯ และฤทธิฟ่นดวงอาทิตย์ ขึ้นและตกเฉียงไปบนละทาง ในฤทธิหนาฯ ดวงอาทิตย์ขึ้นและตกเฉียงไปทางทิศใต้ ในฤทธิฟ่นดวงอาทิตย์ขึ้นและตกเฉียงไปทางทิศเหนือ ในฤทธิร้อน ก็มีนาคมและเมษายน ดวงอาทิตย์จึงปรากฏว่าขึ้น เกือบทางทิศตะวันออก และตกทางทิศตะวันตกจริง ๆ ทุกวัน ทั้งนี้ ก็เนื่องจากว่าโลกของเรามีอยู่นั่น โลกหมุนรอบตัวเอง และโลก ขังหมุนไปรอบดวงอาทิตย์ด้วย การที่โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ เป็นเหตุให้เกิดฤทธิ์ต่าง ๆ ดังนั้น บนโลกของเราริมแม่น้ำฤทธิหนาฯ และฤทธิร้อนสลับกันเสมอ ประเทศไทยอยู่บนส่วนทางซีกเหนือของโลก เมื่อโลกหันซีกให้เข้าหาดวงอาทิตย์ ประเทศไทยก็จะเป็นฤทธิหนาฯ และ เมื่อหันซีกเหนือเข้าหา ก็จะเป็นฤทธิร้อน ฤทธิฟ่น เมื่อโลกหันซีกให้เข้าหาดวงอาทิตย์นั้น เราได้รับแสงแดดรี้บมาก และได้รับไม่ถึงสิบสองชั่วโมง เพราะส่วนโคลงของโลกบังแสงแดดร้อนดวงอาทิตย์ ขึ้นและตกไว้เลี้ยงมาก ดังนั้น จึงปรากฏว่าดวงอาทิตย์ขึ้นช้าและตกเร็ว ทำให้กลامกืนยาฯ กว่ากางวัน ส่วนอื่น ๆ ของโลกในฤทธิหนาฯ กลامกืนยาฯ กว่ากางวันเหมือนกัน เพราะเหตุเดียวกันนั้น

๒. ทะนนตอ้มข้าว

ตามธรรมชาติ เราจะเห็นดวงอาทิตย์เดินข้ามหัวเราะไป เวลา
เที่ยงดวงอาทิตย์จะอยู่ตรงหัวเราะอดีตแต่หน้าหนาว เวลาเที่ยงดวง
อาทิตย์จะไม่อยู่ตรงหัวเราะ ในฤดูหนาวเราจะเห็นดวงอาทิตย์เดิน
เลียงอ้อมไปทางทิศใต้ เราเรียกว่า “ตะวันอ้อมข้าว” เพราะฤดูหนาว
เป็นฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ข้าวในนาสุก ดวงอาทิตย์ส่องแสงมาเลียงๆ คุ้
คล้ายกับว่าเดินอ้อมตื้นข้าวไป

๓. การเปลี่ยนแปลงของสิ่งมีชีวิต

ในระยะเดลท่าทางคืนยาด กับ ทะนันขึ้มข้าด

ในระยะเดลานี้ เป็นฤดูหนาว ต้นข้าวในนาสุก ต้นไม้หลายหนิด ผลัดใบ ยังไม่ออกรดออก ออกรด ในฤดูหนาว คนและสัตว์มีความ ลำบากมากขึ้นกว่าฤดูอื่น ความลำบากอย่างหนึ่ง ก็คือ อาหารกินยาก พวกพืช พอกสัตว์มีน้อยไป เวลาจะนั่ง คนและสัตว์จึงหา อาหารสะสมรวมไว้ตั้งแต่ก่อนฤดูหนาว

ความลำบากอีกอย่างหนึ่ง ก็คืออากาศหนาว สัตว์ต่างๆ ชักดัวอยู่ในท่ออุดอู้ กำมัง เพื่อหนีลมหนาว มีชีวิต เสือ ช้าง น้ำเงือก หน่าย คนเราต้องส่วนเสือ ผ้าหนาๆ ลายๆ ชั้น เสื่อ นึองกัน ความหนาว ในประเทศที่อุ่นๆ ทาง

เนื้อๆ ขึ้นไป เพ่น ประเทศจีนและประเทศในทวีปุริป ฤดูหนาว อากาศหนาวจัด มีหิมะตกเต็มบ้านเต็มเมือง ผู้คนจะออกจากบ้านไปไหนมาไหนลำบากมาก ในประเทศจีน มีคนจีนที่ยากจน ต้องตายเพราะอดอาหารและหนาวหนาไปทิว บ้านๆ เป็นจำนวนมาก

สรุปความ

๑. ผัวใจได้รับแสงเดดไม่เท่ากันทุกส่วน
๒. ในคุณหนา เป็นระยะเวลาที่กลางคืนยาวกว่ากลางวัน
ตารางแสงเดดที่ส่องมาเป็นแสงเฉียง และลับไปเริ่ง
๓. ในคุณหนา ตะวันอ้อมข้าว ก้อ ดวงอาทิตย์ขึ้นเลี้ยง และ
เดินอ้อมไปทางทิศใต้มาก nodดีกันเป็นคุณเกี่ยวข้าว ข้าว
ในนาสุก จึงเรียกกันว่า ตะวันอ้อมข้าว

คำถาม

๑. กลางคืนยาวกว่า กลางวันในคุณไหน ?
 ๒. ทำไม่กลางคืนจึงยาวกว่ากลางวัน ?
 ๓. ตะวันอ้อมข้าว กืออะไร ?
 ๔. ถ้าตะวันไม่อ้อมข้าว เมื่อเวลาเที่ยงดวงอาทิตย์จะอยู่ตรง
ไหน ?
 ๕. ไกรขอบ หรือไม่ขอบคุณหนา ตารางเหตุไร ?
-

บทที่ ๖ สิ่งมีชีวิตกับสิ่งไม่มีชีวิต

๑. มนุษย์ สัตว์ พืช

มีความสัมพันธ์กัน

มนุษย์ สัตว์ พืช เป็นส่วน
ชีวิตด้วยกัน มีความสัมพันธ์เกี่ยว
ข้องกันเป็น ๒ อย่าง ออย่างหนึ่ง คือ^๔
ช่วยเหลือเลี้ยงดูกัน อีกอย่างหนึ่ง
ก่อ ทำร้าย ทำลายกัน

มนุษย์มีความสำคัญอ่อน弱ยิ่งยื่นต่อ^๕
ทั้งสัตว์และพืช มนุษย์เลี้ยงสัตว์ให้^๖
เจริญเติบโต ผสมพันธุ์สัตว์ท่าน

ประโยชน์ต่าง ๆ ให้เพิ่มมากขึ้น ในที่บางแห่งมีน้ำขยะประการห้าม มิให้ใส่ ทำอันตรายสัตว์ เช่น ห้ามขิงนก ห้ามจับปลา ในส่วนพืช มนุษย์ก็ช่วยแกะช่วยปลูกพืช และรดน้ำบำรุงพืชให้เจริญงอกงาม

ในการตั้งกันขึ้น มนุษย์เอาระบบที่มาจากสัตว์และพืช มนุษย์ใช้สัตว์ทำงาน ใช้ห้างลาภชูง ใช้ม้าลากรด มนุษย์นำสัตว์เป็นอาหาร เช่น หมู วัว เม็ด ไก่ นก ปลา หรือสัตว์บางอย่างที่ให้โทษ เช่น หนู ชุ่ง มนุษย์ก็นำเหมือนกัน มนุษย์ได้สัตว์และพืชเป็นอาหาร เป็นเครื่องนุ่งหุ่น เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นยาภัณฑ์โรคด้วย

สัตว์ที่ช่วยเหลือพืชก็มี เช่น แมลงต่าง ๆ ช่วยผสมเกสรให้แก่ พืช ช่วยให้พืชแพร่พันธุ์ได้มากขึ้น

* อาหารที่สำคัญของสัตว์ก็คือพืชต่าง ๆ เมื่อมีพืชอุดมสมบูรณ์ สัตว์ต่าง ๆ ก็มีมากไปด้วย เช่น ในที่ตามบ้านดง

มนุษย์ สัตว์ พืช ยังมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างสำคัญ อีกอย่างหนึ่ง ตามที่นักเรียนเกย์เรียนมาแล้ว มนุษย์ สัตว์ และพืช ต้องหายใจ เมื่อหายใจเข้า ก็สูดเอาแก๊ซออกซิเจนเข้าไปเลี้ยงร่างกาย เมื่อหายใจออก ก็ถ่ายแก๊ซคาร์บอนไดออกไซด์ออกมาน มนุษย์และสัตว์ ไม่ต้องการแก๊ซคาร์บอนไดออกไซด์ แต่พืชต้องการไปใช้ในการปรุงอาหารของพืช เพราะฉะนั้น พืชจึงดูดแก๊ซคาร์บอนไดออกไซด์ เอาไปสร้างอาหาร และกลับปล่อยแก๊ซออกซิเจนออกมาน มนุษย์และสัตว์ ก็หายใจเอาแก๊ซออกซิเจนเข้าไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่า มนุษย์ สัตว์ พืช มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเสมอ

๒. สิ่งมีชีวิตแตกต่างกันสิ่งไม่มีชีวิต

รอบ ๆ ตัวเรานี่ มีสิ่งต่าง ๆ มากมายหลายอย่าง จัดเป็นพวก
ใหญ่ ๆ ได้ ๒ พวก กือ ๑. สิ่งมีชีวิต

๑. สิ่งมีชีวิต

สิ่งมีชีวิตได้แก่นุյงค์ สัตว์ และพืช

สิ่งไม่มีชีวิตได้แก่ ก้อนหิน ดิน ทรัพย์ น้ำ หนังสือ สมุด
ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ โดย มีน้ำ สถากร์ เงิน ทอง ๆ ฯลฯ

การที่จัดว่าพวกนั้นเป็นสิ่งมีชีวิต พวกนั้นเป็นสิ่งไม่มีชีวิต
 เพราะสิ่งมีชีวิต กับสิ่งไม่มีชีวิต มีข้อแตกต่างกันอยู่หลายประการ
 ดังนี้

ข้อ	สิ่งมีชีวิต	สิ่งไม่มีชีวิต
๑.	หายใจได้	หายใจไม่ได้
๒.	กินอาหารและถ่ายสิ่งโสโครก ได้	กินอาหารและถ่ายสิ่งโสโครก ไม่ได้
๓.	เจริญเติบโตจากข้างในได้	ไม่เติบโตจากข้างใน ถ้าได้ ให้ได้จากการพอกข้างนอก
๔.	สืบทันต์ได้	สืบทันต์ไม่ได้
๕.	มีประสาทและความรู้สึก เช่น รู้สึก ร้อน หนาว เจ็บ ๆ ฯลฯ	ไม่มีประสาทและความรู้สึก

สรุปความ

๑. สั่งต่างๆ ท้อญูร่องตัวเรา จัดเป็นทางให้ญี่ๆ ๒ ทาง กือ
 - (๑) สั่งมีชีวิต (๒) สั่งไม่มีชีวิต
๒. มนุษย์ สัตว์ พืช เป็นสั่งมีชีวิต และมีความสัมพันธ์เกี่ยว
ข้องกันเสมอ
๓. สั่งมีชีวิต มีลักษณะดังนี้ (๑) หายใจได้ (๒) กินอาหาร
และถ่ายสิ่งไส้กรอกได้ (๓) เจริญเติบโตจากข้างในได้
(๔) สืบทอดได้ (๕) มีประสาทและความรู้สึก เช่น
รู้สึกอ่อน หนา จืด ฯ ลฯ

คำถ้าม

๑. จงบอกขอสั่งต่างๆ ท้อญูร่องตัวเรา มา ๑๐ ชื่อ
๒. จงบอกขอสั่งทรมชาต มา ๕ ชื่อ
๓. จงบอกขอสั่งไม่มีชีวิต มา ๕ ชื่อ
๔. จงบอกความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช มา ๓ อธิบาย
๕. จงบอกลักษณะของสั่งมีชีวิต

บทที่ ๗ พืชในฤดูแล้ง^๑ กับพืชในฤดูฝน^๒

๑. พืชของภารนาและความชื้นชั่น^๓

พืชต่าง ๆ ก็อ ผักหอยส์ และต้นไม้ งอกขึ้นมาจากดิน ดินทรัยปลูกพืชไม่ได้ดี เท่าระนา้ ไหลซึ่มเริ่วเกินไป ดินเหนียวปุ่กพืชก็ไม่งาม เท่าระนา้ ชั่นยาก พันดินตรง ไหนพืชขึ้นงอกงาม ดินตรงนั้นเป็นดินดี ในฤดูฝนมีน้ำมีความชื้นชั่นอยู่ในดินเสมอ ผักหอยส์ และต้นไม้ จึงงอกงามดี

๒. พืชในฤดูแล้ง

ฤดูแล้ง ฝนไม่ตก น้ำฝนที่ขังอยู่ตามที่ต่างๆ แห้งไป ต้นไม้เล็กๆ กิ่ตาขย เดือนเมษายน อาการชักร้อนจัดขึ้น หลุดรากตามสันตามหุบแม่น้ำ ตายแห้งไปแบบหมด ขาดต้องเก็บฟางไว้เลี้ยงวัว เลี้ยงควาย เพราะมนุษย์ไม่มีหลักกิน ฤดูหน้าฝนไม่ตก ฤดูร้อนฝนก็ไม่ถูกตกลง ดินแห้งมาก ต้นไม้เล็กๆ มีรากอ่อนตื้นๆ ในมีน้ำในดินเลี้ยงต้น กิ่ตาขย ต้นไม้ใหญ่รากหึ่งลงไปในดินลึก และรากแพร่ไปไกลๆ มันดูดน้ำเลี้ยงต้นได้พอ จึงไม่ตายง่ายๆ ต้นไม้บางชนิดหาน้ำเลี้ยงต้นไม่พอ ในกิ่ตาขยร่วงจนหมด ต่อมาก็แตกใบอ่อนขึ้นแทน

ต้นไม้มีผลด้วย ในฤดูแล้ง ต้นไม้บางชนิดผลด้วยกระอัมกันทั่วต้น
บางชนิดผลด้วยที่ละเลิกจะน้อขตลาดดบี บางชนิดผลด้วยก่อน
หรือไม่ผลด้วยเลย มันนี้ในเรื่องตลาดดบี เช่น ต้นกล้าขึ้นต้นมะกร้าว
เป็นต้น

พืชในฤดูแล้ง

พืชในฤดูฝน

๓. พืชในฤดูฝน

ฤดูฝน ฝนตกมาก ดินอ่อนและเปียกชุ่ม พืชมีอาหารและน้ำ
เลี้ยงลำต้นมากขึ้น พืชจึงงอกงามและเติบโตดี ในฤดูฝน พืชล้มลุก
เมื่อออกดอกออกผลแล้ว ก็งฤดแล้งก็ตาย ล้วนพืชขึ้นต้น ไม่ค่อย
ตายง่าย ๆ ออยู่ไดนานนั้น ปี ๆ พืชขึ้นต้นบางชนิดมีอายุตั้ง ๑๐๐ ปี หรือ^๕
มากกว่าก็มี ฤดูแล้งต้นไม้ไม่ค่อยเจริญเติบโต ในฤดูฝนทั้งพืชล้มลุก

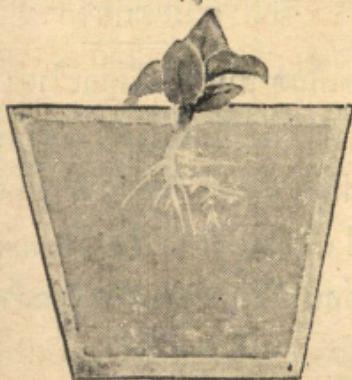
และ ที่ชั้นต้น เจริญงอกงาม พอขึ้นเข้าฤดูฝน ชาวนา ชาวไร่ ก็เริ่ม帶來พันธุ์เมล็ดที่ชั้นลุกที่ต้องการจะปลูก ส่วนที่หัวปลัดใบ หรือหัวแห้งก็จะแตกตາผลในงอกงามขึ้นอีก

สรุปความ

๑. พืชออกใบจากดิน ที่จะงอกงามต้องอาศัยน้ำ และความชื้นชาน
๒. พืชในฤดูแล้ง ไม่งอกงาม เนื่องจากน้ำและความชื้นชาน
๓. พืชในฤดูฝนงอกงามดี ที่ชั้นลุกจะงอกขึ้นใหม่ในฤดูฝน

คำถาม

๑. จะให้พืชงอกงามดี ต้องปลูกในที่แห่น้ำ ?
๒. ในที่ดินราย ปลูกพืชไม่ได้ดี เนื่องจากดิน ?
๓. ในที่ดินแห่น้ำ ปลูกพืชไม่งอกงาม เนื่องจากดิน ?
๔. ในฤดูแล้ง ดินพืชอากาศเป็นอย่างไร และพืชเป็นอย่างไร ?
๕. พืชต่าง ๆ งอกงามดีในฤดูฝน เนื่องจากฤดูฝน ?

บทที่ ๔ การแตกตากับการวางแผนของเมล็ดพืช

๑. พืชสืบพันธุ์ด้วยเมล็ด หน่อ หัว และส่วนอื่นๆ

พืชเป็นสิ่งที่มีชีวิต สิ่งมีชีวิตมีลักษณะสำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ สืบพันธุ์ได้ การสืบพันธุ์ของพืช ทำให้พันธุ์ของพืชไม่สูญไปจากโลก

พืชบางชนิดจะสืบพันธุ์ได้ ต้องมีการผสมกันเสียก่อน เช่น ต้นไม้ดอก ต้องมีการผสมเกสรตัวผู้กับเกสรตัวเมีย จึงจะเกิดเป็นผลการในผลไม้เมล็ด และเมล็ดจะงอกเป็นต้นใหม่อีกต่อไป

พืชบางชนิดสืบพันธุ์ได้โดยไม่ต้องมีการผสม ก็คือ ส่วนหนึ่งส่วนใดของลำต้นพืชนั้นจะงอกเป็นต้นใหม่ได้ เช่น พืชบางชนิดหักกิ่งไปบักจะงอกตามขั้นเป็นต้นใหม่ นอกจากนี้ ยังมีอีกอย่าง ที่คนเราราชวิญญาณอ คือเอาห่าน่อไปปลูก เอาหัวไปปลูก เอารากไปปลูก ปลูกด้วยกิ่งหรือลำต้น เช่น ปลูกพุ่มระวง ปลูกหญ้า เป็นต้น และยังมีวิธีตอนต้นใหม่ วิธีต่อ วิธีติดตา อีกด้วย นับว่าเป็นวิธีสืบพันธุ์ของพืชทั้งหมด

๒. การแตกตาก

ตางของพืช ไม่ใช่เป็นตាតาสำหรับมองดูอะไรต่างๆ เหมือนอย่างตางของคน ของสัตว์ ตางของพืชเป็นที่เกิดกิ่งและใบของพืช ตางของพืชติดอยู่ตามลำต้น เหนือโคนใบ และที่ปลายยอด ต้นไม้ที่มีลำต้นเป็นปล้องๆ เช่น ต้นไทร ต้นอ้อบ ต้นข้าวโพดมีต้าอยู่ตามข้อ ต้าเป็นน้ำมันเล็กๆ น้ำกึ่งและใบอ่อน เเล็กๆ ห่ออัดกันอยู่ แล้วแตกออกมาเป็นใบ เขาเรียกว่า ตาแตกใบ

แต่พืชบางชนิด เช่น ต้นชุมพู่ ตามแต่กอออกเป็นดอก เนื่อง
เรียกว่า ตาแตกดอก

บั้งมีตาอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่า ตาพสม เวลาแตกดอกเป็นหงใน
และดอกด้วย

๓. การงอกของเมล็ด

เมล็ดเป็นส่วนสำคัญของพืช ใช้สืบพันธุ์ได้ เมล็ดหนึ่ง ๆ เปรียบ
ได้เหมือนไข่ไก่ ไข่นก ฟองหนึ่ง ๆ ไข่ไก่กล้ายเป็นໄก่ ไข่นกกล้าย
เป็นนก เมล็ดพืชก็งอกเป็นต้นพืชเหมือนกัน ผลไม้บางชนิด ผล
เดียวมีเมล็ดเดียว เช่น ข้าว มะม่วง มะพร้าว ผลไม้บางชนิดผลเดียวมี
หลายเมล็ด เช่น มะนาว ขันนุน ละมุด เมล็ดของผลไม้เหล่านี้สับพันธุ์
ได้เมื่อได้ดิน น้ำ อากาศ และแสงแดดเพียงพอ ก็จะงอกขึ้นเป็นต้นได้

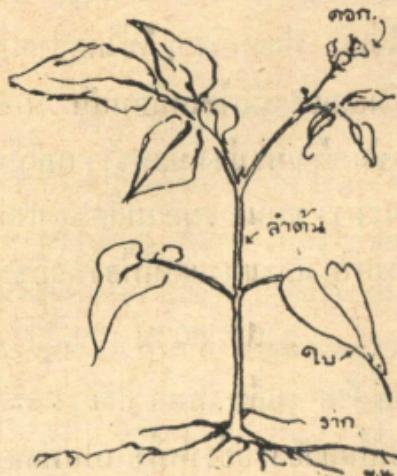
สรุปความ

๑. พืชสืบพันธุ์ด้วย เมล็ด หน่อ หัว และล้านอัน ๆ ของพืช
๒. ตานของพืชเป็นอวัยวะอ้างหนึ่ง เป็นที่เกิดของกิ่งและใบ

๓. ตานของพืช แตกออกเป็นกิ่งและใบ เรียกว่า ตาแตกใบ
๔. ตานของพืช แตกออกเป็นดอก เรียกว่า ตาแตกดอก
๕. ตานของพืช แตกออกเป็นหั้งใบและดอก เรียกว่า ตาผสม

คำถาน

๑. ต้นไน้อะไรบ้าง หักกิ่งไนปีก็ทึ้น ?
๒. จะปลูกต้นกลวย เขาใช้อะไรปลูก ?
๓. ตานของพืช ต่างกับ ตานของคน อายุ่งไร ?
๔. ตาแตกใบ ต่างกับ ตาแตกดอก อายุ่งไร ?
๕. จะปลูกผัก เขาใช้อะไรปลูก ?

บทที่ ๙ พืชจำพวกข้าว

๑. ถักรະนะแฉนิค

คนไทยเรารับประทานข้าวเมื่ออาหารประจำ คนจีน ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น
คล้าย อินโดจีน ก็รับประทานข้าวเหมือนกัน ข้าวเมื่อผลิตของที่
จำพวกข้าว ลำต้นสูง ที่เมล็ดข้าวออกเรียกว่า วง วงข้าวข้าว มี
ชื่อถัด และมีเมล็ดข้าวมาก เมื่อข้าวสุก หวานจะเก็บข้าวและ
ผึงแడดไว้ให้แห้ง แล้วจึงนวดให้เมล็ดข้าวหลุดออกจากวง เมล็ด
ข้าวที่มีเปลือกหุ้มอยู่เรียกว่า ข้าวเปลือก เมื่อนำข้าวเปลือกไปสีไป
เผาให้เปลือกหลุด เหลือเป็นเมล็ดข้าวข้าว เรียกว่า ข้าวสาร เมื่อจะ^{เมื่อจะ}
ให้มีอาหารกินนำข้าวสารไปพุงให้สุก เรียก ข้าวสุก ข้าวสวย ก็เรียก
ถ้านำข้าวสารไปต้มให้สุก เรียก ข้าวต้ม ถ้านำข้าวสารไปไม่หรือบดให้
ละเอียดเป็นแป้ง ก็ใช้ทำอาหารชนิด
อันๆ ได้อีกหลายอย่าง

พืชจำพวกข้าวมีอยู่หลายชนิด
ที่รู้จักกันดีในประเทศไทย ก็คือ^{ก็คือ}
ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวโพด
ข้าวสาลี และข้าวไร้

๒. ประไชน์

(ก) ข้าว ข้าวที่ใช้รับประทาน
กันทั่วไป มีชนิดใหญ่ ๒ ชนิด ก็คือ^{ก็คือ}
ข้าวเจ้า และข้าวเหนียว ข้าว

สองชนิดนี้ เรียกชื่อต่าง ๆ กันตามลักษณะอีกมากมาย เช่น ข้าวปั่นแก้ว ข้าวปั่นทอง ข้าวเหลืองอ่อน ข้าวเหนียวกลัญญา เป็นต้น

เราคินข้าวเจ้าเป็นอาหารประจำแทนทุกเมือง ข้าวที่ซ้อมมือ มีส่วนที่เป็นประโยชน์แก่ร่างกายมากกว่าข้าวขาวที่สีในโรงสี ข้าวเหนียวมีขางเหนียวมากกว่าข้าวเจ้า رسمันกว่าข้าวเจ้า ใช้ทำเป็นอาหารหวานได้หลายอย่าง เช่น เอาข้าวเหนียวขอกวนกับกะทิและน้ำตาลราย เรียกว่าข้าวเหนียวแก้ว ถ้ากวนกับกะทิและน้ำตาลหม้อ มีสีแดงเป็นสีน้ำ

ต้นข้าวโพด

ตลาดไหన เรียกว่า ข้าวเหนียวแดง ข้าวเหนียวที่บรรจุในกระบอกไม้ไผ่ แล้วเผาให้สุก เรียกว่า ข้าวคลาน ข้าวเจ้า และ ข้าวเหนียว เมื่อไม่หรือบดเป็น แม็ง ใช้ทำอาหาร ทำขนม ได้อีกหลายอย่าง เช่น กวยเตี๋ยว หรือเส้นหมี่ที่ตากแห้งเก็บไว้ กินได้นาน ๆ นั้น ก็ทำจากแม็งข้าวเจ้าเหมือนกัน

(v) ข้าวโพดเป็นที่ช้าทวาก ข้าวชนิดหนึ่ง ลำต้นสูงคล้ายอ้อย หรือข้าวฟ่าง เมล็ดข้าวโพดกลม ๆ ออกราเวย์ติดอยู่กับฝัก ฝักข้าวโพดเป็นรูปกลม ๆ ขาว ๆ คล้ายสาเก มีกาบหรือเปลือกหุ้มคล้ายชั้น

เรารับประทานข้าวโภคภัณฑ์มาก บางคนชอบกินข้าวโภคตื้น บางคนชอบกินข้าวโภคเผา ข้าวโภคกว่า ข้าวโภคกลุกน้ำตาลและมะพร้าวนอกจากนี้ เรายังใช้ข้าวโภคประกอบอาหารได้อีกหลายอย่าง มี ร้าว กวย หมู เม็ด และไก่ ก็ชอบกินข้าวโภคมากเหมือนกัน

ส่วนเมล็ดแก่ ๆ เขาไม่ใช่ทำเบنج เบนจข้าวโภคใช่ทำขนมบัง ทึ้ง จัดและหวานได้ดีมาก ตลอดจนขนมอื่น ๆ อีกหลายอย่าง

(ก) ข้าวสาลี ข้าวสาลีเป็นที่จำพวกข้าวต่างประเทศชนิดหนึ่ง ในประเทศไทยไม่มีปลูกกันเลย เพราะดินพื้นที่อากาศไม่อำนวย ข้าวสาลีเป็นอาหารสำคัญที่สุดของชาวพิวขوا เขาใช้เมล็ดข้าวหมัก บด เป็นเบนจทำขนมบังกันเป็นอาหารประจำ เช่นเดียวกับเรา กินข้าว เบนจ สาลีที่ส่งมาขายในเมืองไทย โดยมากมาจาก สหรัฐอเมริกา อินเดีย และอสเตรเลีย เราใช้เบนจสาลีทำเส้นบะหมี่ ขันมบัง ขันมฟรัง ฯลฯ

นอกจากข้าวสาลี ยังมีข้าวไรซ์ ข้าวโอ๊ต และข้าวนาลீ ที่เป็นข้าวสำคัญของชาวพิวขواอีกด้วย

(ง) ข้าวฟ่าง เป็นข้าวชนิดหนึ่ง เมล็ดเล็ก ๆ เกาะกันเป็นรวง ๆ ข้าวฟ่างมีปลูกในเมืองไทย แต่น้อยมาก ข้าวฟ่างใช้กินแทนข้าวหรือ ข้าวโภคได้ดี บางแห่งเขาทำเป็นเบนจเหมือนกัน ในจีนและอินเดีย ข้าวฟ่างเป็นอาหารสำคัญของคนยากจน

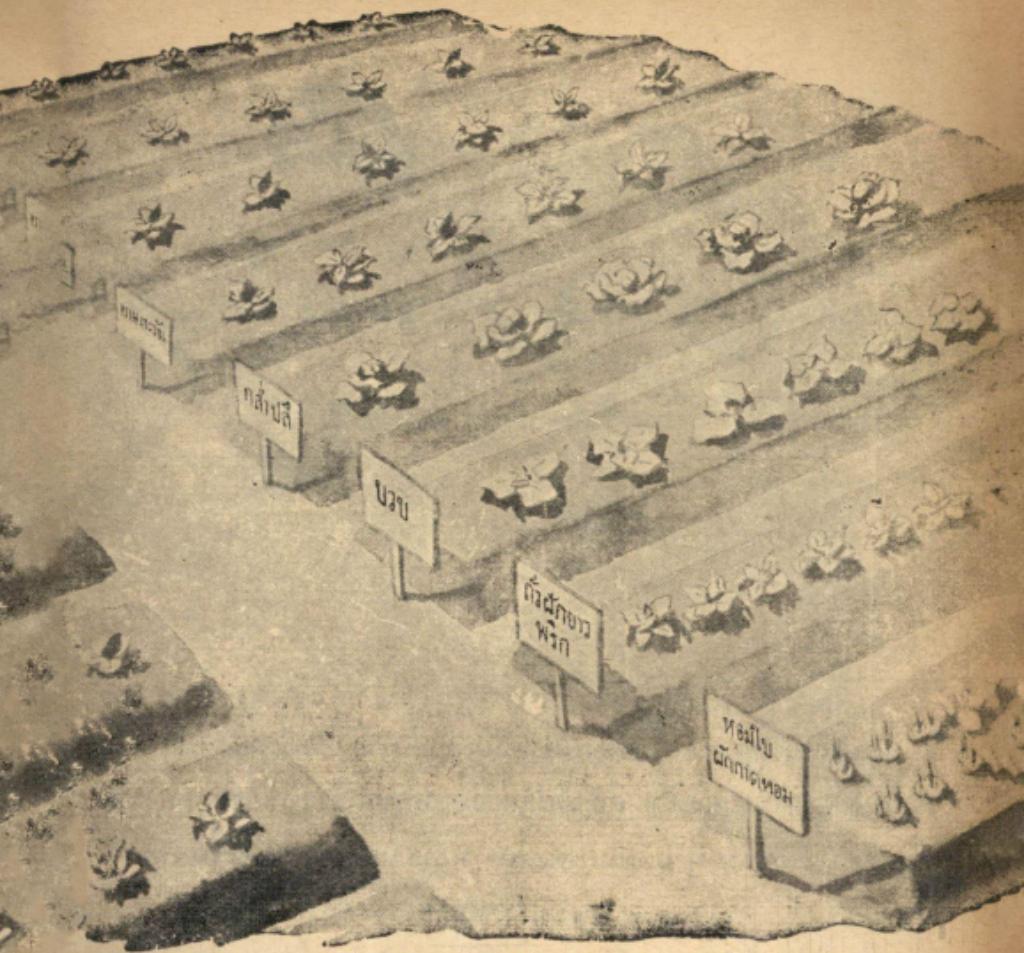
สรุปความ

๑. พืชจำพวกข้าว มีหลายชนิด ก่อ ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว
ข้าวโภค ข้าวสาลี และข้าวฟ่าง

๒. เรา กิน ข้าว เจ้า เป็น อาหาร ประจำ แทน ทุก มื้อ ส่วน ข้าว เหงื่อย
ทำ ขนม ได้ หลาย อร่อย
๓. เมล็ด ข้าว ไม่ หรือ ดัด แล้ว เรียกว่า แบง แบง ข้าว โภค ได้
ทำ ขนม และ อาหาร ได้ หลาย อร่อย
๔. เตา ปลูก ข้าว สาลี มาก ที่สุด ใน ศรี จู โอม ริกา ใน แคนาดา และ
อาเจนติน กับ ปลูก กัน มาก
๕. ชาว ผิว ขาว (ฝรั่ง) กิน ขนม บึง ชั่ง ทำ ด้วย แบง สาลี เป็น อาหาร
ประจำ วัน

คำ ถาม

๑. แบง ข้าว เจ้า ใช้ ทำ ขนม อะไร ได้น บ้าง ?
 ๒. เชือ เคย กิน ขนม อะ ไร บ้าง ที่ ทำ ด้วย ข้าว เหงื่อย ?
 ๓. ข้าว โภค ใช้ ทำ อะ ไร กิน ได้น บ้าง ?
 ๔. ถ้า เรา อัญเชิญ ฝรั่ง เราย จะ ได้อะ ไร กิน ต่าง ข้าว ?
 ๕. แบง สาลี ที่ ส่ง มา เมือง ไทย ใช้ ทำ เป็น อาหาร อะ ไร บ้าง ?
-

บทที่ ๑๐ ผักสวนครัว

๑. ขันติ

ผักกาด ฟ้า มะเขือ บริ ห่อน กระเทียม และถั่วต่างๆ
เป็นผักสวนครัว การปลูกผักสวนครัวไม่เป็นการยากอะไรเลย ปลูก
ไว้ในบริเวณบ้านได้ คนไทยชอบกินผักกันทั่วไป เราใช้พืชผักเหล่านี้

ทำอาหารแทนทุกวัน พักจันน้ำหริ ปลาร้า พักแแกงส้ม ในภาคเหนือเราทำแกงแค ก็อใช้พักต่าง ๆ หาข้ออ้างได้แกง การทำยำสดดก็ใช้พักต่าง ๆ มี พักกาดหอม หอม แต่งกวาง มะเขือเทศ

๒. การปูกล

หอมใบเข้าใช้หัวปูกุก ก่อนปูกุกดัดจูกหึงเสี่ยเล็กน้อย ทราบน้ำใส่ให้ชน จนเริ่มงอก และวิจิบดปูกุก ไม่กี่วัน ก็จะโตขึ้นหิดตา ส่วนถั่วฝักขาว นานหอม และหอม ปูกุกลงในແປลงดินที่เตรียมไว้ได้ที่เดียว เมื่อปูกุกแล้ว ถ้าวันไหนฝนไม่ตก เราต้องรดน้ำบ้าง

หริ มะเขือ พักกาดหอม ต้องเพาะเมล็ดในกระเบื้อง เล็ก ๆ ให้กองจนพอใจอกรากเสียก่อน จึงแยกไปปูกุกในແປลง ถ้าที่ดินมีน้ำอยู่

เราราจปลูกผักกาดหอม และหอมใบในแปลงเดียวกันได้ ถ้าผักข้าว และพริกกับปลูกรวมกันในแปลงหนึ่ง ปลายเดือนหาหลักน้ำกลองในดิน ติดน้ำยช้อพืชชนน์ ๆ ไว้ด้วย

หัวหมอนรา ๓-๔ วันก็เริ่มงอก ถ้าผักข้าวและนานาชนิด รา ๗-๘ วันก็เริ่มงอก ส่วนผักกาดหอม บริสุ มะเขือ รา ๑๒ วันก็เริ่มงอก เมื่อพืชเหล่านี้แข็งแรงพอ ก็ไม่ต้องบังแฉด ต้นไม้ที่ปลูกได้ระยะ เป็นเดือน เมื่อออกใบขี้นมาจะได้รับเบี้ยน สายงาน ต่อจากนั้นต้องหาไม้ มากทำค่างถ้าผักข้าว และร้านบวบ เราต้องหมั่นดูแลรดน้ำผักสวน ครัวของเรานะสอ หมั่นดูอนหนัญ่าทั่งออกแซมขี้นมาในแปลง หนัญา เป็นศัตรูของพืช มันแห้งอาหารของพืช เราต้องกำจัดมันให้หมด

๓. ฤดูกาลปีกดู

ผักสวนครัวมีหลายชนิด เราควรเลือกปลูกตามฤดูก ดังนี้

(ก) ต้นฤดูฝน ปลูกบริสุ มะเขือ หอม กระเทียม ผักกาด หัว ผักกาดขาว ผักกาดหอม แตงกวา พักเขียว พักทอง และถ้า ผักข้าว ถ้าพืช

(ข) ปลายฤดูฝน ปลูกผักฤดูหนาวต่าง ๆ เช่น กะหล่ำปลี มะเขือเทศ กะนา ถั่วลันเตา ผักชี และผักกาดต่าง ๆ

(ค) ในฤดูแล้ง หมุดฝนแล้ว จะปลูกผักกาดต่าง ๆ ถ้า นาน ก็ยังได้ แต่ต้องหมั่นรดน้ำ

๔. ประโยชน์

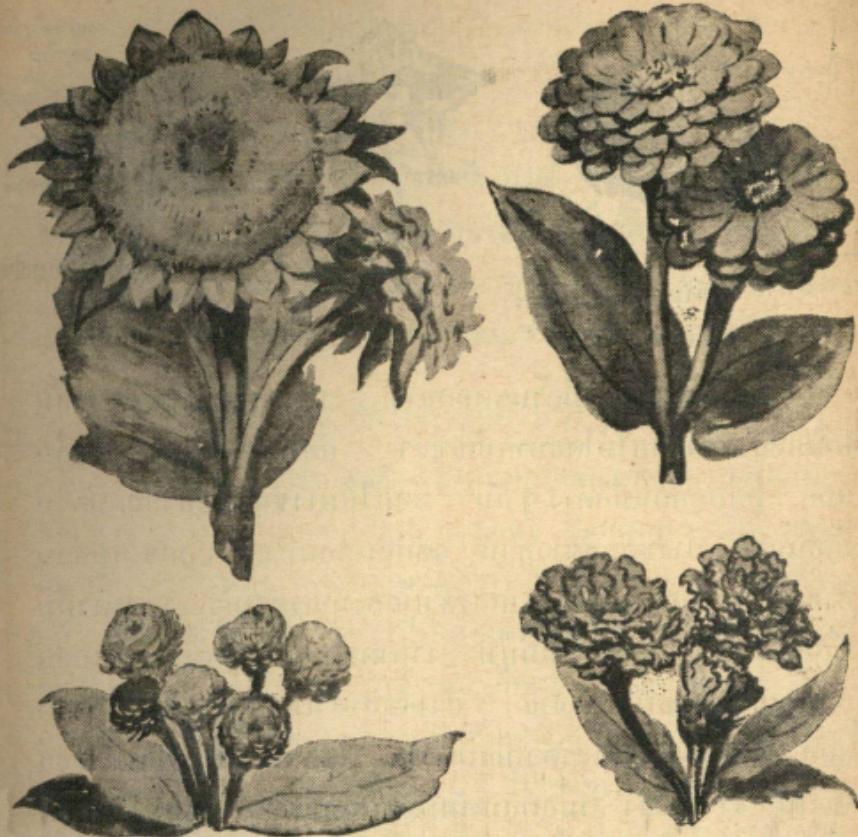
การปลูกผักสวนครัว มีเนื้อที่เพียงเล็กน้อยก็ทำได้ การทำก็ไม่ ยาก เวลาเช้าหมั่นรดน้ำ บังพืช ไม่ให้ถูกแดดรainไป เวลาเย็นเป็น เวลาปลูกผัก ขี้ยผัก รดน้ำ พรวนดิน ดายหนัญา เด็ก ๆ ทำได้ และ จะได้ประโยชน์หลายอย่าง เช่น

- (๑) ได้ผักสดทำอาหาร ไม่ต้องซื้อ
- (๒) ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นกันขัน
- (๓) ได้ออกกำลังทำให้มีอนามัยดี
- (๔) ได้ความรู้เรื่องพืช เรื่องผัก ทำให้รักธรรมชาติ
- (๕) ได้เงินจากการขายผัก ฝากคลังออมสิน

สรุปความ

๑. ผักสวนครัวมีหลายชนิด เช่น บริส มะเขือ ห้อม กระเทียม
ผักกาดต่าง ๆ ทึก แตงกวา คะน้า กะหล่ำปลี มะเขือเทศ
บาน ถั่วฝักขาว ถั่วพู ถั่วลันเตา
๒. การปลูกผักสวนครัว ไม่เป็นการยาก ในเดือนตุลาคม ปลูก
บริส มะเขือ ห้อม กระเทียม ผักกาดและถั่วต่าง ๆ ปลาย
ตุลาคม ปลูกผักตุลหน้า เช่น คะน้า กะหล่ำปลี ผักชี
มะเขือเทศ
๓. การทำสวนครัวมีประโยชน์มาก ได้ผักสดทำอาหาร ไม่ต้อง
ซื้อ ถ้ามีมากยังขายได้เงินอีก ได้ออกกำลังเช้าเย็นด้วย
ค่าตอบแทน

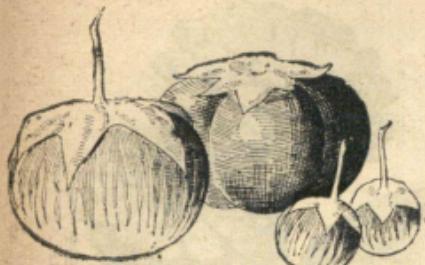
๑. จงบอกชื่อผักสวนครัวมา ๕ ชนิด
๒. การทำสวนครัวนั้น? ปลูกอะไรบ้าง?
๓. ในปลายตุลาคม การปลูกผักอะไรบ้าง?
๔. เวลาเช้า ๆ เราควรเช้าไปทำอะไรในสวนครัว?
๕. การทำสวนครัวมีประโยชน์อย่างไรบ้าง?

บทที่ ๑๑ ดอกไม้ กัน ผลไม้

๑. ส่วนประภูมิของดอกไม้

ดอกไม้มีส่วนประภูมหลากหลาย ถ้าเด็ดดอกจะเนื่องมา
ที่การผลิต จะเห็นว่ามีส่วนต่าง ๆ ดังรูปต่อไปนี้

มะเขือม หลาบชีนิด เป็น มะเขือเปราะ:
มะเขือเทศ มะเขือเสวย ฯลฯ

ก้านดอก

กลีบเชิง

กาหลาเมือง

กลีบเชิง
กาหลาเมือง

ราก
ตัวเปรี้ยวเป็นราก

ภารพนักลงปลูกที่ควรจะใช้

ดอกไน์นางชนิดมีก้านชุดออก芽
กลีบเลี้ยงของดอกไน์โดยมากมีสีเขียว
ดอก กลีบดอกชนิดมีสีต่าง ๆ กัน ดอกไน์นางชนิดมีสีขาวสดแต่ไม่
มีกลีบเลี้ยง บางชนิดสีขาวล้วน แต่กลีบห้อมมาก นอกรากน้ำส่วน
สำคัญส่วนของดอกไน์ก็คือ เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมีย เกสรตัวผู้มี
ก้านเกสร芽 ปลายก้านมีนูน เวลาดอกแก่ บุ่นจะแตกออก
ละอองเกสรก็จะพุ่งกระจาย ส่วนเกสรตัวเมียยอดรุ่งใจกลางของ
ดอก ส่วนล่างของเกสรตัวเมียหงอนโถ เรียกว่ารังไน และมีไข่อยู่
ข้างใน รังไนนี้เอง เมื่อผสมหันตัวเดินโดยก็เป็นผล และไข่เดินโดย
เป็นเมล็ด เหนือรังไนมีก้านยาเริ่มขึ้นไป ตรงยอดเกสรตัวเมียนี้
โดยมากบรรทัดหรือหุ่มด้ายางเหนี่ยวๆ เพื่อดักจับละอองเกสร
ส่วนน้ำหวานมีอยู่ตอนล่างของดอก

บางชนิดมีก้านชุดออกสั้น
ถัดกลีบเลี้ยงเท้าไปมีกลีบ
ดอก กลีบดอกชนิดมีสีขาวสดแต่ไม่
มีกลีบเลี้ยง บางชนิดสีขาวล้วน แต่กลีบห้อมมาก นอกรากน้ำส่วน
สำคัญส่วนของดอกไน์ก็คือ เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมีย เกสรตัวผู้มี
ก้านเกสร芽 ปลายก้านมีนูน เวลาดอกแก่ บุ่นจะแตกออก
ละอองเกสรก็จะพุ่งกระจาย ส่วนเกสรตัวเมียยอดรุ่งใจกลางของ
ดอก ส่วนล่างของเกสรตัวเมียหงอนโถ เรียกว่ารังไน และมีไข่อยู่
ข้างใน รังไนนี้เอง เมื่อผสมหันตัวเดินโดยก็เป็นผล และไข่เดินโดย
เป็นเมล็ด เหนือรังไนมีก้านยาเริ่มขึ้นไป ตรงยอดเกสรตัวเมียนี้
โดยมากบรรทัดหรือหุ่มด้ายางเหนี่ยวๆ เพื่อดักจับละอองเกสร
ส่วนน้ำหวานมีอยู่ตอนล่างของดอก

๒. ดอกไน์สืบพันธุ์อย่างไร

เมื่อดอกไน์นานแล้ว ละอองเกสรจะกระจายหล่นลงบนยอด
เกสรตัวเมีย โดยมากดอกไน์จะมีเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียอยู่ใน

ดอกเดี่ยว กัน ดอกไม้ชนิดนี้ เรียกว่า ดอกสมบูรณ์ เช่น ดอกชบา ดอกถั่ว ดอกมะม่วง และดอกมะเขือ ดอกสมบูรณ์ เกสรและรังไห่ของมันสมอญี่ปุ่นในดอกเดี่ยวกัน

ดอกไม้บางชนิด มีเกสรตัวผู้เกสรตัวเมียอยู่คู่กันและดอกแต่ละ朵 ในต้นเดี่ยวกัน เช่น ดอกพักห้อง พักเขียว และแตง ส่วนจะละกอ และมะยม เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียอยู่คู่กันและต้น ดอกไม้จำพวกนี้เรียกว่า ดอกไม้สมบูรณ์ เวลาพอมีเกสร ต้องอาศัยสั่งอื่นช่วย

๓. ตามธรรมเนียมช่วยผลสมทอกไม้

คนอาจพัดละองเกสรตัวผู้ไปผสมกับเกสรตัวเมีย หรือแมลงต่างๆ เช่น ผีเสื้อ แมลงวัน และ แมลงหวัด ช่วยผสมให้ดี แมลงเหล่านี้ที่อยู่กันน้ำหวานจากตอกนี้ดอกรโน้น ละองเกสรตัวผู้ก็ติดตัวนันไป เมื่อมันไปคินน้ำหวานในดอกรก็มีเกสรตัวเมีย ละองเกสรก็จะหลุดออกไปผสมกับเกสรตัวเมีย ก็เดิมเป็นผลเป็นเมล็ดขึ้นได้ เมื่อละองเกสรตัวผู้ตกลงที่ยอดเกสรตัวเมียแล้ว มันจะแห้งลง

แสดงช่วยผลสมเกสร

ไปตามก้านเกสรตัวเมียจนถึงรังไห่ เห้อตัวผู้ในละองเกสรจะไหลดเข้าผสมกับไข่อ่อน รังไห่ก็เดินโตรเป็นผล ไข่อ่อนก็เดินโตรเป็นเมล็ดต่อไป

๔. ผลไม้เกิดจากดอกไม้

ละองเกสรและไข่ ในรังไห่ในดอกไม้ ผสมกัน จึง

เกิดเป็นผล ต้นไม้ที่มีดอก มีลักษณะรูปร่างไข่ไก่อุ้ยในดอกเดียว กัน ก็เกิดเป็นผลได้ที่เดียว เช่น มะเขือ ձิ่ว และมะม่วง ส่วน ต้นไม้ที่มีดอกบางต้นมีแต่ลักษณะรูปร่าง บางต้นมีแต่รังไข่ แมลงที่มากินน้ำหวานในดอก จะช่วยผสมพันธุ์ให้ จึงจะมีผลมีเมล็ดได้ ต้นมะละกอตัวผู้ไม่มีผลให้เราคิน เท่าระดอกกันมีแต่ลักษณะรูปร่าง มะละกอตัวเมียขอดอกมีรังไข่ เมื่อแมลงนำลักษณะรูปร่างไปผสมก็จะเกิดเป็นผลและเมล็ดสำหรับสืบพันธุ์

ผลไม้บางชนิดมีเปลือกแข็ง เช่น มะพร้าว มะขาม มะตูม บางชนิดก็มีเปลือกอ่อน เช่น กล้วย มะม่วง ลางสาด น้อขัน่า บางชนิดก็เป็นฝัก เช่น ถั่วต่างๆ

สรุปความ

๑. ดอกไม้ส่วนทั้งต้นได้ด้วยการตัวผู้ผสมกับการตัวเมีย
๒. ดอกไม้ทั้งหมดเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียออกในดอกเดียวกัน เรียกว่าดอกสมบูรณ์ ถ้าเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียออกแต่คนละดอกเรียกว่าอ่อนอกและต้น เรียกว่าดอกไม้สมบูรณ์
๓. ดอกไม้สมบูรณ์ มีลิ่มหรือแมลงช่วยผสมพันธุ์ให้เกิดเป็นผล และเมล็ด
๔. ผลไม้เกิดจากดอกไม้ ถ้าเราเด็ดดอกน้อยหน่าให้หมดต้น น้อยหน่าต้นนั้นจะไม่มีผลเลย

คำถาม

๑. ดอกไม้ส่วนทั้งต้นได้อ่องอะไร ?
๒. ดอกไม้อ่องอะไร เรียก ดอกไม้สมบูรณ์ ?
๓. ลิ่มช่วยผสมเกสรดอกไม้อ่องอะไร ?
๔. แมลงอะไรช่วยผสมเกสรดอกไม้ ?
๕. พวกแมลงที่บินไปที่ดอกไม้ มันไปผสมเกสรหรือมันไปทำอะไร ?

บทที่ ๑๒ สัตว์

ในโลกนี้มีสัตว์มากมาก เรียกชื่อต่าง ๆ กันไป หลายหนึ่งชนิด
มนุษย์เราก็เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งเหมือนกัน แต่เราไม่ชอบเรียกมนุษย์
ว่าสัตว์ เพราะจะเป็นคำหยาบ สัตว์อื่นๆ ต่างๆ ก็มี นี่ธรรมชาติ
เปลกละ กันไป สัตว์บางชนิดตัวเล็ก เล็กมากจนมองไม่เห็นกัน
เช่น ตัวเชื้อโรค สัตว์บางชนิดตัวโตมาก เช่น ช้าง ป่าวาฬ สัตว์
บางชนิดอยู่บนบก บางชนิดอยู่ในน้ำ บางชนิดอยู่ใต้ทรายในน้ำและ
บนบก เช่น กบ เป็นต้น สัตว์บางชนิดก็เป็นประทัยชน์แก่มนุษย์ แต่
สัตว์บางชนิดก็ให้โทษ

๑. สัตว์บ้า และ สัตว์ดุ

(ก) ลิง ลิงเป็นสัตว์บ้า แต่คุณเจาไม่เลี่ยงได้เหมือนกัน เวลา
ไปเที่ยวตามสวนสัตว์ เดี๋ยวๆ schonดูลิงกันไม่ก่อเรื่องร้ายเบื้องหลัง หน้าตาลิง

น่าขัน มันชอบทำหน้าเคร่งเครียดอยู่เสมอ ทั้งๆ ที่มันขี้เล่น ชอบ Hayden ไล่จับกันเป็นพัลวัน

ลิงเป็นสัตว์社会化มาก เขาเล่ากันว่า ลิงแม่ลูกอ่อนอาบน้ำให้ลูกของมันทุกเช้า ถ้าไม่ลูกไกรรนกวน

ลิงเป็นสัตว์เลี้ยงที่เชื่องไว้จ่าย มันว่องไวปราดเปรื่าและฉลาด ใจจะหัดจะสอนให้ทำอะไร ก็ได้ บางครั้งเคยเห็นลูกลิง มันทำท่าทางเท้ากันเสียงเหลียงได้น่าดูมาก

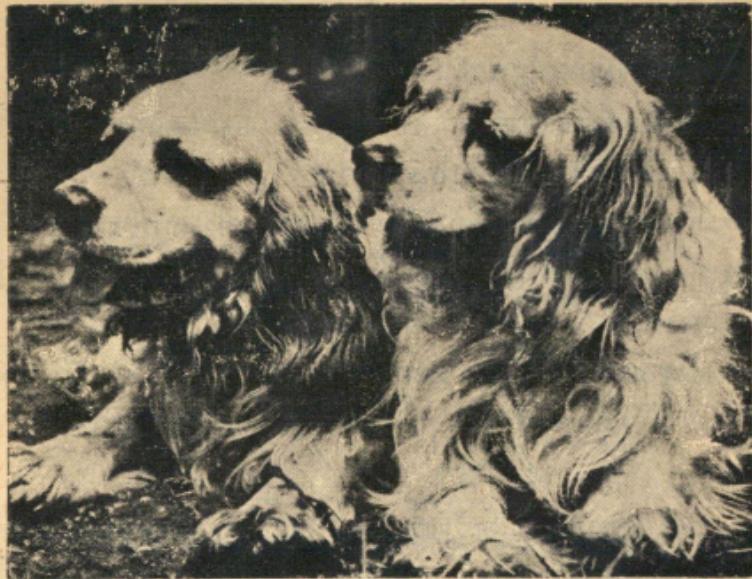
ลิงชอบกินผลไม้มาก แมลงต่างๆ มันก็กิน มีลิงบางตัวชูกชน เทยว่าไห้ไข่นกและลูกนกกินเหมือนกัน บางที่ลิงกินกังก่า จึงเห็นและงู

ลิงออกหากินตั้งแต่เช้าตรู่ตลอดไปจนหลบค่ำ เราจะเห็นลิงวิ่งกระโดดไปมาตามต้นไม้ จากต้นนี้ไปขึ้นต้นโน้น ໄล่ตามกันเป็นทาง มันกระโดดและไต่ต้นไม้เก่งมาก แม้ต้นไม้สูงถึง ๑๕ ฟุต มันก็กระโดดลงมาได้โดยไม่เป็นอันตราย

ในเมืองเรามีลิงอยู่มากที่สุดที่โลบูร์ เราจะเห็นมันอยู่กันเป็นฝูงใหญ่ ๆ ลิงที่เราเห็นอยู่ทั่วๆ ไป ตัวมันก้อนห้างเล็ก ขนสีเทาๆ มีลิงจำพวกหนึ่ง ตัวมันใหญ่เท่าๆ คน เขาเรียกว่า อุรัง-อุตัง ลิงชนิดนี้ดูร้ายน่ากลัวมาก

(ข) สุนัข เรียกว่า หมา หมาเป็นสัตว์เลี้ยง หมาและแมวนี้อยู่ด้วยกันทั่วๆ ไป เราเรียกหมาที่อยู่ด้วยกันนี้ว่า หมานี้

หมาเป็นสัตว์จราจร หัดจ่าย มันอดทนมาก ตายของมันไว ญี่ปุ่น และญูก็ได้กลิ่นเริ่วด้วย หมาจำกลิ่นแม่นมาก กันทรุษักจากไปตั้งหลายปี เวลากลับมา มันดูนกกลิ่นประเดี่ยวเดี๋ยวที่จำได้

หมารักเจ้าของ และก็ัญญาต่อเจ้าของมากกว่าสัตว์อื่น ๆ มันชอบติดตามเจ้าของ มันช่วยเจ้าของผ่านภัย เราจึงชอบเลี้ยงหมาไว้ผ่านภัย

หมาเป็นสัตว์เลี้ยงง่าย มันกินอาหารได้แบบทุกอย่าง ผลไม้ บางชนิดมันกิน นามของหวานส่วน ชอบกินกล้วย อាសการที่หมามาชอบกิน กิ๊กอ้อ ข้าวและเนื้อ

๒. สีทวารพวงกบ

คนแบดกกว่าสัตว์อื่น ๆ มันอยู่ได้ทั้งบนบกและในน้ำ เราเรียกว่าสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ นอกจากรูป ข้างมีเขี้ยด อิ่งอ่าง คางคก

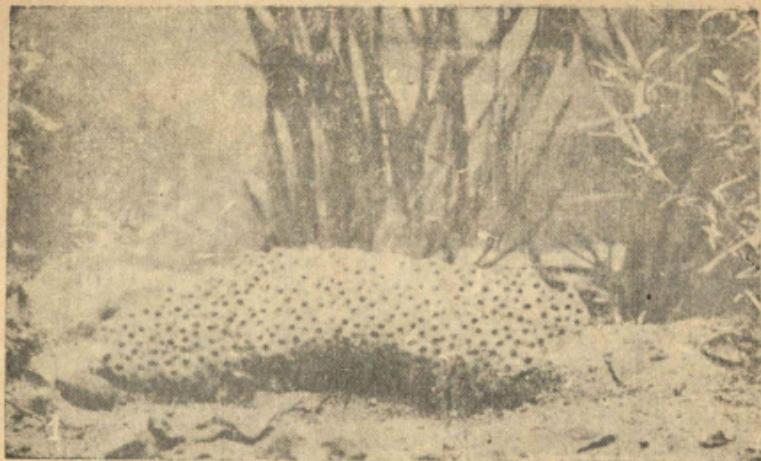

ขณะที่กบชั้งเล็กอยู่ กบอยู่แต่ในน้ำเท่านั้น เมื่อโตรขึ้นแล้วจะจะกระโดดขึ้นมาบนบกได้ ลูกกบอ่อนทั่วทั้งน้ำอยู่กับกบกันที่เตินโตรแล้วหน้าตาไม่เหมือนกัน ผิดกันเป็นกบและอย่างที่เดียว

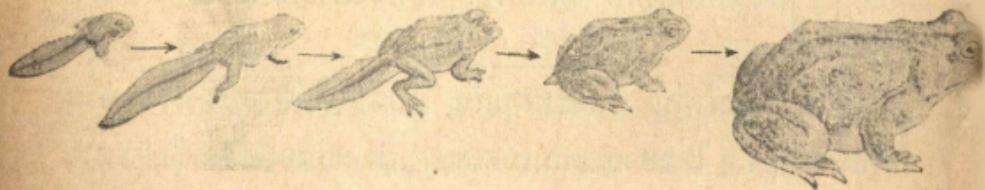
กบหายใจด้วยปอด และมีหัวใจสูบฉีดโลหิตเหมือนกับเรา
“กบจำศีล”

ระหว่างหน้าแล้ง กบซ่อนตัวอยู่ในรู เราเรียกว่ากบจำศีล กบอยู่เช่นๆ ไม่กินอาหารเลย ด้วยเหตุนี้เองเราจึงเรียกกันว่า “กบจำศีล” พอช่วงเข้าฤดูฝน กบจะเลิกจำศีล ออกมาหากินใหม่ และจะค่อยๆ อ้วนขึ้นเป็นลำดับ ขณะที่จำศีลก็จะผ่ายพองลงทุกที่ และตัวก็เข็นเจยบ

ระหว่างหน้าฝน กบจะผสมกัน กบชอบไข่ตามน้ำ สร้างหรือทิ้มน้ำขึ้นน้ำลงๆ ไข่ของกบเป็นเม็ดเล็กๆ เกาะกันอยู่เป็นกลุ่มๆ ตรง

ໄຊ่กบນี่ເປີດອົກຕ້າຍວຸນດັ່ງນິມຮອມ ພອດຸກນາເຂົາພ່ອງໄທຂອກ
ກາລາງເປັນຈຸດດຳ ๆ ກລ້າຂີມືດແມ່ງລັກ ຮາວ ๒-๓ ວັນ ສ່ວນດຳ ๆ ໃນຕັ້ງໄປ
ກີຈະບັນຍາວອອກ ໃນປາລາຍສັປາທີ່ສອງກີຈະຄ່ອຍໂທຂັ້ນເປັນລູກກນະ
ພອນໄປກາເກີດຂຶ້ນ ລູກກນະກີຈະເຣີນກິນສາຫວ່າຍຫວຼື້ພໍ່ເລີກ ๆ ມັນນີ້
ທີ່ອັກສໍາຫຽນໃຫ້ຫາຍໃຈ ດ້ວຍມາແໜ່ງອົກຈະຫຼັດສັ້ນເຂົ້າ ມີຫາລັງເກີດຂຶ້ນ ๒
ໝາ ແລ້ວຫາຫານ້າຈີງຈະອົກຕາມມາ ສ່ວນຫາງກີຈະສັ້ນເຂົ້າ ຈຸກທີ່ ຈົນ
ກະຮົງທັງໝາຍໄປພຣູ່ອົມກັນເໜຶ່ງອົກ ແລ້ວມີປອດສໍາຫຽນຫາຍໃຈເກີດຂຶ້ນແກນ
ດັດຈາກນີ້ມາ ກົນຂັ້ນນາອູ້ນນັກ ມາສັດວ່າແລະແມ່ລົງກິນນັນນັກໄດ້
ແລະກົນຈັບກົນມາເປັນອາຫາ

๓. สืทพพาหนะ

สัตว์พาหนะที่สำคัญก็อ ช้าง ม้า วัว กวาง สัตว์เหล่านี้ เดิม เป็นสัตว์ป่า ต่อมากคนพยายามจับมาเลี้ยงจนเชื่อง และใช้งานได้ มันช่วยทำงานให้เรามาก

(ก) ช้าง ช้างเป็นสัตว์บกที่ใหญ่ที่สุด มีหัวและนูนใหญ่ แต่ตาเล็กมาก คอสั้นไม่สมควร มันจึงมีวงศ่ายา สำหรับเห็นขับจับอาหารบ่อน เพาปาก ปลายจ่วงมีรูจมูกสำหรับหายใจ ช้างตัวผู้เรียกว่า “ช้าง พลาย” มีจังอกยาวออกจากปากช้างลงทะเบ ช้างตัวเมีย เรียกว่า “ช้างพัง” ไม่ค่อยมีจังอก ขายาว ขาของช้างใหญ่มาก หนังของมันหนา

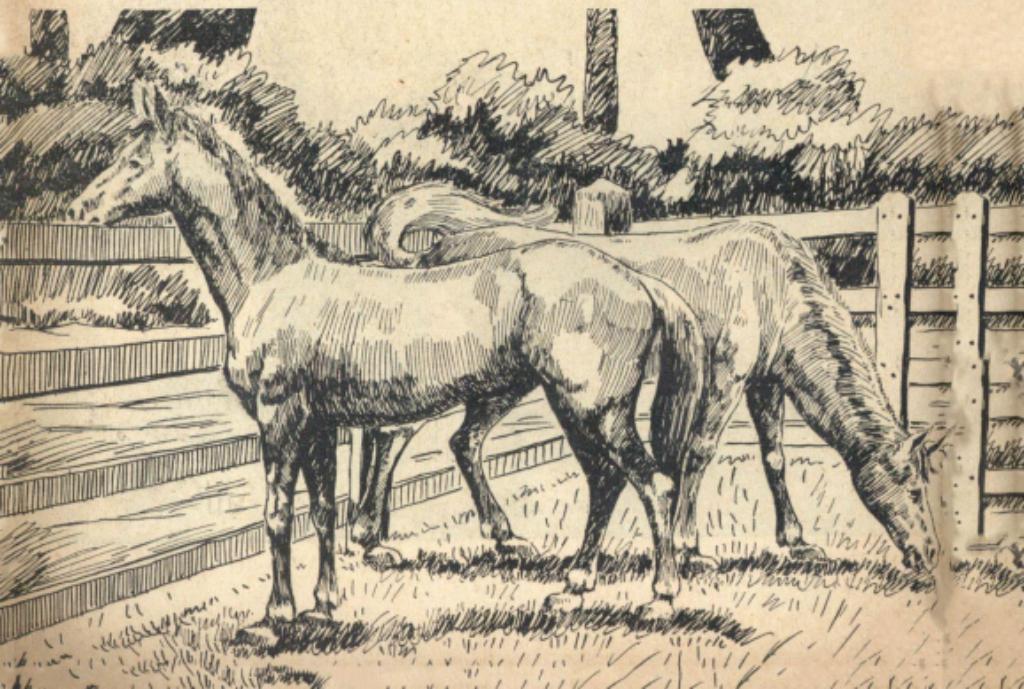
และเห็นข้าวซ่างอยู่ขึ้น บางตัวอูฐได้ตั้ง ๑๐๐ ปี เก่าซ่างมีท้องกินเวลาถึง ๒๒ เดือน มันจึงจะตกถูก

ซ้างเป็นสัตว์ก่อนข้างคลาด หัดให้เชื่องได้ยาก มันจดจำได้ และรักเจ้าของ ซ้างชอบน้ำ และทนร้อนไม่ค่อยได้

ซ้างกินใบไม้ หญ้า และต้นข้าว มันชอบกินอ้อย และใบไผ่มาก ในไม้ต่าง ๆ มันก็กิน

เราใช้ซ้างลาภชุ่ง และบรรทุกของหนัก ๆ ในสมัยก่อนเราใช้ซ้างเป็นพาหนะเดินทางไกล ๆ และใช้ในการส่งครรภ์ ซ้างเพ้อกหาหากถ้าพบลือกันว่า เป็นของคู่บุญการมีของพระเจ้าแผ่นดิน

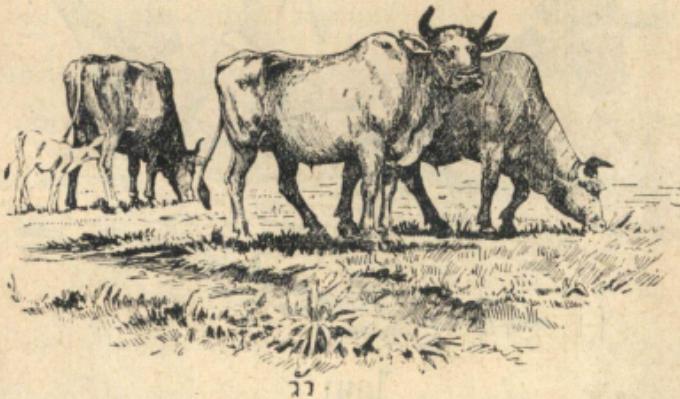
(ข) ม้า ม้ารูปร่างประเสริฐ หลีกແเหลມและตั้งหัน กอข้าว มีขนแข็งขางบนเรียกว่าແຜງคอ ขนาดเล็กเรียวและมีก้น ๆ เดียว จ่วง ๆ ได้เรื่อ

ນ້ຳສັກໃຈແລະຕົ່ນເຕັ້ນງ່າຍ ເວລາໂກຣດ ນັ້ນອາຈັດ ໂົກ ແລະເຕະ
ຄັດຮູບອອນນັ້ນ ລ້າມນໍ້າໄຟ ຕິນຕະກຸດດີນ ແລະຮ້ອງດ້ວຍຄວາມເບີກບານ

ນ້ຳຂອນກິນຫຼູ້ແພຣກ ຕົ່ນຫ້າວ ຫ້າວໂທິດ ແລະອ້ອີ້ນ ນອກຈາກນິ້ນ
ໄຟງ ຄ້ວ່າຕ່າງ ຈຸ່າວປັບປຸງ ອຳ ໃນໄຟ ພຣີອີນໄນ້ບາງອ່າງ ນັ້ນກີກິນ
ເໜີ່ອນກັນ

ນ້ຳມື່ເຖິງເຫົ້າເວົ້າ ເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ສໍາຫຽນຂໍ້ທາງໄກລ ຈຸ່າ ນ້ຳຂື້ນເຫາແລະນຸກນໍ້າ
ໄດ້ເກັ່ງ ໃນສັງຄຣາມນ້ຳເປັນພາຫະສໍາຄັນ ສົມຍັກອ່ອນເຮົາໃຊ້ນ້ຳເຖິງຮັດກັນ
ນາກ ນ້ຳລາກເກວ່ຽນບຣຖຸກຂອງහັກ ຈຸ່າ ໄດ້ເໜີ່ອນກັນ ນາງປະເທດ
ເຫາໃຊ້ນ້ຳໄດ້ນາດ້ວຍ ເຫາຂອນໃຫ້ນ້ຳວົງແປ່ງກັນເປັນກີ່ຫາອ່າງໜີ່ນ

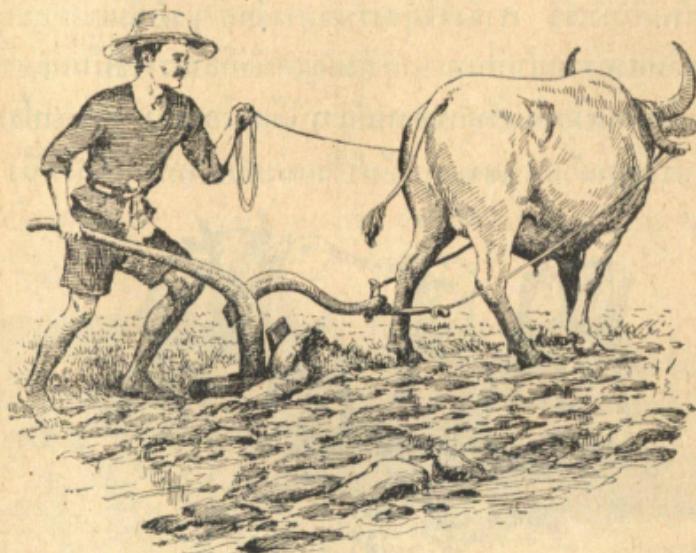
ຮ່ວ

(ก) ວັ້າ ວັ້າເປັນສັດວົກລ້າຍຄວາຍ ວັ້ດັວເລີກກວ່າຄວາຍ ມີເຫາເລີກ
ແລະສັນກວ່າ ທາງວັ້ຫານີ່ຂົນເປັນພວງທີ່ປລາຍ ແລະຕົ່ນນີ້ກັນຝ່າສອງກັນ
ເໜີ່ອນຄວາຍ ວັ້ກຳລັງນີ້ອີກກວ່າຄວາຍ ແຕ່ການແດກທນຮູ້ນ ໄດ້ດີກວ່າ

ວັ້ແຍກອອກໄດ້ເປັນ ๓ ພວກໃຫ້ຢູ່ ກົ້ວ ວັ້ຫັນຫຼຸ້ນນີ້ ວັ້ຫັນຫຼຸ້ນ
ເນື້ອ ແລະວັງຈານ ວັນນີ້ເຫັນໃຫ້ຢູ່ ຈຶ່ງນີ້ນ້ຳນັ້ນນາກ ເຫາເລື່ອງໄກ

ร่องนน วัวเนื้อ รูปป่าว่างໃใหญ่ไม่นีอามาก ส่วนวัวจาน มีรูปป่าว่างเพียงแรง
และกล้ามเนื้อໃใหญ่

เราใช้วัวไถนา ลากเกวียน เราดิบ้านวัวและใช้เนื้อวัวทำ
กันข้าวกินอ่อนร่อymาก หนังวัวใช้ทำรองเท้า กระเบื้าและเข็มขัด และ
เขาวัวใช้ทำด้านมีดสาข ๆ

ไกนา

(๑) ความ ความนี้เขางงเขากาวยาโน้ม ปลายแหลม
ปลายหางมีขนเป็นทาง ตีนเป็นกีบผ่าสองกีบ กาวยไม่ชอบอากาศ
ร้อน มันเป็นสัตว์ที่มีกำลังมากและอดทน แต่ทนడดไม่ได้ เวลาแดด
ร้อนมันเห็นอยู่เรื่อง มันชอบนอนแซ่น้ำและเกลือกโคลน กาวยเป็น
สัตว์ทำงานหนัก จึงกินชา เวลา กินชา มันรีบกลืนทั้งหมด ๆ

เวลาว่างมันขอกอกรากาเด็กษาให้ละเอี๊ดอีกกรังหนึ่ง เน้าเรียกว่าความ
เก็ขาก่อ เราใช้ความโภนาและลากเกวียนบรรทุกของต่าง ๆ นานา
ความข้นและมันกว่าวนวัว ใช้ดินไถเหมือนกัน เนื้อความเหนียว
และหางานอร่อยสูญเสียอ้วนวัวไม่ได้

๕. แมลงมบ้า และแมลงไม่มบ้า

(ก) ผึ้ง ผึ้งเป็นสัตว์จำพวกแมลงมีปีก ผึ้งมีอยู่หลายชนิด
ผึ้งหลวง มีรังใหญ่ มันเกาะทำรังบนต้นไม้สูง ๆ ในป่าดงหรือตามถ้ำ
ในกฎหมาย ผึ้งร่วง รังเล็กกว่าผึ้งหลวง มักทำรังตามต้นไม้หรือขายมา
บ้าน มีน้ำ เป็นผึ้งขนาดเล็ก รังเล็กกว่าผึ้งร่วง ชอบทำรังตามต้นไม้
ในสวน ในป่าใกล้ ๆ บ้าน เช่น ตะเมะชาญทุ่ง เป็นต้น

ในรังผึ้ง มีผึ้งอยู่ ๒ ดาวก คือ มีแม่ผึ้งอยู่ตัวหนึ่ง มีพ่อผึ้งอยู่
สองสามร้อย และมีผุงงานและผุงกรรมการนับจำนวนพันหรือจำนวน
หมื่นตัวเดียว แม่ผึ้งตัวโตที่สุด ก่อนข้าง宏ມและขาว พ่อผึ้งรูปร่าง
ใหญ่กว่าและสัน ส่วนผุงงานนั้นตัวเล็กกว่าพ่อผึ้งและแม่ผึ้ง

แม่ผึ้งเป็นผึ้งสำคัญที่สุด มีหน้าที่อย่างเดียวคืออุดกไน แม่ผึ้ง
ไม่ต้องออกไปหาอาหารกิน มีผุงงานหามาให้เสร็จ

ผึ้งผึ้ง

ผึ้งมบ้า

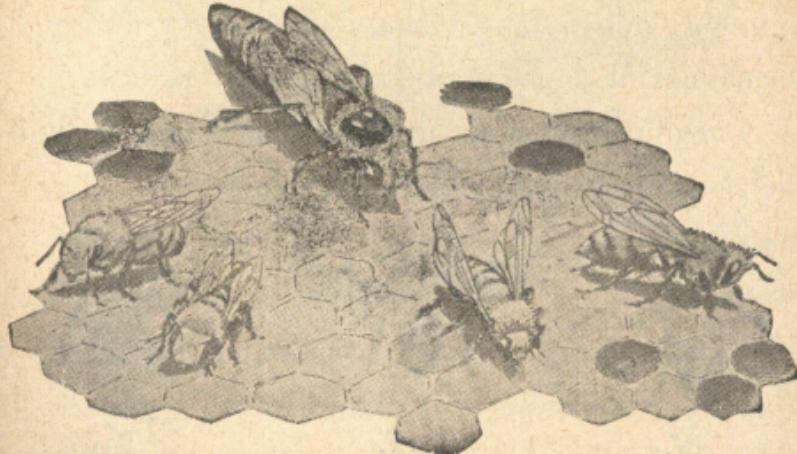

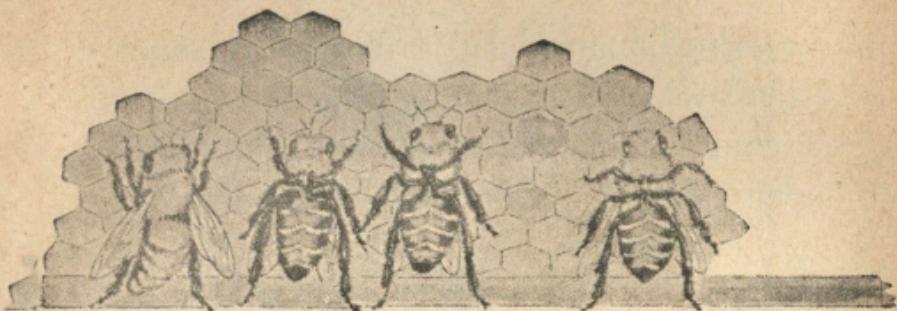
ตัวมัน

พ่อผึ้งมีความสำคัญมากเหมือนกัน ถ้าไม่มีพ่อผึ้งผสมพันธุ์กับแม่ผึ้งแล้ว แม่ผึ้งก็จะไม่ออกไข่ ผึ้งทำงานก็จะไม่เพิ่มขึ้น พ่อผึ้งเป็นผึ้งที่นำส่งสาร เหล็กในไม่นมี ต่อสู้ศัตรูไม่ได้ บ้องกันตัวก็ไม่ได้ เมื่อพ่อผึ้งได้ผสมกับแม่ผึ้งแล้ว บรรดาผึ้งงานทั้งหมดก็เห็นพ่อผึ้งเป็นสามาชิกที่ไร้ประโยชน์ จะรุนแรงมากเสียให้ตาย พ่อผึ้งมีอาชญาเพียงดุดันเดียวเท่านั้น

ผึ้งงานมีหน้าที่น้ำใจ หน้าที่เป็นทหารต่อสู้ศัตรู บางพวกเป็นตำรวจดูแลรักษารังและแม่ผึ้ง บางพวกก็เป็นทายาทลากเลี้ยงลูกต่อน และบางพวกก็ดูแลสร้างซ่อมแซมและความสะอาดรัง ส่วนพวกที่ออกหากาหารก็หากันบินไปตามหมู่คลอกไม้ โดยมากผึ้งงานมีอาชญาเพียง ๖ สัปดาห์เท่านั้นก็ตาย ต่างกับแม่ผึ้งซึ่งมีอายุคงสามสิบปี

ผึ้งงานจะข่ายกันสร้างรังบนยอดไม้สูง ๆ หรือตามที่ลับตา ศัตรูมองไม่ค่อยเห็น มันจะรีบทำขึ้นสร้างห้องหรือห้องสำหรับเก็บไข่

ของแมลง และมันจะสะสมน้ำผึ้งไว้ในห้องที่จัดไว้เป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน ทุกห้องในรังของมันมีน้ำใจมาก

ผึ้งงานทำงานว่องไวและมีนัยน์ตาไวมาก มีเหล็กไนเป็นอาวุธเหล็กไนน์แหลมและมีเงี้ยงคล้ายเบ็ดออยหลาขู่ เวลามันต่อย มันปล่อยน้ำพิษและเหล็กไนติดเนื้อศัตรู

คนเราใช้ควันรนรังผึ้ง เรียกว่า 'ต่อผึ้ง' ให้ผุงหนานไป แล้วจึงนำรังผึ้งหรือรังผุงมา เอาไว้ในบ้าน กิน เอาน้ำผึ้งมา กิน และร่างผึ้งทำเป็นขี้ผุงสำหรับพ่นเทียนได้ออก

(ข) ด้วงมะพร้าว เป็นแมลงชนิดหนึ่ง เจากรูศาสบัตออยู่ในต้นมะพร้าว มันเป็นศัตรุของพืช มันกัดกินใบ ดอก และยอด บางทีก็ดูดกินน้ำในลำต้น บางทีกัดรากและไขขี้น้ำไปตามลำต้น ทำให้ต้นไม้เหี่ยวเฉาไม่งาม และอาจตายได้ง่าย เราต้องคอยกำจัดด้วงมะพร้าว และแมลงอื่น ๆ มากนัก เพราะมันทำอันตรายต้นไม้

(ค) ปลากราย เป็นสัตว์จำพวกดชนิดหนึ่ง ตัวใหญ่กว่า มีสีขาว ปลากรายเป็นสัตว์ในดิน มันทำรังอยู่ในดิน ลึกน้ำ ตื้นน้ำ

บางที่มันทำรังสูงขึ้นมาเห็นอีกใน อย่างที่เขาเรียกว่า จอมปลา ก รังของันเป็นห้อง ๆ ช้อนกันหลายชั้น กุ้นเป็นห้อง ๆ กล้ายน้ำ ปลวกหาอาหารกินในดิน และมันชอบกด เจาะกินเนื้อใน ถ้ามันขึ้น มาบนเรือน มันอาจกดตู้ โต๊ะ และหนังสือของเราเสียหายหมด

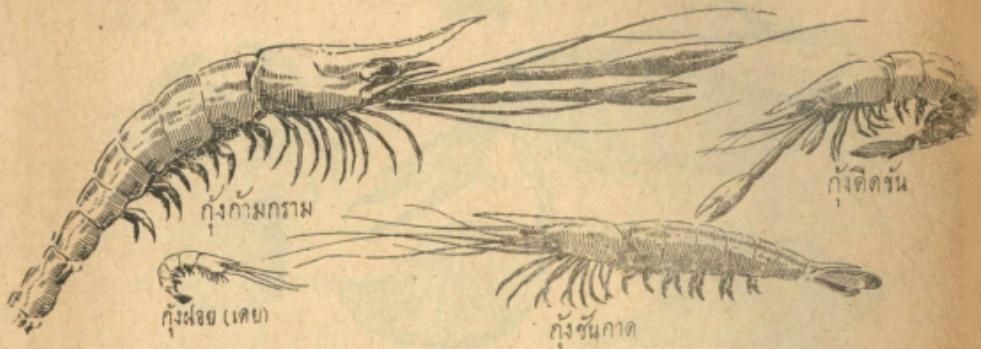
๕. สัตว์น้ำ

(ก) ปลา ปลาเป็นอาหารสำคัญของคนเรา ปลาaji ที่เรารู้จัก กันมากก็คือ ปลาดุก ปลาช่อน ปลาหม้อ ปลากระดี่ ปลากราย ปลาไหล ปลาดุก ปลาสวาย และปลาเทโพ

ปลาดุกไม่มีเกล็ด ตัวเป็นเมือกลื่น สีดำ หัวแบน เป็นกระดูก หนามาก มีหนวดลายเส้น ปลาช่อนมีเกล็ดหัวตัว เกล็ดแข็งหนา ปลาช่อนชอบกินปลาหม้อ และปลากระดี่ตัวเล็ก ๆ ส่วนปลาหม้อตัว บ้มส้มมีเกล็ด และมีสีเหลือง ๆ ปนดำ ปลากระดี่ตัวแบนบาง เกล็ด ละเอียดสีขาวปนดำ และมีหนวด ปลากระดี่ชอบอยู่เป็น群 ๆ ปลา กระดี่ตัวใหญ่และขาวตัวแบนคล้ายปลากระดี่หรือปลาสลิด สีเทาอ่อน นิ่วุกกลมดำเรียงเป็นแฉะเห็นอครีบให้ห้อง ส่วนปลาดุก ปลาสวาย และปลาเทโพเป็นปลาไม่มีเกล็ด รูปร่างคล้าย ๆ กัน

ปลาตะเกิดมีอยู่หลายชนิด เช่น ปลาทู ปลากระพง ปลาอินทรี ปลาสีเสี้ยด ปลาคุเดา และปลาจะละเม็ด ปลาทูตัวค่อนข้างแบน กลืนกาวจัด จนบางคนกินปลาทูไม่ได้ ปลากระพงตัวโตกว่าปลาทู มาก เนื่องมันอร่อยกว่าปลาทู ส่วนปลาอินทรี ปลาสีเสี้ยด และปลา คุเดา เราชอบทำปลาเก็บ

เราจับปลา กันหลายวิธี ถ้าเราใช้เบ็ดตก เราได้ปลาบ่อย และเสียเวลาไม่มาก ถ้าเราใช้แทะหกอต คราวหนึ่ง ๆ ก็ได้ปลามาก บางที่เขาเก็บใช้ดอนหรือใช้ดักตามช่องน้ำ入海 บางที่เขาเก็บใช้สุ่มหรือสวิง

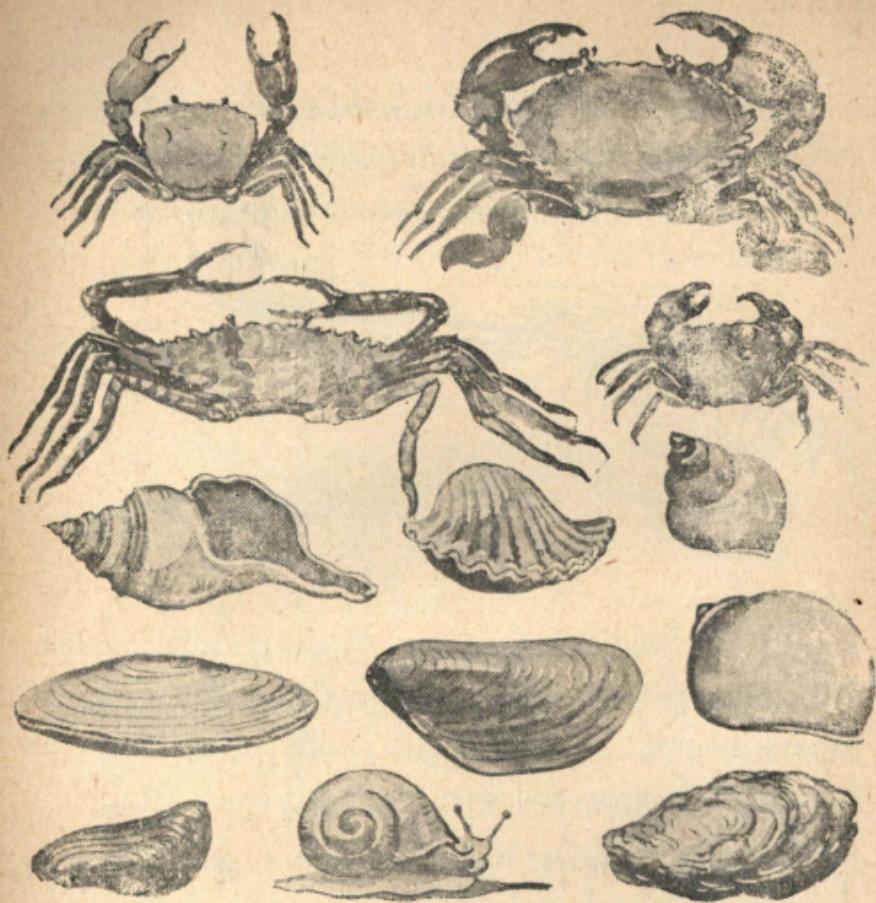

(ข) กุ้ง กุ้งมีเปลือกแข็งหุ้มตลอดตัว แต่ตัวกุ้งไม่มีกระดูกเดย กุ้งนี้จัดชอบอยู่ตามน้ำนั่น ๆ เช่น ตามริบฝั่งแม่น้ำลำคลองที่น้ำใส หรือในดินดานบรู๊ฟ ในที่น้ำ入海ไม่สู้เชื้อขันนักก็มีกุ้งอยู่มากเหมือนกัน กุ้งกินตะไคร้ สาหร่าย สตั๊วเล็ก ๆ และของเน่าเสียอยู่ท่ออยู่ในน้ำ

กุ้งออกไน่ที่ลະมาก ๆ ไน่ของมันติดอยู่ที่นุ่ม กอที่ครีบได้ท้อง เมื่อไน่ที่ก้ามเป็นตัวกุ้งแล้ว มันก็ยังเกาะติดอยู่กับนุ่มน จนกระทั่นนันแข็งแรงดี ถูกอ่อนนิ่งจะละแมไปหาคินตามที่น้ำดัน ๆ เป็นผุ่ง ๆ

กุ้งทะเลตัวเล็ก ๆ สีเหมือนทราก เราเรียกว่ากุ้งฟอย กุ้งทะเลลึก ๆ ตัวโถมาก บางตัวยาวตั้ง ๑๒ นิ้ว ก็มี

(ค) ปู ปูมีสตั๊ว้น้ำ ปูหายใจในน้ำ มันอยู่บนบกได้นาน ๆ ปูมีกระดองแข็งหุ้มทั้งตัว ปูมีหลายชนิด มีทั้งปูน้ำจืดและปูน้ำเค็ม ปูน้ำจืดที่เรารู้จักกันมาก คือ ปูนา และปูแฟก ปูน้ำเค็มนี้ ปูดำ หรือปู

กะเด ปูน้ำ และปูแสม ปูทะเลนี่เนื่องมากที่สุด ปูน้ำตัวเล็กก่าปูทะเล
ตัวลายเป็นจุดขาว ๆ ก้ามเล็ก ล่าวนปูแสมเราร่อนทำเป็นปูเคิ่น หัว
ปูน้ำจัดและปูน้ำเคิ่นกินตะไคร่ สาหร่าย สัตว์เล็ก ๆ ในน้ำและของ
เน่าเปื่อยเหมือนกุ้ง ปูออกไข่เทลามาก ๆ ไข่ของมันติดอยู่ใต้ห้อง
ลูกอ่อนของปูเกราะติดอยู่ที่ใต้ห้องแม่ เหมือนกับลูกกุ้ง จนกระทั่ง
มันแข็งแรงหากินได้เอง จึงจะละไปจากแม่น้ำ

ปุ่ลอกครรภ์หายหน กว่าจะໄດ້ເຕີມທ່ານ ເມື່ອກະຮດອງມັນແພື່ນຍາຍ
ຕົວໂທອື່ນໄໝໄດ້ ປູກີຈະລອກຄຣານ ເນື້ອມນັ້ນລອກຄຣານໃໝ່ ຕັວນິ່ນນາກ
ເຮົາຈຶ່ງເຮືອກປູກີລອກຄຣານວ່າປູນິ່ນ ປູນິ່ນຢືດຕົວໂທອື່ນ ມັນອູ່ນິ່ນ ໃນກໍ
ວັນກະຮດອງນິ່ນຂອງມັນກີເຮື່ນແພື່ນ ເມື່ອແພື່ນດີແລ້ວ ມັນກີອອກຫາກິນ
ຕ່ອໄປ

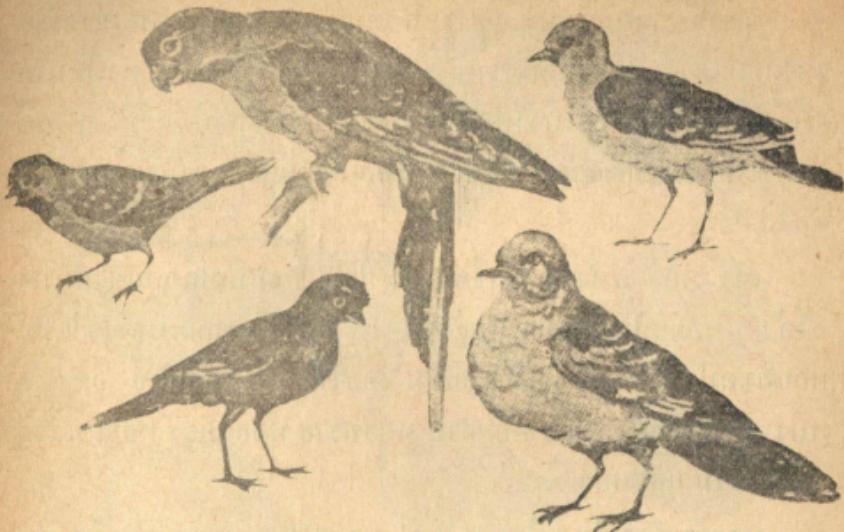
(๑) ອອຍ ມີທັງຫອຍນີ້ຈົດແລະນຳເຄີມ ອອບນີ້ເປັດອື່ອກແພື່ນຫຼຸ່ມມິດ
ທີ່ຕົວ ອອຍແມ່ນເປັນພວກໃໝ່ ສອງພວກ ກ່ອອຍຝາເດືອຍໄວໄດ້ແກ່
ຫອຍທີ່ຂົດປ່າຍແຫດລົມ ເຊັ່ນ ອອຍຂມ ອອຍໂນ່ງ ແລະຫອຍສັ່ນໆ ອົກພວກ
ໜຶ່ງ ອອຍສອງຝາ ເຊັ່ນ ອອຍການ ອອຍທຣາຍ ອອຍແຄຮງ ອອຍແມ່ລົງກູ່
ຫອຍນາງຮນ ແລະຫອຍເສື່ບນ

ຫອຍກິນສັດວ່າເລືດ ໃນນຳເປັນອາຫາຣ ຫອຍນາງໜີດຂອນອູ່ໃນ
ເລັນ ແລະໃນດິນທຣາຍ ບາງໜີດກີ່ຂອບເກາະຕາມຫລັກຫວີ່ອຕອຖ່ນັກອູ່
ໃນນຳ ຫອຍນາງໜີດເກາະຕິດອູ່ກັບກົ້ອນຫົນກົມ໌ ຫອຍອອກໄໝ່ຄຣາວລະ
ນາກ ໃນຂໍ້ອ່ອມນັ້ນເປັນເມືດໄສ ນີ້ເຂື້ອເຫັນຂວ້າໜີ່ມີໄໝ່ຂອງຫອຍຈະ
ລອຍຂົນມານນິວ້າ ແລະອູກນຳພັດທາໄປຕິດສົ່ງຕ່າງ ຈົນອອກເປັນ
ຕົວຫອຍ ເປັດອື່ອກຂອງມັນທີ່ແຮກອ່ອນ ແລ້ວກ່ອຍແພື່ນເຂົ້າ

๖. ນັກໃຫ້ຢືນ

ນັກນີ້ນາກມາຫຫລາຍໜີດ ນັກໃນເມື່ອງໄກຍທ່ານອູ່ເສນອ ໃນ
ກາ ແຫ່ງວ ນັກເອີ້ງ ນັກສາລິກາ ນັກເຫາ ນັກກະຈອກ ນັກກະຈານ
ນັກແກ້ວ ນັກກະຍາງ

ນັກຫລາຍໜີດທີ່ໄປຮັບໃຫ້ແກ່ໜ້າໄວ່ໜ້າສຸວນ ເພຣະມັນ
ກິນຫອນແລະແມ່ລົງທີ່ເປັນສັດຮູບອອງພື້ນ ບາງກົນຂອບເລືຍງນັກໄວ້ດູ້ເລັ່ນ

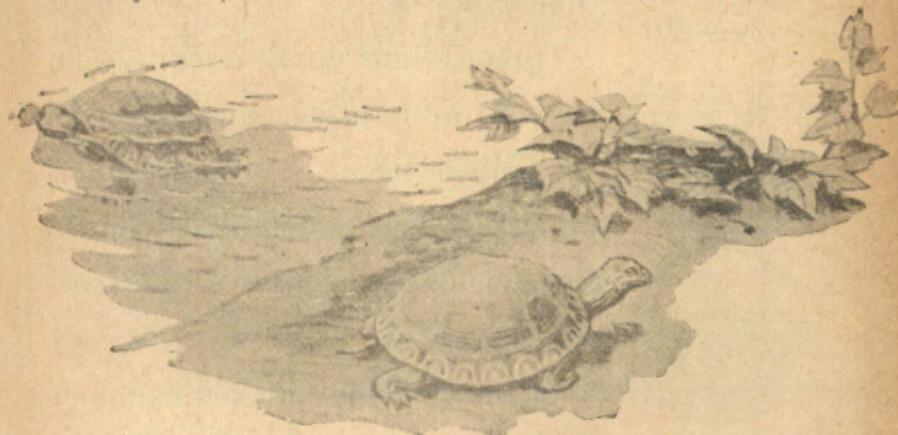
และฟีงเสียงร้องเหมราะ ๆ เช่น นกแก้ว นกเงา นกขุนทอง นกตามแม่น้ำหรือหนอง บึง และท้องนา เช่น นกกระยาง ชอบกินพืชต้นเล็ก ๆ ปู หอย แมลง และปลา

๓. สัตว์เลือยคดาน

เต่า เป็นสัตว์เลือยคดานจำพวกหนึ่ง เต่ามีอญ่าหลายชนิด เช่น เต่านา เต่าตุน เต่านาตัวเล็ก อญ่าตามท้องนาหรือตามบ้าน เต่าตุนตัวใหญ่ อญ่าตามชายทะเล เต่าตุนขึ้นมาไข่ไว้ที่ชายหาดกราวลະ ตึ้งรือข ๆ ฟอง ไข่เต่าตุน เรียกว่า ไข่จะละเม็ด รสอร่อยและมันมาก พ้ออกเป็นตัวแล้ว อุกเต่าเล็ก ๆ ก็คลานไปอญ่าในทะเล

ตามชاخทะเลในประเทศไทย นอกจากเต่าตนก็มีกระ กระดอง ของกระนี่แผ่นช้อน ๆ กัน ไม่เรียงติดกันเหมือนอย่างเต่า กระดัวเล็ก กว่าเต่า

เต่ากินพืชทั้งหมดในน้ำเป็นอาหาร ตัวนกระกินสัตว์น้ำ เช่น ปลา หอย ปู และกุ้ง

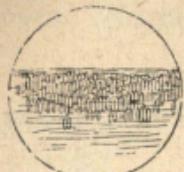
เนื้อเต่าอ่อนนุ่มใช้เป็นอาหารได้ มีรสอร่อย กระดองของกระ เมื่อขัดสีแล้วสวยงาม ทำเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น หวี หีบหานมาก หีบหุ่ร หรือกำไรข้อมือได้สวย ๆ

ขี้มีสัตว์จำพวกเต่าอีกชนิดหนึ่งเขาเรียกว่าตะพาบน้ำ จับเอามา ทำอาหารได้เหมือนกัน

๔. สัตว์ที่เป็นอาหารของโรค

สัตว์ที่เป็นอาหารของโรค ก้อ สัตว์ที่นำเชื้อโรคมาสู่คน เช่น ยุง ซึ่งเป็นสตั่รุของคน เกาะระยุงนำเชื้อไข้จับสั่น ไข้เหลือง และโรคแท้ ห้างนาสู่คน คนตายเพราะไข้จับสั่นบีบีกระมาก ๆ เขาจึงว่ายุงร้ายกว่า

ເສື່ອ ບຸກນີ້ສອງຫນິດ ກົດ ບຸກທຽມດາ ແລະ ບຸກນີ້ປຳລ່ອງ ບຸກທຽມດາກັດ
ທຳໄກກັນ ເວລາກັດ ຕ້ານນັນນານກັນທີ່ມັນເກະ
ສ່ວນບຸກນີ້ປຳລ່ອງຕົວໃຫຍ່ກ່າວ່າບຸກທຽມດາ ນາເຂົ້ອ
ໂຮກໄຟຈັບສັ່ນມາສູ່ຄຸນ ເວລານັນກັດເຮົາ ມັນນັກກ້າ
ລົງ ຍາກກັນຊື່ຕຽງ

ບຸກບຸກ

ເປັນລູກນ້ຳ

ເລືອກເກົ່າເພີ່ມເປົ້ານແປ້ວ

ກ່າວຈັດກົດຄອດປອດກົດເປັນຕົວບຸກ

ບຸກນີ້ປຳລ່ອງ

ບຸກອອກໄໄນ້ນີ້ ເພີ່ນ ນີ້ທີ່ຂັງອູ້ໃນໂອ່ງ ບ່ອ
ສະ ຜັນ ດາມແວ່ນນີ້ແລະ ກອຫຫຼົ້າໃນນີ້ທີ່ໄປ
ວິທີກຳຈັດບຸກທີ່ກົດກົດ ເຮົາຕົ້ງກຳຈັດລູກນ້ຳ
ລູກນ້ຳທີ່ອັນຂັ້ນມາຫາຂາໃຈນັ້ນຜົວນີ້ ດ້ວຍເອານີ້
ມັນຮາດລອຍເປັນເຫຼືອຢູ່ບັນຜົວນີ້ ນັ້ນກີ່ຈະຕາຍ
ເພຣະຫາຍໃຈໄໝໄໝໄໝ

ນອກຈາກນີ້ຂັ້ນນີ້ປຳຫາຍຫນິດທີ່ຂອບກິນລູກ
ເລືອກເກົ່າເພີ່ມເປົ້ານແປ້ວ ນີ້ ແມ່ລົງປ່ອ ກນ ຄາງກກ ຈຶ່ງຈາ ກີ່ຂອບກິນບຸກ
ຕາມຫຼຸມນ່ອທີ່ມີນີ້ຂັ້ນກຳຈົດເສີມເສີຍໄອ່ງນີ້ໃນ
ບ້ານກວາທຳໄຟປົ່ວິດໃຫ້ມີດີຫຼືດ ອົ່າໃຫ້ຍຸງວາງໄໄໝໄໝ

ບຸກນີ້ປຳລ່ອງ

ບຸກທຽມດາ

สรุปความ

ในโลกนี้มีสัตว์มากนากายหลายชนิด สัตว์บางชนิดตัวเล็กมาก บางชนิดตัวใหญ่มาก สัตว์บางชนิดบินได้ บางชนิดอยู่แต่บนบก บางชนิดอยู่แต่ในน้ำ บางชนิดอยู่ได้ทั้งบนบกในน้ำ สัตว์บางชนิดเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ แต่นางชนิดเป็นอันตรายแก่มนุษย์

คำถาม

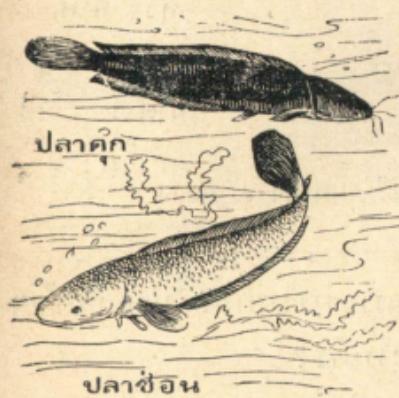
๑. จงบอกชื่อสัตว์ต่างๆ มา ๒๕ ชิ้น
๒. กันเรานิยมเลี้ยงสัตว์อะไรบ้าง? บอกมา ๕ อัน
๓. เด่าเป็นสัตว์ชนิดไหน?
๔. น้ำเป็นสัตว์นี่ประโยชน์แก่กันเรออย่างไรบ้าง? บอกเป็นข้อๆ
๕. สัตว์ที่เป็นอันตรายแก่คนมีอะไรบ้าง?

บทที่ ๓ การจับปลา และ การเลี้ยงปลา

๑. ชาร์มชาติของปลาทูไป

ปลาเป็นสัตว์น้ำ อากาศอยู่ในน้ำจืด และน้ำทะเลทั่วไป ปานามีรูปร่างเหมาะสำหรับว่ายน้ำ เพราะมีรูปร่างเพรียว กล่องลำตัวกว้างแล้วเรียบไปทางหัว และหาง และตามตัวปานามีเมือกลื่น ทำให้ว่ายน้ำได้คล่องแคล่ว ปลาใช้ครีบและหางโนกน้ำว่ายไปมา ตามตัวปานามี

เกิดขึ้นจากหางไปทางหัว เมื่อนอนหนึ่งเป็นเกราะสำหรับน้อง กันอันตรายจากศัตรู

ปลาเป็นสัตว์น้ำ ถ้าเราเอาปลาขึ้นมาไว้บนบก ไม่ช้ามันก็จะตาย ปลาหายใจอากาศที่มีอยู่ในน้ำ มันหายใจด้วยเหงือก มันจึงหายใจในน้ำได้ กันเราและสัตว์

บกหายใจในน้ำอย่างปานามีได้ เพราะใช้ออเดียมไนโตรเจน

ปลาในลูกน้ำ แมลง โคลน ตุน ตะไคร่ สาหร่าย และรากของพืชในน้ำ ปลาใหญ่ซึ่งกินปลาเล็ก ๆ อีกด้วย

๒. ชนิดของปลาทูที่ในบ่อ

คนเราเลี้ยงปลาเพื่อหารประโยชน์ต่าง ๆ กัน บางคนเลี้ยงปลาไว้ดูเล่น เช่น เลี้ยงปลาเงิน ปลาทอง ปลาเทวดา บางคนเลี้ยงปลา กด

ปลาเป็นไวน้ำเพื่อนำมันไปกดกันเป็นการกีฟ้า แต่ทั้งนักเรียนจะเรียน
นี่ ก็อ วิธีเลี้ยงปลาที่เป็นอาหาร ไวน์ กิน ไวน้ำ เลี้ยงไวน์บ่อ ในสาระ
นี่ เช่น เลี้ยงปลาสด ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาสาวาช ปลาเทโพ

๓. วิธีเลี้ยง

ขุดบ่อให้ลึกพอควร จะให้ใหญ่เล็กแค่ไหน ก็แล้วแต่จะเลี้ยง
ปลาขนาดอ้อขึ้นเที่ยงไร จะเลี้ยงปลามาก ก็ต้องทำบ่อ ทำสาระให้ใหญ่
บ่อเลี้ยงปลาที่ดี ต้องให้น้ำในบ่อให้ถ่ายเทได้ด้วย และจึงนำปลา
หรืออุกปลาที่จะเลี้ยงปล่อยลงในบ่อ

ปลาเก็บกุ้ง ใส่เดือน หนอน แมลง พืชในน้ำต่าง ๆ เช่น
ผักบุ้ง ผักกระเจด จาก แห่น แต่โดยมากเขาทำอาหารให้ปลาวันละ
๒ ครั้ง ให้รำและข้าวมันกิน

มีวิธีเลี้ยงปลาอีกอย่างหนึ่ง คือเลี้ยงปลาในนา ต้องเลี้ยงในฤดู
ทำนา นาที่จะเลี้ยงปลาได้ต้องเป็นนาในที่อุ่น มีการซลประทาน
ระบายน้ำ ในนาจะต้องมีน้ำอยู่เสมอ ระดับน้ำควรอยู่ในระหว่าง
๒๐-๒๕ เซนติเมตร เขาปล่อยอุกปลาลงในนาเมื่อข้าวกล้าตั้งตัวแล้ว
รา ๑๐ วัน ถ้าได้ปล่อยลงในระหว่างเดือนมิถุนายนและกรกฎาคมก็
ยังดี เพราะเป็นฤดูฝน จะมีน้ำอยู่ในนาเสมอ ปลาที่เลี้ยงไว้จะ
กินได้เมื่อถึงเวลาเก็บข้าวหอดดี บางที่เขาเก็บข้าวสำหรับเลี้ยงในสาระ
ในบ่อต่อไป

๔. วิธีจับปลาในท้องถิ่น

การจับปลาเนื้อจืดตามแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง บ่อ
หรือในทุ่งนา มีวิธีจับปลาได้หลายอย่างต่าง ๆ กัน เช่น

นาปลาโดยวิธีกอตแน

ตกเบ็ด ยกข้อ กอดแท้ ตีอวน
สวิงช้อน กันเพอก ชนาง วงลอบ
วงไช ใช้สุ่น หรือแทงด้วยแหนด
หรือจมูก เก็บดิน บางที่ ตามบ่อ
สาระ หรือลำคลองน้ำน้ำอื้อย่างให้
วิธีดันน้ำให้แห้ง หรือยกกันกันน้ำ^{น้ำ}
วิดน้ำให้แห้งแล้วจับ

๕. การสูงงานและบำรุงพืชป่า

ในประเทศไทยมีป่าอุดมทั้งป่าน้ำจืด และป่าทะเล ป่าเขืุ่น
อาหารของคนทั่วไป เพราะฉะนั้น จึงเป็นสินค้าสำคัญอย่างหนึ่ง
ประเทศไทยส่งปลาแห้ง ปลาเค็ม ปลาบ่ำ ปลากระป่อง ออกราชอาณาจักร
ขายต่างประเทศ บีบน้ำ น้ำ เป็นเงินหลักล้านบาท

รัฐบาลเอาระบบในการบำรุงพันธุ์ป่ามาก มีกฎหมายสงวนพันธุ์
ป่า มีกรรมการประมงเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการจับป่าของรายภูร
เพื่อมิให้จับป่าเล็กๆ และจับป่าในฤดูป่าໄก์กินเสียหมด เพราะ
เกรงจะสูญพันธุ์ นอกจากนั้นขังห้ามจับป่าโดยมนิได้รับอนุญาต ทั้ง
กำหนดครั้งนี้อ่อนน้อมจับป่า เช่น แท อวน มิให้มีตากล้องเกินไป ป่า
เล็กป่าน้ำอื้อย่างผลอย่างเสียหมด และยังจัดการเพาะพันธุ์ป่าเพื่อ^{เพื่อ}
ให้มีป่าเพิ่มพูนอยู่เสมอ เช่น ที่เพาะพันธุ์ป่าที่บีบน้ำอะเพิด จังหวัด
นครสวรรค์

สรุปความ

๑. ปลาเป็นสัตว์น้ำ มีอยู่ทั่วไปในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง บ่อ สาระ ทะเล และมหาสมุทร
๒. ในประเทศไทย มีผู้ขุดบ่อ บุดสาระ เลี้ยงปลาสดดิบ ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาสวยงาม ปลาเทโพ
๓. ในฤดูทำนา หาลูกปลามาเลี้ยงในนา ก็ได้ ต้องให้น้ำมีน้ำอยู่ เสนอ และกอบยรังควาดดูคันนา ก็น้ำปลาอย่างไร ก็ออกไปได้
๔. วิธีจับปลาในห้องถัง ใช้ตกเบ็ด ขกขอ ทอดแห ตีawan สวิงช้อน ก็น้ำเพื่อก ชนาง วางแผน วางแผน ใช้สุ่ม แทง ด้วยแหลนหรือลมมาก บางที่ก็วิดบ่อ วิดสาระ ให้แห้งแล้วจับ
๕. รู้ว่าปลาจัดการสงวนและบำรุงพันธุ์ปลา มีที่เพาะพันธุ์ปลา อย่างไหอยู่อยู่ที่บึงนอร์เพ็ด จังหวัดนราธิวาส耳

คำถาม

๑. ถ้าเรามีบ่อ มีสาระ จะเลี้ยงอะไรได้บ้าง ?
 ๒. เลี้ยงปลาในบ่อ ในสาระ ทำอย่างไร ?
 ๓. เลี้ยงปลาในนาทำอย่างไร ?
 ๔. เกร็องมือจับปลา มีอะไรบ้าง ?
 ๕. บึงนอร์เพ็ด อยู่ที่ไหน? สำคัญอย่างไร ?
-

บทที่ ๑๔ การเดียงเบ็ด และ ห่าน

๑. เขอเคยเห็นเบ็ด ห่าน

เม็ด ไก่ ห่าน เมื่อสัตว์จำพวกเดียวกัน เราเลี้ยงไว้กินเนื้อและกินไข่ เม็ดเป็นสัตว์ตกลงจำก ถ้ามันตกใจ มันหยดไห่หมดทั้งๆ เล้า เป็ดชอบเล่นน้ำ และหากรุ่ง ปลา หอย ในน้ำ หรือตามโคลนเล่นกิน ถ้าเรามีสาระหรือคุณ้ำให้เบ็ดลงอาบก็จะทำให้เปลือกอาหารน้อยลง ถ้า ในน้ำไม่มีกุลแขม เราถ้าเลี้ยงเบ็ดได้ ให้มันกินผัก กินรำ แต่เปลือกอาหารมากจนหน่อย เป็ดชอบใช้ดิน หาแมลง หาไส้เดือนกิน เป็ด ไม่ชอบพักในเรอง เราต้องให้แม่ไก่พัก

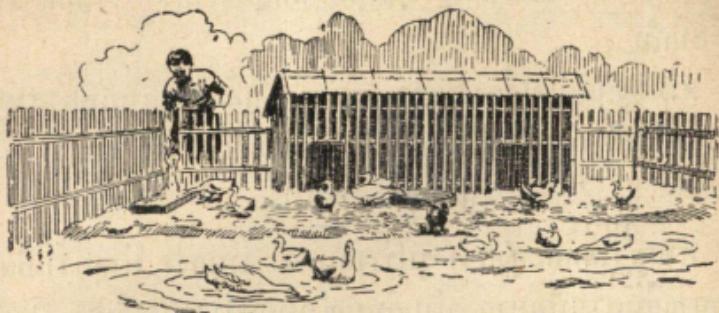
๒. การเดียงเบ็ด

ถ้าเราซื้อลูกเบ็ดมาเลี้ยง จะสะตอกกว่าซื้อไปมาพักเองมาก เรา ต้องเลือกซื้อแต่ตัวที่แข็งแรง รูปร่างเรียบร้อย และน้ำหนักตัวเกือบเท่าๆ กัน มันจะได้เติบโตขึ้นพร้อมๆ กันหงั่งฟูง โดยมากเราเลี้ยงเบ็ด ก็เพื่อจะกินໄ้ จึงควรเลี้ยงแต่เบ็ดตัวเมีย ไม่จำเป็นต้องเลี้ยงตัวผู้ นอกจากต้องการผสมพันธุ์

เบ็ด

เวลาซื้อลูกเบ็ด เพื่อจะเลือกดูว่าตัวไหนตัวผู้ตัวห่านตัวเมีย ให้บีบก้นดู ลูกเบ็ดตัวผู้ จะมีร่องเนื้อโตก่าหัวเข็มหมุดสีขาวยาวประมาณเศษหนึ่งส่วนสี่ นิ้ว โผล่ออกมากให้เห็น ถ้าเป็นตัวเมียก็ไม่มี

การเลี้ยงเป็ด

เด็กเมดทำเตี๊ย ๆ ก็ได้ เพราะเบ็ดไม่ค่อยบินเหมือนไก่ และใช้ฟางหรือหญ้าแห้งร่องไว้เพื่อกวacula ถ้างานดีความสะอาดได้สะอาด ก็จะเราง่ายเบ็ดเป็นจำนวนมากเพื่อขายไป ควรเลือกตั้งเด็กเล็ก ๆ ที่วัย นึง หนึ่ง กลอง หรือในที่มีหอย ปลา บริบูรณ์ เพราะหอยปลาช่วยให้เบ็ดไปดก เด็กและบริเวณที่เลี้ยงควรมีร่มไม้ให้เป็นที่อาบชื้นเวลาแดดร้อน

เม็ดกินอาหารต่าง ๆ คล้ายไก่ มันกินข้าวสุก รำ หรือปลາยกข้าว ส่วนอาหารผักมันกินใบข้าวโพด ต้นถั่ว และหญ้าต่าง ๆ มันกิน เม็ดซอนกิน กุ้ง ปลา ปู หอย มาก

เมื่อมันยังเล็ก ๆ อุ่น ๆ เราต้องให้มันกินอาหารวันละหลาย ๆ ครั้ง เอาจระดูกบีนผสมกับรำละอีกด้วย ตรวจ และผักที่หันเป็นชนิดเล็ก ๆ ให้มันกิน

พอ_mันรู้จักอาหารกินเองได้บ้างแล้ว เราให้มันกินเพียงวันละสองครั้งหรือสามครั้งก็พอ และไม่ต้องให้มันกินกรวดอีก เพราะมันรู้จักเก็บกรวดกินเองแล้ว

เราต้องมีน้ำสะอาดด้วยไว้ให้เปิดกินตลอดเวลา เผื่อนเดียวกันไก่
เหมือนกัน

ตามปกติเปิดเลี้ยงง่ายกว่าไก่มาก ถ้าเลี้ยงในบ้านเพียงสามตัว
เราแทนไม่ต้องมีธุระอะไรเลย มันไม่ค่อยเงินไว่ง่าย ๆ อร่อยไก่

๓. ห่าน

ห่านตัวโตและสูงกว่า รูปร่างสันทัด งานส่ง น่าดูกว่าเป็ดมาก
ห่านอาชญากรว่าเป็ดมาก ห่านกินหญ้ามากกว่าอาหารอื่น ๆ ถ้าเรา
ต้องการคนถางหญ้า ก็ให้เลี้ยงห่าน เราจะได้ไม่ต้องเสียค่าจ้าง ทั้ง
ยังมีกำไร ได้กินไว้ห่าน หรือขายห่าน ได้สตางค์มาซื้อของอื่นที่ต้อง^๕
การด้วย

ห่านชอบหากินบนกามากกว่าเป็ด มันลงเล่นน้ำอยู่กว่าเป็นครึ่ง
ชั่วโมงที่ลูกห่านยังเล็ก ๆ อยู่ เวลา มันลงน้ำทีไร ขนมันจะเปลี่ยนทุกที จน
กระหงโตกพอสมควรแล้ว มันจะลงน้ำปอยขึ้น และขนมันไม่เปลี่ยน

ห่านเป็นสัตว์สะอุดมมาก ถ้าเราให้อาหารตัวมันเบี้ยก มันมักจะไปใช้ชนทำความสะอาดในน้ำเส舅

๔. การเดย়งห่าน

การซื้อไน์มาฟัก ก็จะต้องเลือกซื้อไน์ที่เกลี้ยงเกลาญูป่าวร่า ได้ขนาดไม่บิดเบี้ยว และถ้าสีน้ำเงินฟ่อและแม่นันได้ด้วยก็จะยิ่งดี พ่อเมื่อจะต้องเติบโตได้ขนาด และมีอายุตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปแล้ว ถ้าหากเราซื้อไน์ห่านสามมาเลเซีย มันจะแกระแกร์น แม้จะเดย়งจนโตเต็มที่ ก็จะไม่ค่อยได้น้ำหนัก

ถ้าซื้อลูกห่านมาเดย়ง เราควรเลือกซื้อตัวที่มีน้ำหนัก โดยมากมักเดลี่ยงรอดทุกตัว ห่านตัวที่ก็น้ำหนักย่อน มองดูจากทางหางกล้ายๆ รูปสามเหลี่ยม เป็นห่านที่มีน้ำหนักมาก ส่วนห่านที่ห้องกับหลังบนกันไป หรือแคนแนน มักแบบบาง ถ้าซ้อมมาเดลี่ยงก็จะตายหมด

ถ้าเราจะเดย়งห่านไว้ขาย ควรเดย়งห่านตัวผู้ ดีกว่าห่านตัวเมีย เพราะโดยเร็วกว่าและได้น้ำหนักมากกว่าด้วย ถ้าเดย়งห่านเจี๊ยน เดย়งอยู่จนอายุได้ ๑๒ อายุที่ ก็พอจะขายได้ ถ้าจะเดย়งทำพันธุ์ ก็ควรเดย়งห่านตัวเมีย

ห่านเป็นสัตว์ที่เดย়งง่ายกว่าเบ็ดไก่นาก มันโดยเร็วและยังกินอาหารเปลืองน้อยกว่าเบ็ดด้วย อาหารสำกัญของห่านก็คือหอยชี้ นอกจากนี้เราก็ใช้อาหารบีนบัง และจะต้องตั้งน้ำไว้ให้มันกินได้ตลอดเวลา

ตามปกติ ห่านไม่ค่อยเป็นโรคระบาดตาภัยหนึ่งเดียว อย่างไรจะขณะที่ลูกห่านของเรามีอายุระหว่างหนึ่งอาทิตย์ถึงสามอาทิตย์เราจะ

ต้องเอาใจใส่ดูแลให้มากหน่อย เพราะจะชนะมีกจะตายจ่าย แต่เมื่อ
อายุเลขปีดีนี้ไปแล้ว เราปล่อยได้ตามสบาย โดยมากห่านแทนไม่ตาย
เดย นอกจากจะมีโรคระบาดเป็นครั้งคราว หรือมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น

ห่านไม่ชอบกักขัง ถ้าเราเลี้ยงห่าน ห่านของเราจะโตช้า อีกอย่าง
หนึ่ง ลูกห่านไม่ค่อยชอบแಡด เรายังเห็นมันหลบแಡด กินหญ้าอยู่
แต่ในร่มเสมอ

การเลี้ยงห่านไม่มีวันจะขาดทุนแน่ เพราะห่านโตเร็วทันอกหัน
ไว และค่าอาหารก็สั้นเปลือยงน้อย เนื้อห่านรสอร่อยดีกว่าเนื้อเป็ด
เนื้อไก่มาก และมีโปรตีนมากด้วย ไนห่านกีคุณภาพสูง

นอกจากนี้ ห่านยังช่วยถากถางหญ้าให้เราโดยไม่ต้องเสียค่าจ้าง
ดังกล่าวมาแล้ว เขายังกล่าวกันว่า ถ้านำห่านเลี้ยงห่าน ก็มักไม่
ก่อไขมุข ทั้งนี้เห็นจะเป็นเพราะหญ้าเตี้ยน ไม่มีที่รกรนนเอง

ห่านยังเป็นขามเผาบ้านให้เราอย่างดี ถ้าเราเลี้ยงห่านไว้เพียงคู่
เดียว เวลาใครโผล่เข้ามาในบ้าน ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน
มันจะร้องก้าว-ก้าว ส่งเสียงลั่นที่เดียว

สรุปความ

๑. เม็ดไก่ห่าน เป็นสัดว์จำพวกเดียวกัน เราเลี้ยงไว้กินเนื้อ

และกินไข่

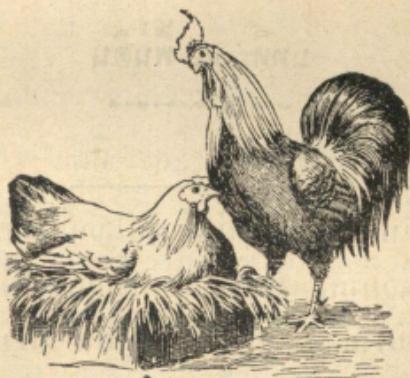
๒. เม็ดชอบเล่นน้ำ และชอบใช้หาอาหารกินในน้ำ ตามโคลน
เดนและตามดิน

๓. ให้เบีดกินหอย กินปลา มาก ๆ เม็ดจะไม่ดก

๔. เลี้ยงห่านง่ายกว่าเลี้ยงเป็ด โตเร็วและไม่เปลืองอาหารมาก
 ๕. ห่านชอบกินหญ้า เท่ากับช่วยดูแลหญ้าให้เรา และห่านเป็น
 ยามเฝ้าบ้านอย่างดี

คำถาม

๑. เราเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ ไว้เพื่อประโยชน์อะไร ?
 ๒. เราเลี้ยงวัว เลี้ยงควาย ไว้เพื่อประโยชน์อะไร ?
 ๓. หาหอย หาปลา ให้เม็ดกินมาก ๆ ดีอย่างไร ?
 ๔. ตั้งเล้าเบ็ดอุ่นไก่ลึกแหล่งน้ำดีอย่างไร ?
 ๕. ห่านมีประโยชน์อย่างไรบ้าง ?

ไก่

บทที่ ๑๕ พื้นดิน

๑. ทิerra และ ทิnn

แล้วรังสีคือคำบรรพ์ พื้นแผ่นดินในโลกมีแต่หินแข็ง ๆ เป็นภูเขา ใหญ่น้อข ต่อมาก็เป็นเวลานานมากจนนับไม่ได้ หินก็ค่อย ๆ สึกกร่อนไปด้วยแรงแผลด แรงลม แรงฝน แรงน้ำ จนผุพังแตก ละลายเป็นเม็ดดิน ดินจึงเกิดขึ้นภายหลังหิน ดิน ก็ถือ หินที่แตก

จะเอี๊ด ผสมกับชากระตื้ว และชากระต้น ไม่ทิ้งกับกัมกันนาน ๆ นั่นเอง ด้วยเหตุนี้ จึงมีคืนแต่บ่นเปลือกโลกบาง ๆ เท่านั้น ให้ดินลงไป เป็นหินพุ ถัดหินพุลงไปอีก ก็เป็นหินหินแข็ง

๒. ดินราย

ดินราย ก็คือ หินที่แตกละเอียดเป็นเม็ดเล็ก ๆ นั่นเอง แต่ยังแข็งอยู่ ดินราย มีตามแม่น้ำ ลำคลอง และชายทะเล ตามลำแม่น้ำในหน้าแล้งเราจะเห็นดินรายผุดขึ้นเป็นหาดขาว ดินรายใช้ปููกพืชส่วนมาก ไม่ค่อยได้ดี มีพืชอยู่ไม่กี่ชนิดที่ชอบดินราย ในจังหวัดภาคอีสาน และภาคใต้มีดินปูนทรากมาก ดินชนิดนี้ ได้หรือกราดได้ง่าย แต่น้ำฝนไหลรวดเร็ว จึงไม่ค่อยเหมาะสมแก่การเพาะปลูก ในจังหวัดภาคกลาง มีดินเหนียวปูนทราก ซึ่งเก็บอาหารของพืชไว้ได้มากกว่าดินปูนทราก เขาจึงทำนา ทำสวนได้ผลดี

๓. ดินขาว

ดินขาวเป็นดินสีขาวเนื่องจากละเอียด เมื่อเปียกน้ำจะจับกันเป็นก้อน และเป็นรูปต่าง ๆ ได้ เช่นเดียวกับดินเหนียว ดินขาวสีขาวสะอาด เมื่อทำลักษณะและเครื่องใช้ต่าง ๆ แล้วเคลือบและเป็นลวดลาย จึงสวยงามมาก เครื่องปั้นที่ทำด้วยดินขาวมีราคากว่าเครื่องปั้นที่ทำด้วยดินเหนียว ในเมืองจีนมีดินขาวมาก เขายังทำลักษณะส่งเป็นสินค้าขายเมืองเราเป็นจำนวนมาก ในประเทศไทยมีดินขาวอยู่หลายแห่งเหมือน

ทั่มเทพนม
อเนกแบบเก่า

กาต้า

ทั่มโลสต้าหาด

ถ้วยชา

จานชาหาด

กันฯ ที่สูงใหญ่ และสวยงามโลก มีดินขาวมากกว่าหิน เครื่องบนดินเผาและถ้วยชามของไทยที่ทำที่เมืองหังส่อง [เคลื่อนชุมมาห้านานแล้ว เขารี้ยกว่าชาม สังคโลก]

ภาพการปั้นหัมมือคิน

๕. ดินเหนียว

ถ้าเรารู้ดินตามชา yokong และทุ่งนาลีกลงไปเพื่องเลิกน้อย ก็จะพบดินเหนียว ดินเหนียวเกิดจากหินที่แตกละเอียดมากจนเป็นผง

ผลงานอีกดของหินทันกมารวนกันมาก ๆ ก็กล้ายเป็นดินเหนี่ยว ดิน
เหนี่ยวไม่มีอยู่ในที่ต่าง ๆ บางแห่งอยู่ตื้น ๆ เช่นตามทุ่งนา ริมคลอง
บางแห่ง ก็อยู่ลึกมาก ตามที่ดินปนทราย เราชะต้องขุดลงไปลึกมาก
ที่เดียวจึงจะพบรดินเหนี่ยว ที่ได้น้ำขังนาน ๆ แล้วแห้งไป ดินแตก
ระแหง ที่ตรงนั้นมักพบดินเหนี่ยว

ดินเหนี่ยวเนื้อดำอีกด ถ้าเป็นกาน้ำก็จะจับกันเป็นก้อนเหนี่ยว
ชนเป็นรูปต่าง ๆ ได้ เมื่อมันแห้งแล้วก็จะแข็ง แต่ถึงแม้มันแห้งดี
แล้ว ถ้าถูกน้ำก็คืนตัวเหนี่ยวได้อีก เมื่อเผาไฟสุกแล้ว ดินเหนี่ยว
จะแข็งยิ่งขึ้น

ดินเหนี่ยวใช้บ้านเป็นรูปต่าง ๆ ได้ เราใช้ดินเหนี่ยวทำเป็นเครื่อง
ใช้ต่าง ๆ ได้หลายอย่าง ดินเหนี่ยวเนื้อดี ๆ เขาใช้ทำถ้วย ชาม จาน
และแจกัน แล้วเคลือบผิวเขียนลวดลายต่าง ๆ ให้สวยงาม ส่วนดิน
เหนี่ยวเนื้อธรรมชาติ เขายังบ้านเป็น โถ ไห อ่าง กระถาง เตาไฟ หม้อ
และของเล่นต่าง ๆ อิฐและกระเบื้องมุงหลังคา ก็ทำด้วยดินเหนี่ยว

ภาพแสดงประถมของดินเหนี่ยว

๕. หิน

หินมีอยู่ตามภูเขาทั่วไป โดยมากเป็นหินแข็ง เมื่อเวลาต้องกรุให้เจาจิ่งต้องระเบิดให้แตกออก หินที่ขุ่นๆ ทุบให้แตกได้ง่ายก็มีเหมือนกัน หินบนภูเขามักมีเปลี่ยนเหลี่ยมเป็นมุมและแหลมคม ส่วนหินตามแม่น้ำ และลำธาร ที่เรียกว่า ก้อน กรวด น้ำก้อน ละอีด ไม่มีเมืองพระธาตุการแส้นหาพัດกระทนเดี่ยดสื้อนเกลี้ยงเกลา

หินมีสีต่างๆ กัน หินสีขาว สีดำ สีแดงแก่ สีน้ำตาล ก็มี ถ้าเราลองทุบหินให้แตก บางที่สีข้างในไม่เหมือนกับสีข้างนอกก็มี หินมีหลายชนิด มีชื่อต่างๆ กัน เช่น หินปูน หินดันเบ็ด หินแลง หินชานวน หินอ่อน

หินมีประโยชน์ในการก่อสร้างมาก เขาใช้หินทำถนน ถนนที่ลงรากหินลึกๆ แน่นหนาและแข็งแรง รถและยวดขานหนักๆ แล่นอยู่ตึ้งหลายสินบึ้กไม่เสียหายเลย ส่วนถนนคินตามท้องไร์ ท้องนา

ເທື່ອງແຕ່ວ້າ ກວາຍ ບໍ່ໄປນາໄມ່ນານ ກີບເປັນຫລຸນເບີນນ່ອໄປໜົດ ຫິນຂັງ
ນີ້ປະໂຫຍນ໌ໃນກ່ອງສ່ວັງຕຶກແລະສະພານກອນກົດຕ້ວຍ ນອກຈາກນີ້
ເຂົ້າຢູ່ໃຫ້ໂຮງກາງຮອໄກເອົາກຕ້ວຍ

๒. ທິນປູນ

ຫິນປູນມີອຸ້ມີໃນທຽບມາດ ຫິນປູນທີ່ເກົ່າງຈັກນັດທຳໄປກີກູ້ ຫິນປູນ
ທີ່ໃຫ້ກຳປູນຂາວ ຫິນອັ້ນ ຈຸ່າ ທີ່ມີຄົກມະອຍ່າງເດືອກນັກຫິນປູນ ມີຫິນອ່ອນ
ຫິນຫອດັກ ຫິນປະກາຮັງ

ຄົກງົ້າຈັກກຳປູນຂາວຈາກຫິນປູນກັນມານານອ່າງນີ້ຍາວ ຈຸ່າ ๕,๐๐๐ ປີ
ແລ້ວ ວິຊີກຳປູນມີດັ່ງນີ້ ເກົ່າກ່ອດເຕາປູນໄຫຼູມີປຸລ່ອງໄຟ ໃຊ້ໄນ້ຫຽວັດ່ານ
ຫິນເປັນເຊື້ອເພີ້ງວາງທີ່ກັ້ນ ເອກິນປູນທັນລົງຂັ້ນນັ້ນ ກ່ອໄຟເພາຈນຫິນ
ປູນສຸກ ກົບນອກຈາກເຕາ ແລ້ວພຣມນ້ຳລົງໄປທັງ ຈຸ່າທີ່ຍັງຮູ້ອັນຈັດ ຫິນປູນ
ທີ່ສຸກແລ້ວຈະແຕກອອກເປັນຜົງສີຂາວ ທີ່ເຮັກກັນວ່າ ປູນຂາວ

ຈື່ເມນົດ໌ ກີໄດ້ຈາກການເພາຫິນ
ປູນ ກັນດິນ ແහນຂາ ພສນ ກັນ ຄູກ
ສ່ວນ ເພາເຫຼືອນແຮງຈົນແດງ
ແລ້ວເອມານົມເປັນເປັນຜົງລະເອີ້ດ ກີ
ຈະໄດ້ຈື່ເມນົດ໌ ຫິນປູນນາງແກ່ນີ້
ທຽບ ແລະດິນແຫນ່ຂວາພສນສ່ວນ
ກັນອຸ້ມີພອດີແລ້ວ ເນື້ອນໍາມາເພາ
ກີຈະໄດ້ຈື່ເມນົດ໌ທີ່ເດືອກ ຈື່ເມນົດ໌
ໜີດິນ ສີເຮັກວ່າ ຈື່ເມນົດ໌ທຽບມາດ

ການແລດອກການເຈາະທິນເພື່ອກໍາກະຮະເກີດ

ซึ่เมนต์เวลาอุกหน้าจะแข็งเกากันแน่นเป็นก้อน เป็นอุปกรณ์สำหรับ
อุ่นหันในการก่อสร้าง เวลาเทคโนโลยีตึก เข้ามาซึ่เมนต์กับ
ทราบและหิน หรือก้อนกรวดเล็ก ๆ

ปูนขาวถ้าผสมกับทรายจะเขียวและน้ำอ้อยและน้ำ แล้วปล่อย
ทิ้งไว้ ก็จะแห้งแข็งแกร่ง ปูนขาวที่ใช้ก่อผนังตึกแต่ก่อน เขา
ก็ผสมวัสดุ นอกจากนี้เขาใช้น้ำปูนใส ทาแผ่นไฟใหม่หรือรื้อห้อง
ลากด้วย

สรุปความ

๑. คืนเกิดจากหินพุพัง ผสมกับชาบะสัตว์และพืชที่ทับถมกันอยู่
๒. พืชส่วนมากไม่ขึ้นในดินทราย เพาะชำนาไหลชื่นเรื่ว เก็บ
อาหารพืชไว้ไม่ได้
๓. ดินขาว ใช้ทำเครื่องบันดินเผานิดเดียว มีราคา
๔. ดินเหนียวบ้านเป็นรูปต่าง ๆ ได้ เขาใช้ทำเครื่องใช้หดายอย่าง
๕. หินมีประโยชน์มาก ใช้ทำถนน โรงพยาบาลไฟ สร้างตึก

คำถาม

๑. คืนเกิดขึ้นได้อย่างไร ?
๒. พืชส่วนมากไม่ขึ้นในดินทราย เพาะเหตุใด ?
๓. ดินขาว กือ คืนสองอย่างหรือไม่ ?
๔. ดินเหนียวใช้ทำอะไรได้บ้าง ?
๕. หินมีประโยชน์อย่างไรบ้าง ?

บทที่ ๑๖ ปูนขาว และ ปูนซีเมนต์

๑. ปูนขาว

การเผาเปลือกหอยสัมภาร์ทำปูนขาว

ต้องเติมฟืนอยู่เสมอ เมื่อไฟได้ทิ้งแล้ว เขาราไฟ และขอนออกจากเตาปูนขาวจะทำการเปลือกหอยหรือหินปูนก็ได้

ในประเทศไทยเรา เขาทำปูนขาวกันมากที่ลพบุรี อชุชชา และ ราชบุรี ที่กรุงเทพฯ ก็มีการทำปูนขาวกันเหมือนกัน

ปูนขาวมีประโยชน์มาก เขายึดปูนขาวผสมในการทำอะไรต่ออะไรตั้งหลายอย่าง เวลาถ้ากำแพง เขาทำปูนขาวมาผสมกับ石膏 และน้ำ ใช้เป็นเครื่องก่ออิฐให้ยึดติดกัน สมัยก่อนคนเรายังไม่รู้จักทำปูนซีเมนต์ขึ้นใช้ เวลาถ้าอุดก ก่อโโนส์ และวิหาร เขายึดปูนขาว กันทั้งนั้น

ปูนขาวเป็นของหายาก ๆ สีขาว
แข็ง เปราะ และทนความร้อน
ได้ดีมาก เวลาทำปูนขาวเขานำ
หินปูนมาเผาในเตาไฟญี่ เขามา
อยู่ตลอดวัน ตลอดคืน เป็นเวลา
หลาย ๆ วัน บางแห่งเขาเผาอยู่
เมื่ออาทิตย์ ๆ เพราะใช้เตาไฟญี่
มาก ขณะที่เผาปูนอยู่นั้น เขา

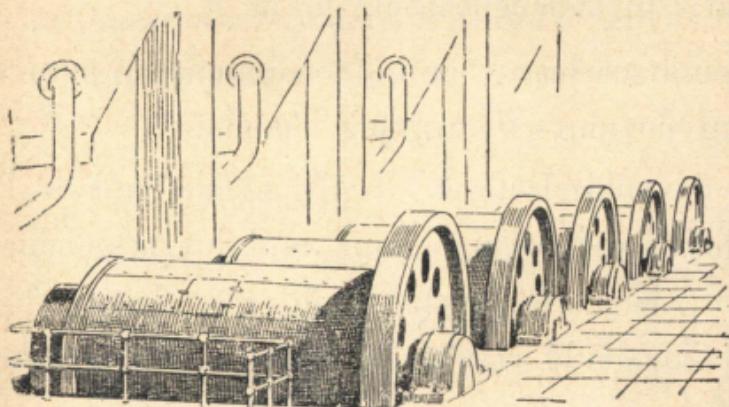
นอกรากนี้ เขายังใช้ปูนขาวทำปุ่ยในโตรเจน ใช้ทำปุ๋ยเมเนต์ และ เขายังใช้ปูนขาวดักขันให้หลุดออกจากหนัง ในการฟอกหนังด้วย การทำแก้วบัวงชนิด เขายังใช้ปูนขาวผสมด้วย เวลาดินเปรี้ยว ใช้ปูนก็ช่วยได้ เขายังใช้ปูนขาวใส่

ขายังใช้ปูนขาวม่าเชื้อโรคบางชนิด และใช้ทำน้ำปูนใส ทาแก้ปอดแสบปอดร้อน เวลาไฟไหม้หรืออันตรีอันลวก

๒. ปูนซีเมเนต์

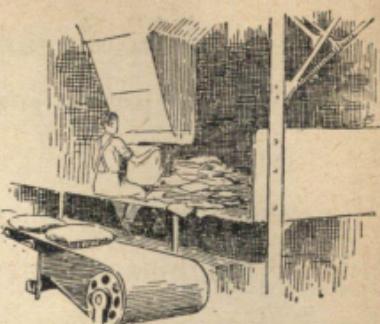
คนเรารู้จักทำปูนซีเมเนต์ขึ้นใช้ภายในหลังปูนขาวเมื่อเวลาานาน แต่เพิ่งจะคิดทำปูนซีเมเนต์สำเร็จงานใช้ได้จริง ๆ ราว ๑๕๐ ปี เศยนอ่อง

ปูนซีเมเนต์มีอยู่สองชนิด ชนิดหนึ่งเรียกว่า ปูนซีเมเนต์ธรรมชาติ เขายังหินปูนและดินเหนียวผสมอย่างละเท่า ๆ กัน ปูนซีเมเนต์ธรรมชาตินี้ เวลาดำเนินไปใช้ผสมกรวดทรายและน้ำแล้วแข็งตัวเกินไป ปูน

เครื่องบดหินในโรงงานทำปูนซีเมเนต์

ชีเม่นต์อีกชนิดหนึ่ง เขาเรียกว่า
ปูนชีเม่นต์ปอร์ตแลนด์ เราใช้ปูน
ชีเม่นต์ ปอร์ตแลนด์นี้เองก่อสร้าง
ตึกห้องและถนนหนทาง เวลาทำ
ปูนชีเม่นต์ปอร์ตแลนด์ นอกจาก
ผสมหินปูนและดินเหนียวแล้ว

เขาปั้นเติมจินส้มอีกราวๆ สาม
ปอร์เซ็นต์ จินส้มนี้ทำให้ปูนชีเม่นต์แข็งตัวช้าลง เมื่อเรานำมา
ผสมกรวด ทรายและไช้น้ำเกอกองกรด

ถ้าจะเล่าถึงวิธีทำปูนชีเม่นต์ เขายังทำเป็นลำดับดังนี้ โรงงาน
ปูนชีเม่นต์ใช้เครื่องจักรใหญ่ๆ และสลับซับซ้อนมาก

ที่แรกเราจะเบิกหินปูนมาก่อน เขาว่าเบิกหินปูนราหันๆ
ตั้งหนึ่งๆ ตัน ดินเหนียวเขาก็ขุดขึ้นมาก็ราหะมาก ฯ เหมือนกัน
เมื่อผสมหินปูนกับดินเหนียวแล้ว เขายังเข้าเครื่องบด เครื่อง
บดยก็จะบดหินก้อนใหญ่ๆ หินมาให้แหลกได้ง่ายดายอย่างกับเราขบลูก
เกาลดักกินเล่น ถัดจากนั้นเขามีเครื่องบดอีกเครื่องหนึ่งบดให้ละเอียด
ลงไปอีก เมื่อบดครึ่งที่สองแล้ว เขายังเข้าเครื่องบด อุบจันแห้งๆ
แล้วจึงส่งไปยังเครื่องบดต่อๆ กันไปอีกสองเครื่อง และบดให้
ละเอียดจนเป็นผง

เมื่อบดได้ที่แล้ว เขายังเข้าเครื่องอบอีกเครื่องหนึ่ง เครื่องอบน
เป็นรูปทรงกระบอกใหญ่ มีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้ง ๘ ถึง ๑๓ ฟุต และ
ยาวตั้ง ๑๕๐ ถึง ๔๐๐ ฟุตก็มี เครื่องอบนจะอบให้สุกได้ทันที

แล้วขึ้นมา เกร็งงบดาย ให้ปูนซีเมนต์ที่ต่ำๆ เล็กๆ แล้วกับน้ำแลกออก
อย่างเก่า ตอนนี้องศาพสมิบสัมเข้า เพื่อช่วยให้ปูนซีเมนต์แข็ง
ตัวช้าลง

การบดตอนหลังนี้ เขายังคงดึงออกส่องกระจกเหมือนกัน เกร็งงบด
อันที่หนึ่ง จะขึ้นให้แตกออกเท่าๆ เม็ดทราย เม็ดส่างเข้าเกร็งงบดที่
สองแล้ว จึงจะแตกออกเป็นหงส์อย่างแม่น

๓. ประไชยน'

ตั้งแต่นี้ปูนซีเมนต์ใช้ การคุมนาคม บ้านเมืองเจริญขึ้นมาก เขาย
ใช้ปูนซีเมนต์ผสมกับกรวด ทราย และน้ำ ก่อสร้างสิ่งต่างๆ เช่นนี้
เรียกว่าคอนกรีต ถ้าใช้เหล็กเป็นโครง ก็จะยึดแน่นหนาเข็งแรงมาก
ขายเรียกว่า เฟโร คอนกรีต ตึกรามที่สูงใหญ่ และถนนที่ต้องรับ
น้ำหนักมาก ๆ เขายใช้โครงเหล็กทั้งนั้น สมัยนี้เข้าสามารถสร้างตึกสูง
ตึ้งหลาย ๆ สิบชั้นก็厉害ใช้ เฟโร คอนกรีต นี้เอง

ขายใช้ปูนซีเมนต์ทำสิ่งของเครื่องใช้หดหายอย่าง เช่น กระเบื้อง
มุงหลังคา ที่เรียกว่ากระเบื้องซีเมนต์ ก็ทำด้วยปูนซีเมนต์ผสมด้วย
ทราย กรวด หรือหินเล็ก ๆ อิฐซีเมนต์ทำเป็นลวดลายสวยงาม ๆ ก็ใช้
กันมาก นอกจากขายยังทำโถ่ใช้อุปกรณ์ไป กระถางใส่ต้นไม้ เขาย
ก็ใช้ซีเมนต์หล่อเป็นรูปต่าง ๆ

ในเมืองเรามีโรงงานปูนซีเมนต์ใหญ่ที่บ้างซื้อ ในจังหวัดพระนคร
ทำปูนซีเมนต์ได้บีบานมาก ๆ และส่งไปขายยังแคนไกล์เกียง เช่น
บีบัง สิงคโปร์ อ่องกง และไช่กง

สรุปความ

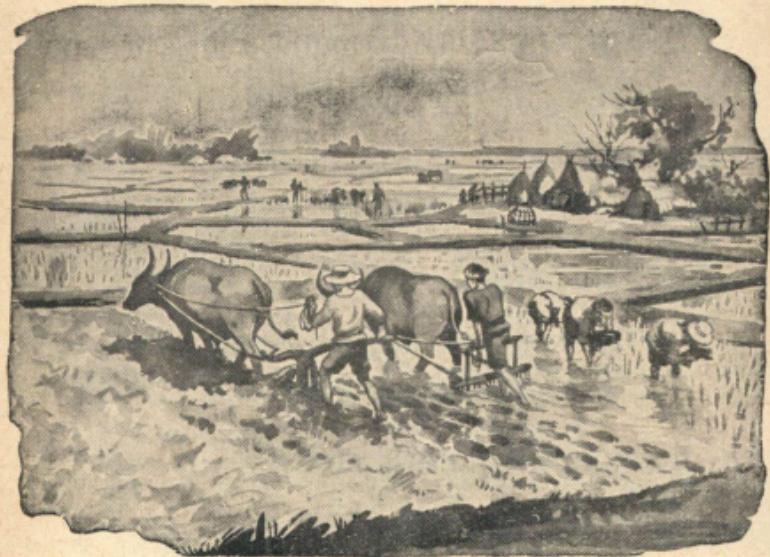
๑. ปูนขาว ทำจากหินปูน เพาอยู่เป็นเวลาหลาย ๆ วัน
๒. เราใช้ปูนขาวก่อกำแพง ก่อตึก และอื่น ๆ อีกมาก
๓. เราใช้ปูนขาวเป็นยาจ่ายชื้อโรค
๔. ปูนซีเมนต์ทำจากหินปูน ดินเหนียว และจินสัน ผสมกัน
๕. เราใช้ปูนซีเมนต์ในการสร้างคอนกรีต และ เฟโร คอนกรีต และใช้ทำกระเบื้อง อิฐ โถ่ กระถาง

คำถาม

๑. เขาทำปูนขาวอย่างไร ?
 ๒. ในประเทศไทย เขาทำปูนขาวกันมากที่ไหน ?
 ๓. ปูนขาวมีประโยชน์อย่างไรบ้าง ?
 ๔. ปูนซีเมนต์ทำด้วยอะไรผสมกันบ้าง ?
 ๕. ปูนซีเมนต์ใช้ทำอะไรได้บ้าง ?
-

บทที่ ๑๗ นา ໄร' สวน

เมื่อพูดถึง นา เรายังหมายถึงที่ปลูกข้าว "ໄร'" หมายถึงที่ปลูกต้นไม้เล็กๆ เช่น พืชพกต่างๆ และเมื่อพูดถึง สวน ก็หมายถึง ที่ปลูกต้นไม้ยืนต้น หรือต้นไม้มีผล เช่น มะพร้าว มะม่วง ฯลฯ ทุเรียน มังคุด ละมุด ลำไย

๑. การทำนาทำ นาหว่าน และนาปรัง

ขันชี้อ้วกว่าการทำนา ก็คือการเอาเมล็ดพันธุ์ข้าวปักกลงในนา ในต้นฤดูฝน ราว ๆ เดือนเมษายน - พฤษภาคม ฝนตก ทำให้ดินอ่อนชوانาก็โภนา เป็นการกลับดินห้างล่างขึ้นมาห้างบน ให้ถูกแสงแดด แล้วทำการคราด ให้ดินร่วน ต่อจากนั้นก็ปักกลูกข้าว เมื่อข้าวสุก ก็ทำ

การเกี่ยวข้าว เกี่ยว กือตัดรวง
ข้าวออกจากต้น ต่อไปเอ้าไปนาด
นาด กือ ฟ่าดข้าวหรือยำให้เมล็ด
ข้าวร่วงจากรวง แล้วจึงเก็บข้าว
เปลือกขันบุ้ง ขันจาง ไว้กินໄວ
ขายต่อไป นับเป็นเสรีจากการทำงาน
บ้านๆ การทำงานต้องอาศัยน้ำ
น้ำในฝันตกชุก น้ำฝนจะขังหล่อ
เลี้ยงต้นข้าวตลอดไป จนต้นข้าวแก่
และอกรวง ถ้าฝนน้อย น้ำไม่
พอเลี้ยงต้นข้าว ชาวนาต้องใช้ระหัด
วิดน้ำเข้านา แต่ถ้าน้ำท่วมมากก็
จะทำให้ต้นข้าวตายเสียหายเนื่องอกัน

ที่เรียกชื่อต่างกันว่า นาคำ นาหว่าน และนาปรัง มีวิธีการทำต่างกันดังนี้

(ก) นาคำ การทำงานคำ ต้อง^๑
เพาะต้นข้าวเสียที่หนังก่อน ที่เรียกว่า
ตอกกล้า เมื่อข้าวออกเป็นต้นอ่อน
เรียกว่า กล้า หรือ ข้าวกล้า จึงถอน^๒
ข้าวกล้าทิ้งไปปลูกลงในที่นา การ
ปลูกข้าวกล้าลงในนานั้นเราเรียกว่า^๓
การคำนา

(ข) นาหว่าน การทำงานหว่าน
เมื่อไถและคราดที่นาแล้ว ก็เอ้า

ภาพแสดงการเกี่ยวข้าว

การคำนา

เมล็ดพันธุ์ข้าวมาหัว่นลงในนาที่จะปลูกที่เดียว เรียกว่า ปลูกข้าว
โดยวิธีหัว่น ไม่ใช้วิธีคำ

นาคำได้ผลดีกว่านาหัว่น เพราะชานาสามารถเลือกต้นกล้าที่
งามที่แข็งแรงไปปลูก และปลูกได้ระยะห่างกันตามต้องการ ไม่
ห่างๆ ถ้าหมื่นข้าวนาหัว่น ที่ทำให้ต้นข้าวต้องแย่งอาหารกันกิน
และไม่งอก

(ค) นาปรัง เป็นการทำนาอกรดูทำนา เพราะในฤดูทำนา
นั้น น้ำมากเกินไป เมื่อร้อนหน้าร้อนแล้วจึงทำ นาปรัง ต้องทำในที่
ลุ่ม หรือที่การคลบประท่านดี เพราะจะอาศัยน้ำฝนไม่ได้ นอกฤดู
ทำนาแล้ว ฝันก็ไม่มี

ไร่อ้อย

การซ้ายอคและตันอ้อย

๒. การปลูกพืชไร่ที่สำคัญ

ตามที่ตอน ไม่มีน้ำฝน

ขังอยู่อย่างในนา บางแห่งเขา
ก็ปลูกข้าวกินเหมือนกัน เรียกว่า
“ข้าวไร่” ข้าวไร่ทนแล้งได้
ดีในไร่โดยมากเขามักปลูกหาง
พืชล้มลุกและพืชชนิดนี้ มีพริก
มะเขือ มันเทศ ถั่วสีแดง ถั่ว
เหลือง ข้าวโพด ข้าวฟ่าง และ
ชาสูน กล้วย อ้อย และสับปะรด
ก็ปลูกกันมาก แต่ไม่
แต่ร้าน พืกทองและพืกเขียว
เขาก็ปลูกกัน ในฤดูแล้ง ชาว
ไร่จะถางบัว ตัดโกร่นต้นไม้ลง
เพาเตรียมไว้ พอกเขากดูฝน ก็
เพาะเมล็ดพืชที่ต้องการลง พืช

ไร่ลับปะรด

ตนป่าย

ต้นมะลอก

ໄร์บงอย่างเป็นสินค้าสำคัญ เช่น
ถั่วชัยสัง ถั่วเขียว พริก พริกไก่
ยาสูน ผ้ายและถั่วเหลือง

๓. การทำสวนผลไม้ที่สำคัญ

พืชที่ปลูกในสวนโดยมากเป็น
พืชชนิดนี้ และเป็นไม้ผล ได้แก่
หมาก มะพร้าว มะม่วง มะปราง
มังคุด น้อยหน่า ลำไย ลำสาด
ฟรั่ง เงาะ ทุเรียน และส้มต่าง ๆ
ในฤดูฝน ชาวสวนจะแยกหน่อ ตอน
กิ่ง และปลูกพืชเพิ่มเติม การทำสวน
ในเมืองไทยที่สำคัญ ก็อ สวนผลไม้

สวนยางพารา และสวนมะพร้าว ทางภาคกลางมี สวนมะม่วง
มะปราง ทุเรียน และส้มต่าง ๆ ตามหัวเมืองภาคใต้มีสวนยางพารา
และสวนมะพร้าวมาก

๔. ไส้เดือน และประโยชน์ทั่วไป

ไส้เดือนเป็นสัตว์ในดินชนิดหนึ่ง มันขุดรูอยู่ หน้าฝนดินและ
น้ำท่วมน ไส้เดือนหายใจไม่ได้จึงขึ้น
มาเพ่นพ่านอยู่บนดิน ไส้เดือนกิน
ดิน และกินพืช嫩ในดินเป็นอาหาร
ไส้เดือนไม่กินผักสด ๆ มันไม่ทำ

อันตรายแก่พี่ของเราเลย นอกจากนั้น ไส้เดือนไม่ชอบแสงสว่าง
กลางวันมันอยู่ได้ดิน ต่อกลางคืนมันจึงขึ้นมาจากราก ไส้เดือนเลอย
ไปในดิน ทำให้ดินเป็นรูปปะรุงและร่วนดีขึ้น เรายังถือว่า ไส้เดือน
ช่วยพรวนดินให้เรา และขี้ไส้เดือนยังเป็นปุ๋ยทำให้พืชลง根ดี แต่
หนองและสัตว์อันๆ โดยมากไม่มีประโยชน์แก่สวนและไร่เลย

สรุปความ

๑. นา กือ ที่ปลูกข้าว ໄร์ กือที่ปลูกดันไม้ล้มลุก เช่น พืช
ผักต่างๆ สวน กือ ที่ปลูกดันไม้ขึ้นต้น หรือต้นไม้มีผล
เช่น หมาก มะพร้าว ส้ม ทุเรียน ยางพารา
๒. การทำงาน กือ เมล็ดพันธุ์ข้าวปลูกลงในนา ชาวนาทำงาน
ในฤดูฝน ถ้าฝนน้อย ต้องใช้ระหัดวิดน้ำเข้านา
๓. นาที่ทำกันมากมี ๒ อย่าง กือ นาคำ และนาหว่าน
๔. นาคำต้องเพาะต้นข้าวเสียก่อน เรียกว่า ตกกล้า แล้วเอา
ข้าวกล้าไปปลูกในนา ส่วนนาหว่าน เอาเมล็ดพันธุ์ข้าวหว่าน
ลงในนาที่จะปลูกที่เดียว
๕. ไส้เดือนเป็นสัตว์ในดิน มันทำให้ดินปะรุงและร่วนดี มัน
ช่วยพรวนดิน ทำให้พืชลง根ดี

คำถาม

๑. นา กับ ໄร์ ต่างกันอย่างไร ?
๒. งงเล่าสั้นๆ พอกให้รู้เรื่องการทำงาน
๓. อย่างไรเรียกว่า นาคำ ? อย่างไรเรียกว่า นาหว่าน ?
๔. พืชໄร์ที่เป็นสิ่นคำสำคัญมีอะไรบ้าง ?
๕. ทำไมจึงว่า ไส้เดือนช่วยพรวนดินให้เรา ?

บทที่ ๑๔ ประโยชน์ของพืช

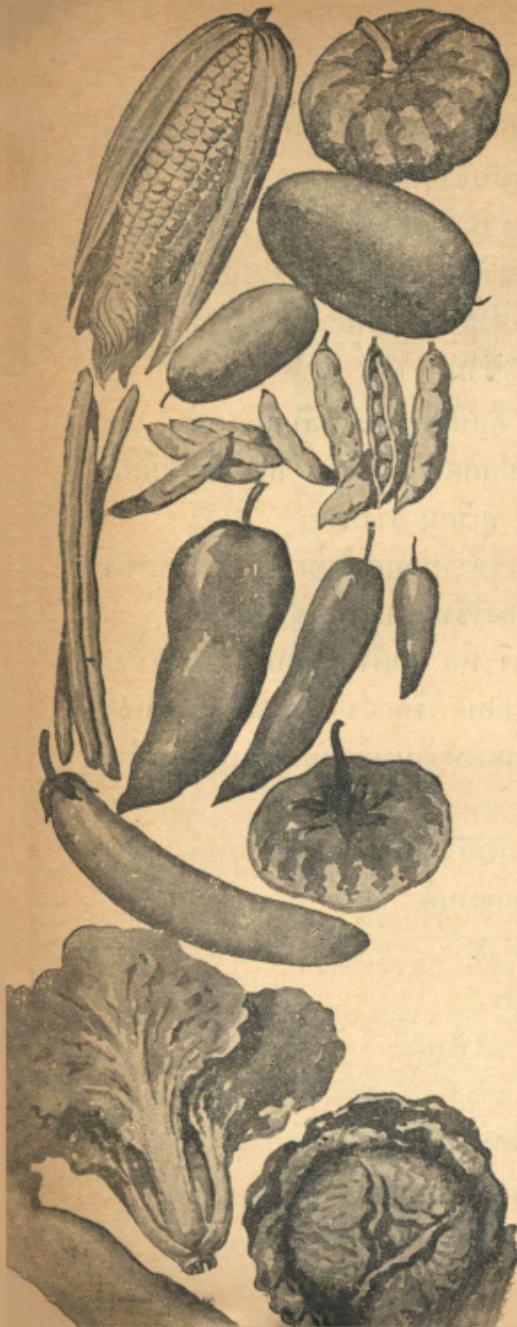
๑. พืชมีประโยชน์หลายอย่าง

(ก) เราใช้พืชเป็นอาหาร ก็อ เรากินข้าว พัก ผลไม้ ออย ทุกวัน และสัตว์อ่อนๆ เช่น ช้าง น้ำ วัว ควาย ก็กินพืชเป็นอาหาร

(ข) เราใช้พืชทำเครื่องนุ่งห่ม ก็อ เสื้อผ้าต่างๆ ทำมาจากพืช เช่น ผ้าด้าย ด้ายทธิ์ และด้ายทำมาจากปุยผ้าย ผ้าลินิน และผ้าบ้านต่างๆ ก็ทำมาจากเปลือกไม้

(ค) เราใช้พืชสร้างบ้านเรือน และเครื่องใช้ ก็อ บ้านเรือน เสา พื้น ฝ่า หน้าต่าง ประตู หลังคา สร้างด้วยไม้ และยังใช้ไม้ทำ ตู้ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องใช้ออนๆ อีกมาก

(ง) เราใช้พืชทำน้ำมันได้ ก็อ มะพร้าว ทำน้ำมัน

มะพร้าว ถั่ว ทำน้ำมันถั่ว มะกอก ทำน้ำมันมะกอก ต้นยาง ทำน้ำมันยาง และยางของต้นยางพารา ทำยางรถจักรยาน ยางรถชนิดร่องเท้ายาง ทำของเล่นได้หลายอย่าง

(๑) เรายใช้พืชทำ bard ข้าวโพด เช่น น้ำมันมะกอก น้ำมันละหุ่ง การบูร ขากวนิน

(๒) เรายใช้พืชเป็นสีข้อมผ้า เช่น ใช้บั่นข้อมผ้าให้เหลือง ใช้มะเกลือข้อมผ้าให้ดำ กรรมได้จากต้นกรรม

นอกจากนี้ พืชยังดูดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไป แล้วกลับถ่ายก๊าซออกซิเจนออกมาน้ำมันนูนย์และสัตว์ให้หายใจได้ด้วย

๒. ชนิดของพืชที่ใช้ทำเบรน

พืชที่ใช้ทำเบรนนีอยู่หอยลายชนิด จำพวกข้าวกลิ้ม ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวโพด ข้าวสาร ข้าวฟ่าง จำพวกถั่วกลิ้ม ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วทอง จำพวกมันกลิ้ม มันเทศ มันสำปะหลัง และต้นเหงาขามม่อน ใช้รากทำเบรนเป็นอาหารได้เหมือนกัน

๓. การทำเบรนจากพืช

การทำเบรนจากพืช ถ้าเป็นจำพวกข้าว หรือจำพวกถั่วต่างๆ เอกก์ไม่หรือบดให้ละเอียดด้วยไม่หรือเครื่องบดอันๆ จะใช้ตำเจาจนละเอียดก็ได้ ก่อนไม่ หรือบด เขาวักเจาข้าวหรือถั่วแห้งน้ำเสียก่อนเพื่อให้อ่อนตัว ไม่จ่าข เมื่อไม่ แบรนป่นน้ำจะไหลออกม่า เจาถุงผ้ารองไว้ หมุดแล้วใช้เชือกผูกปากถุงให้แน่น ใช้ของหนักๆ เช่นไม้ หรือก้อนหินทับถุงนั้น ให้น้ำไหลออกให้หมด กงเหลือแต่เบรน เอาเบรนน้อกตากในกระดัง เมื่อบรนแห้งสนิทแล้ว ใช้มือขยี้หรือเครื่องร่อนร่อนให้เบรนละเอียด แล้วเก็บไว้เพื่อใช้หรือจำหน่ายต่อไป

ถ้าเป็นมันสำปะหลัง เขา ก็ทำเป็นแบงคั้น ชี

เข้าล้างหัวมันสำปะหลังที่แก่
จัดให้สะอาดแล้วขูดด้วยกระต่าย
จัน ปืนเป็นฝอย

แล้วเอาเนื้อมันที่ขูดแล้ว
ผสมน้ำสะอาดกวนให้แบงละลาย
ป่นกับน้ำ แล้วกรองกากรอก ถ้า
มีกากรมาก เอากากรไปโน้มหรือใส่
กรุงตำอีกแล้วแช่ทิ้งไว้ในถัง จน
แบงเป็นตะกอนอนอยู่กันถัง.

แบงในถังจะขาวสะอาด ถ้าไม่
ขาวสะอาด เขาก็ล้างน้ำอีกหลายๆ

ครั้งจนขาวสะอาด แล้วใส่ในถุงผ้าหันน้ำให้แห้งอย่างเดียวกับเมือทำ
แบงจากข้าว แล้วใส่กระดังผึ้งแಡดให้แห้ง นำไปโน้มและร่อนให้
ละเอียด ก็จะได้แบงมันตามความประสงค์

ส่วนแบงเท้ายามมื่น ทำจากรากต้นเท้ายามมื่น รากรากต้นเท้ายาม
มื่น มีลักษณะเป็นหัวมันชนิดหนึ่ง วิธีทำเป็นแบง ก็เช่นเดียวกับวิธี
ทำแบงมันสำปะหลัง และการเอามันเทศทำแบง ก็ทำอย่างเดียวกันอีก

๕. ชนิดของพืชที่ใช้ทำน้ำมัน

น้ำมันที่เราใช้ออยู่ทุกวันนี้ เราได้มานาจากแร่กม เช่นน้ำมันก้าดที่ใช้
คุณค่าเกี่ยง และน้ำมันที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงเครื่องยนต์ต่างๆ ส่วนน้ำ

มันที่ได้จากสัตว์ก็มี น้ำมันหมู น้ำมันปลา เนย ไข่จากควาย และปลาوات เป็นต้น และซึ่งน้ำมันอีกหากหนึ่งที่ได้จากพืช

พืชมีหลาขันดิตที่ให้น้ำมันแก่เรา และเรานำมาใช้ต่าง ๆ กัน ที่ชื่อกลัญช์ ๆ ที่เราสักดเอานำมันมาใช้ก็คือ มะพร้าว ถั่วชั่ง ถั่วเหลือง เมล็ดละหุ่ง เมล็ดฟ้า เมล็ดนุ่น ฯ มะเมื่อหรือมะเข่า และน้ำมันยาง เป็นต้น

๕. การทำน้ำนมมะพร้าว

จะทำน้ำนมพราวจากการผลิตเสียก่อน นำไปผึ่งแเดดหรือย่างไฟ ให้แห้ง เรียกว่าเนื่องมะพร้าวแห้ง แต่ผึ่งแเดดมักเสียบ่ำเพาะไม่ค่อยแห้งสนิท ถ้าหากเกิดมูดรา น้ำมันที่กลันออกมาก็เหม็นหืน ถ้าบ่ำเพาะไฟ เนื่องมะพร้าวมีสีแดง น้ำมันที่กลันออกมากจะเป็นสีแดงเรื่อ ๆ ไปด้วย วิธีทัดทศุดเจาใช้อบด้วยความร้อน เจากะเทาะเนื่องมะพร้าว ออกจากกะลาไปใส่ในห้องที่อบด้วยความร้อน เพื่อให้น้ำให้หมด เนื่องมะพร้าวท่อนแห้งด้วยวิธีนี้ เวลาสักดันน้ำมัน จะได้น้ำมันมากกว่าเวลาผึ่งแเดดหรือย่างไฟ

เวลาสักดันน้ำมัน เจากะต้องขุดเนื่องมะพร้าวแห้งอ่อน แล้วนำไปเก็บข้างน้ำมันเริ่มชื้นออกมาก ต่อไปนำไฟใส่เครื่องบีบอาจน้ำมันออก ส่วนกาใช้เป็นอาหารสัตว์ เช่น วัว ควาย หมู ม้า หรือใช้เป็นเชื้อไฟ เก็บข้างเนื่องมะพร้าวต่อไปอีกได้

เจาให้น้ำนมมะพร้าวประกอบอาหาร ทำสูตร ทำเทียนไว ทำน้ำมันใส่พุง และทำเนยเทียน

ต้นและรากถั่วขี้สัง

๖. วิธีทำน้ำมันถั่วขี้สัง

วิธีสกัดน้ำมันถั่วขี้สังนี้เรา
เอาเมล็ดถั่วมานหือต้มให้แหลก
แล้วนึ่งให้สุกจนมีสีเหลืองจัด ใส่
ลงในเครื่องหืนบีบเน่าน้ำมัน ถ้า
ขี้สัง ๙ ลิตรจะได้น้ำมัน ๑ ลิตร
แต่ถ้าสกัด น้ำมันถั่วขี้สังให้ความ
ร้อนก็จะได้น้ำมันเท่านั้นอีก แต่
คุณภาพของน้ำมันแล้วลง กากถั่ว
เมื่อหืนเน่าน้ำมันแล้ว ให้เป็นน้ำขุ่น
หรือเลี้ยง หมู เม็ด ไก่ ได้ดีมาก

น้ำมันถั่วขี้สังใช้ประกอบอาหารได้ และใช้ทำเนยเทียม ใช้หล่อ
อาหารกระเบื้อง เข่น ปลากระเบื้อง แต่น้ำมันถั่วขี้สังชนิดรอง ที่ใช้ทำ
อาหารไม่ได้ เยาๆใช้ทำสนับ

๗. การทำน้ำมันจากเมล็ดผ้าย เมล็ดศนุน เมล็ดตะหุ่ง.

เข้าหืนเน่าน้ำมันจากเมล็ด น้ำมันเมล็ดผ้ายใช้ปรงอาหาร ทำน้ำ
มันใส่หมุน ทำเนยเทียม และทำสนับ กากเมล็ดผ้ายทับบนน้ำมันแล้ว ก็
ให้เป็นน้ำขุ่นและอาหารสัตว์ น้ำมันนุ่นให้ทำสนับ ส่วนกากอัดเป็นแผ่น
ขายเป็นอาหารสัตว์ น้ำมันตะหุ่งใช้เป็นยาคาย และทำน้ำมันขอด
เครื่อง

๙. การทำน้ำมันมะเมื่อยหรือมะเยา

ต้นมะเมื่อยอุดตุนเป็นป่าในจังหวัดลำปูน และเชียงใหม่มากที่สุด ลูกมะเมื่อยคล้ายมังคุดแต่เล็กกว่า เข้าเก็บเมล็ดของลูกมะเมื่อย กะเพราเปลือกและตำให้ละเอียดแล้วนำไปปั่น เมือนงแล้วเข้าเอาเข้า เกร็งหิน บีบเอาน้ำมันออก และจึงนำน้ำมันมะเมื่อยไปเคลย่วน เหนียวเป็นยาง เข้าใช้น้ำมันมะเมื่อยทำริม จันเรือกน้ำมันมะเมื่อยหรือ มะเขานوا น้ำมันดองอ้ว รุ่นกระดาษที่สูงมาจากจันทร์หรือญี่ปุ่น หรือ รุ่นที่ทำในเมืองไทย คาดว่าน้ำมันมะเมื่อยทั้งนั้น

๙. การทำน้ำมันยาง

น้ำมันยางได้จากต้นยาง ซึ่งเป็นต้นไม้ใหญ่ มีอยู่ในป่าสูง เข้า เจ้าต้นยางให้เป็นโพรง เหนือ จากพื้นดินขึ้นไปราว ๆ ๑ เมตร เข้าเจ้าปากโพรงให้กว้างและตื้อง ให้ลึกถึงเนื้อไม้ เมื่อเจ้าแล้วเข้า มัดกั่งไม้ใบไม้แห้ง ๆ เข้าเป็นคน จุดไฟเผาในโพรง นานราวดูนาที เข้าเผาวันละครั้งราว ๓-๕ วัน น้ำ มันยาง ก็จะไหลออกมากห้อย เข้าตักเอาไปใช้ได้ การทำน้ำมัน ยางต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน ป่าไม้ และต้องเสียค่าธรรมเนียม ก่อนจึงจะทำได้

การแสลงการทำน้ำมันยาง

ເຫາໃຫ້ນໍາມັນບາງທຳໄຕຈຸດແກນຕະເກົ່າງ ໃຊ້ເປັນນໍາມັນເຂືອເຫຼັງ ໃຊ້
ພສນກັບຂັ້ນຍາເຮືອ

๑๐. ກາຣັກຄ່ານ

ຄ່ານໄນ້ໄດ້ຈາກກາຣ່າເຫັນໄນ້ ໄຫ້ນໍາແລະວັດຖຸອື່ນໆ ໃນເນື້ອໄນ້ມັນດໄປ
ກົງເຫັນແຕ່ກ່າຽນອນແລະແຮ່ຈາຕຸນບາງອ່າງ ຂຶ່ງໄນ້ສູງຫາຍໄປ ເມື່ອອຸກ
ກາວມຮົ່ອນ ແຕ່ຄ້າເພານານເກີນໄປ ດ້ວຍຄືຈະກາຍເປັນເຄົ້າໄປໜັດ
ຄ່ານໄນ້ປ່າຍ ເນາ ແລະຕິດໄຝ່ຢ່າ

ເຫາເພາດ້ວຍກັນສ່ວົງ ດັ່ງນີ້

๑. ເພາດ້ວຍກັນໄມ້ມີເຄື່ອງປົກປິດ ວິທີນີ້ຈ່າຍທີ່ສຸດ ແຕ່ປັບປຸງໄນ້ນາກ
ເພາດ້ວຍກັນໄມ້ມີເຄື່ອງປົກປິດ ໄຟລຸກແຮງອ່າງຮວດເຮົວ ດ້ວຍກົກລາຍ
ເປັນເຄົ້າໄປນາກ ເມື່ອເພາຈນລຸກໂຫນພອກວຽກແລ້ວ ເຫາກີ່ຮັດນີ້ໃຫ້ໄຝດນັ້ນ
ດ້ວຍກົກລາຍກັນຄຸນກາພາໄມ້ດີ ຮາຄາຕໍ່າ

๒. ເພາດ້ວຍຫລຸນ ບຸດຫລຸນກລມຫຮ້ອສ່ວ່າເຫັນມີກາວ ໂ ກອກ
ກວ້າງຂາວຫອນນາດຂອງໄນ້ທີ່ຈະເພາ ເອໄນ້ທີ່ຈະເພານາເຮື່ອງກັນໃນຫລຸນ
ເປັນຂຶ້ນໆ ດ້ວຍໄນ້ສົດກີດອ້ອງໃຫ້ໄນ້ແທ້ເປັນເຊື້ອເຮື່ອງສລັນອຸ່ຫຼວຍ ເພື່ອໃຫ້
ໄຝດສະດວກ ເມື່ອເພາຈນພິນລຸກເປັນດ້ານດີແລ້ວ ເຫາຕັດກົ່ງໄນ້ໃນໄນ້
ສົດ ແລ້ວປົກຫລຸນ ກລມດິນໃຫ້ມີດ ດ້ວຍຈະຮະອຸດ໌ແລະຕັນໄປໃນຕົວ
ທີ່ໄວ້ໃຫ້ເຫັນແລ້ວເກີບຂຶ້ນໄດ້

ບາງແກ່ງເຫາໄນ້ບຸດຫລຸນເຫາ ເພື່ອງແຕ່ເອາໄນ້ມາເຮື່ອງອອກເປັນຮູ່ປ່ວງ
ກລມ ໃຊ້ກົ່ງໄນ້ໃນໄນ້ປົດທັນໃຫ້ຮອນ ແລະໃຊ້ດິນກລມ ເປົ້ດຂ່ອງໃຫ້ອາກາສ
ເຫົ້າໄດ້ແຕ່ເຫັນເລືົກນ້ອຍແລ້ວຈຸດໄຟສຸນ ເມື່ອເຫັນວ່າໄຝດທຳລົງກັນແລ້ວ

เขาก็ปัดซองต่าง ๆ เสีย สูน ไฟไปสัก ๑๕-๐๕ วัน จนถ้าหราอุและไฟดับไปเอง ถ่านที่เผาด้วยชีวชีนดีกว่าชีฟูที่ไม่มีเครื่องป กบด เป็นวิธีที่นิยมมากกันอยู่ทั่วไป

(๓) เผาถ่านโดยใช้ชีฟูเลือยหรือแกลนกลน ชีฟูมักใช้เผาถ่านไม้แห้ง เช่นปีกไม้หรือเศษไม้ของโรงเลือยจักร ที่ขายไม่ได้แล้ว เขานำไม้มาเรียงบนกานที่ร่องไว้ ให้มีช่องระบายความร้อนผ่านใต้กองพ่น เอื้อนโดยใช้ชีฟูแกลนกลนกอนพ่นหnarava ๓ น้ำ ตรงหัวท้ายให้มีช่องลม สำหรับกระชาขความร้อนไปทั่วกองพ่น และเว้นที่ก่อไฟไว้รา ๖ เมตร เวลาเผาต้องระวังไม่ให้ไฟลุกແلنออกม และคงระหว่างไฟติดชีฟูเลือยหรือแกลนสมำเสมอ กอนเผา กอนขอกลมโดยหือแกลนอยู่เสมอ ถ่านชนิดนี้ดีกว่าถ่านที่เผาด้วย ๒ วิธีข้างต้น

(๔) เผาถ่านด้วยเตาการ เตาการมี ๒ ชนิด บางที่เผา ก่อด้วยอิฐดินตึงอยู่กันที่ บางที่เผาเอามาลึกทำยกเคลื่อนที่ได้ ซึ่งเป็นแบบของกรีนบ้าไม้ กระทรวงเกษตรธาราธิการ

เตาการที่ใช้อิฐดินราคาถูกกว่าเตาที่ก่อด้วยอิฐเผา แต่ไม่ทนทานเท่า ก่อนจะก่อเตา เตาต้องปรานและทุบดินให้แน่นเรียบดีเสียก่อนแล้วจึงลงมือก่อเตาเป็นรูปวงกลม เสริมให้สูงขึ้นจนโถงเป็นถูก มะนาวตัด หน้าเตาทำช่องกว้างสำหรับเผาเชื้อไฟอนความร้อน ใช้ขันฟืนเผาและขันถ่านออก บนขอบเตาเผาทำปล่องกว้างไว้ให้อากาศและควันไฟเข้าออกด้านละสองปล่องรวม ๔ ปล่อง แล้วใช้ดินเหนียวทาภายในออกเตาให้ทั่ว ไม่ให้อากาศรั่วเผาออกได้

ไม่ที่จะเพาต้องตัดเป็นห่อน ๆ ให้หน้าเสมอ กันขาวขาว ๆ เมตร
และทุบเปลือกออกให้หมด เขาเริ่งไม่ขาดในัญญากางเตา ส่วน
ขาดเล็กตั้งไว้รอบนอกอกกามา เขาเริ่งไม่ขันไปเป็นชั้น ๆ ซ้อนกัน
จนเต็มเตา หมายความให้มีห่วงเหลืออยู่น้อยที่สุด

เวลาเพา เขายังสูนให้หน้าเตาอยู่ร้าว ๕-๐ วัน เพื่ออบความ
ร้อนในเตาให้มาก เมื่อไม่ในเตาดีไวดีแล้ว ปิดปากเตาตอนบนเสี้ย
กรึงหนึ่ง ให้ไฟลุกน้อขลง ใส่เชื้อไฟในอ้อยลงด้วย เขายาไป เช่นนี้
จนกวันที่ปล่องมีสีเขียวหรือสีฟ้าอ่อน และกลิ่นเหม็นในนี้ ก็แสดงว่า
ถ่านจะจะสุกแล้ว เขายังปิดเตาให้สนิททั้งไว้ ๙-๘ วัน ถ่านเย็น

การเผาถ่านด้วยวิธีนี้เปลืองเชื้อพนมาก และตอนหน้าเตาถ่าน
เป็นเดือดไปเสื่อมมาก

สรุปความ

๑. พิชมีประโภชน์หลายอย่าง เช่น เป็นอาหาร ทำเครื่อง
นุ่งห่ม สร้างบ้านเรือนที่พัก ทำน้ำมัน ทำยาภัณฑ์ ทำ
ตีข้อมห้า
๒. พิชหลายชนิดทำแบังได้ เช่น เมล็ดข้าวต่าง ๆ เมล็ดถั่ว
ต่าง ๆ มันเทศ มันสำปะหลัง และรากต้นเท้ายาไม่ม่อน
๓. พิชหลายชนิดทำน้ำมันได้ เช่น มะพร้าว ถั่วเขียว เมล็ด
ฝ้าย นุ่น กระหุง ฯ มะเมื่อหัวอ่อนมะชา และน้ำมันขามทำจาก
ต้นยาง

๔. การເພາດ້ານນີ້ ແລ້ວ ວິຊ້ ກົດ (១) ເພາດ້ານໄມ້ເນື່ອເກຣອງປົກນິດ
 (២) ເພາດ້ານຫຼຸນ (៣) ເພາດ້ານໂດຍໃຫ້ແລ້ວຍຫຼູ້ອືບດຸນ
 ກລນ (៤) ເພາດ້ານດ້ວຍເຕາຄາວ

ຄໍາຄຳ

១. ຈົນອົກປະໂຫຼນຂອງທີ່ຂ່ານ ແລ້ວ ອ່າງ
២. ທີ່ຂອະໄຣນ້ນັ້ງທີ່ກຳແນ່ງໄດ້ ?
៣. ທີ່ຂອະໄຣນ້ນັ້ງທີ່ກຳນັ້ນມັນໄດ້ ?
៤. ກຳນັ້ນມັນຂາງ ເພາທຳອ່າງໄຮ ?
៥. ການເພາດ້ານມີກໍລົງ ? ຈົນເລົ່າໃຫ້ພຶ້ງ ១ ວິຊ້

ຄົນຄວາດດອງ

บทที่ ๑๙ น้ำทะเล

๑. น้ำทะเลมาจากไหน

น้ำทะเลมาจากไหน ? น้ำทะเลมาจากน้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ ทะเลเป็นที่ต่ำที่สุด น้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ จึงไหลลงสู่ทะเล ตอนที่แม่น้ำต่อ กับ ทะเล เรียกว่า ปากน้ำ

น้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ มาจากน้ำฝน เมื่อฝนตก น้ำฝนไหลลงแม่น้ำลำธารต่าง ๆ และวิ่งไหลลงทะเล และน้ำในแหล่งน้ำทั่วโลกทั้งหมดในแม่น้ำลำธาร ทะเล มหาสมุทรต่าง ๆ เมื่อได้รับความร้อนจะระเหยกลาญเป็นไ้อ ลดอขึ้นไปในอากาศ และไอน้ำจะกลับเป็นฝนตกลงมา น้ำฝนก็ไหลลงแม่น้ำลำธาร และไหลลงทะเลไปอีก ไม่สิ้นสุด น้ำในแม่น้ำลำธารจึงไม่มีหมด

๒. รถ ๕ และ กดิน ของน้ำทะเล

น้ำทะเลมีรสเค็ม เพราะว่ามีชาตุเกลือละลายอยู่ ทะเลและมหาสมุทรได้รับเกลือซึ่งน้ำในแม่น้ำพัดพามา ก็อ่าวน้ำในแม่น้ำลำธาร ไหลซะพื้นแห่นดินตามบริเวณต่าง ๆ และพัดพาสิ่งต่าง ๆ มาทับกัน หมักหม่นในทะเลเป็นเวลาหลายล้านปี จึงมีชาตุเกลือละลายอยู่ในน้ำทะเล และก็ไม่มีทางจะออกไปจากทะเลได้ เมื่อน้ำทะเลระเหยกลาญเป็นไ้อ ก็กลาญไปแต่น้ำ ส่วนเกลือไม่กลาญเป็นไ้อ คงสะสมอยู่ในทะเลนี้เอง น้ำทะเลจึงเค็ม แต่น้ำในแม่น้ำลำธารจืด ก็เพราะว่าฝนตก น้ำซะและพัดพาสิ่งต่าง ๆ ไปสู่ทะเลอยู่เรื่อย ๆ เสมอ ไม่หมักหม่นอยู่ได้

น้ำในทะเล ปกติจะเห็นเป็นสีเขียว บางแห่งก็เป็นขาวอ่อน บางแห่งก็เป็นขาวแก่ บางแห่งก็เป็นสีคราม หรือสีน้ำเงิน หรือสีเหมือนห้องพื้น ผิดกับน้ำในแม่น้ำลำคลอง

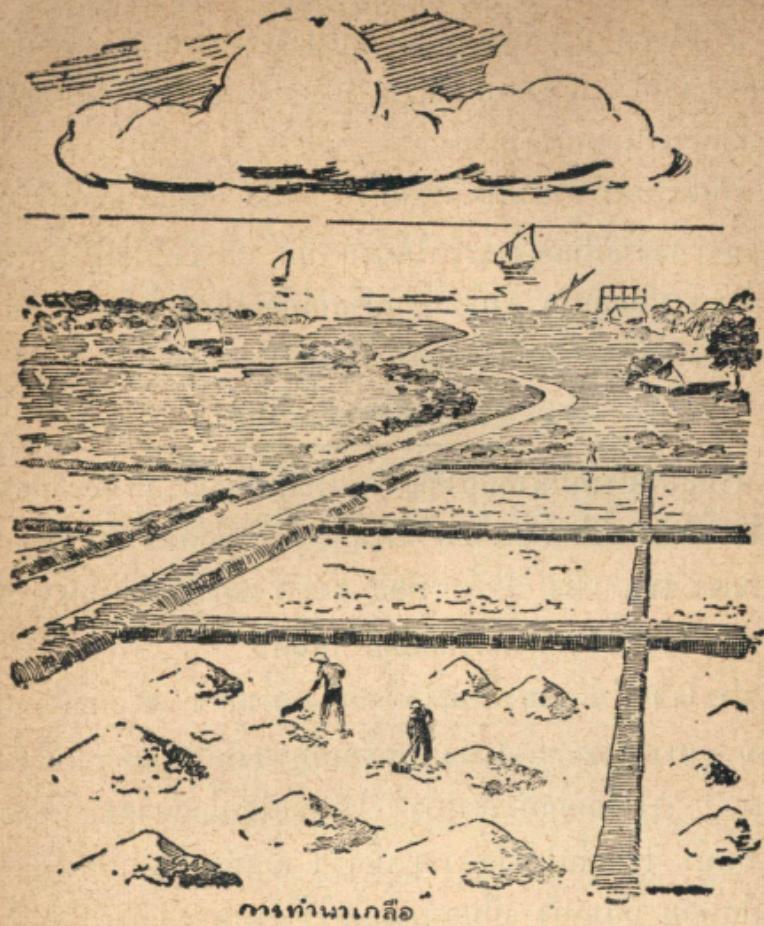
ตามธรรมชาติ น้ำบริสุทธิ์จะไม่มีรส ไม่มีสี และไม่มีกลิ่น แต่ถ้ามีสิ่งอื่น ๆ ละลายปนอยู่จะทำให้มีรส มีสี และมีกลิ่น น้ำในทะเลมีสิ่งต่าง ๆ ปนอยู่มาก จึงมีกลิ่น เปรี้ยวเทีบกันในน้ำโคลน มีกลิ่นดิน ในน้ำเน่ามีกลิ่นเหมือนหัวเน่าหรือใบไม้เน่า

๓. ประโยชน์ของน้ำทะเล

ทะเลเป็นทางคมนาคมสำคัญ มีเรือเดินทางบรรทุกสั่งคนโดยสาร และสินค้าไปมาทั้งไกลและใกล้ น้ำในทะเล ซึ่งมีสัตว์น้ำที่เป็นอาหารของคนเรา เช่น ปลา ปู หูกุ้ง หอย ต่าง ๆ และมีสิ่งมีค่าอื่น ๆ ออยด้วย เช่น ฟองน้ำ ไนมูกในตัวหอยมูก เป็นต้น

ประโยชน์สำคัญของน้ำทะเลอีกอย่างหนึ่งก็คือ เราได้เกลือและชาตุอื่น ๆ บางอย่างจากน้ำทะเล เกลือเป็นของมีประโยชน์แก่คนเรามากมาก เราใช้เกลือเป็นอาหาร ใช้เกลือใส่เนื้อสัตว์ต่าง ๆ รักษาไว้ไม่ให้เน่า ใช้เกลือใส่เนื้อความ เนื้อวัว เนื้อปลา ตากแห้งทำเนื้อเก็บ ปลาเก็บ ปลาแห้ง เป็นอาหารเก็บไว้ได้นาน และขี้ใช้เกลือผสมเป็นยาไว้รักษาโรคหลายอย่างด้วย

เราได้เกลือจากน้ำทะเลโดยวิธีเอาน้ำทะเลลงไปต้ม ให้น้ำเดือด กลายเป็นไอไปหมัด เหลือแต่เกลือ หรือโดยวิธีทำนาเกลือ วิธีทำนาเกลือ ก็คือ เอาชั้นน้ำทะเลไว้ในนา ให้แฉะเผา จนน้ำระเหยแห้งไปเหลือออยด์แต่เกลือ เทรำเกลือจะหายไปกับน้ำไม่ได้

การหาน้ำเกลือ

สรุปความ

๑. น้ำในทะเลมีจากน้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ
๒. น้ำในแม่น้ำทั่วโลกถูกลายเป็นไอ แล้วถูกลายเป็นฝนตกลงมา น้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ จึงมีให้ลงทะเลได้เรื่อยๆ ไปไม่มีหยุด

๓. น้ำทະเดคิม — เรายังมีเกลือละดาอยู่
 ๔. ประโภชน์ของน้ำทະเลมีเหลาข้อย่าง ประโภชน์สำคัญอย่าง
 หนึ่งก็อ เราได้เกลือจากน้ำทະเล

คำถาน

๑. น้ำทະเลมาจากไหน ?
 ๒. ทำไนน้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ จึงมีให้ลงทະเลอยู่เรื่อง ๆ
 ไม่มีหมด ?
 ๓. น้ำทະเลมีรสอย่างไร ทำไนจึงมีรสอย่างนั้น ?
 ๔. ประโภชน์ของน้ำทະเลมีออย่างไรบ้าง ?
 ๕. เราได้เกลือจากน้ำทະเล โดยวิธีทำอย่างไร ?
-

พิมพ์ที่ห้องหุ้นส่วนล้ำฝ่ายนิติบุคคล ไทยวัฒนาพาณิช (ผู้แทนการพิมพ์)
เลขที่ ๑๗๙ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน กรุงเทพ
มหานคร ๘๐๐

